

శ్రీ రామకృష్ణ శారదా పఠనమందిరము.
 శ్రీసీతారామచంద్ర పుస్తకభాండాగారము,
 వల్లూరు. (క డ ప జి ల్లా,) స్థాపితము 1930.

పుస్తకము పేరు నా రు రై ట్ల వీ ద్యానామము

పుస్తకము సంఖ్య 1612.....పుస్తకము వెల రు 1 రూ.

1. పుస్తకములు ఒకవారముకన్న ఎక్కువ నిలుపుకొనకూడదు.

2. పుస్తకములు యితరులకు మార్చకూడదు లేకబదులుగా యివ్వకూడదు.

3. పుస్తకములు తిసుకపోయినవారు జాగ్రత్తగా అప్పగించ వలెను. అట్లు అప్పగించనంతట లేక పొగొట్టినంతట వారిపద్ద పుస్తకముల ఖరీదు ఖర్చులతో వసూలుచేయబడును.

మర:-పై మరతులకు లోబడక, పుస్తకములు పొగొట్టినవారికి, తర్వాత ఇచ్చు పుస్తకములకు ముందే పూర్తి ఖరీదు ఖర్చులు, చెల్లించినగాని, పుస్తకములు యింటికి ఇవ్వబడవు.

పోలేపల్లెవెంగన్న శ్రేష్ఠి,

తేది. 17. 3. 1960 స్థాపక, పాఠక, నిర్వాహక, అధ్యక్షులు

శ్రీ జయలక్ష్మీప్రెస్, కడప.

వార్ధా విధానము

స్వామి కత్తానంద విరచితము

శ్రీ భోగరాజు పట్టాభిషేకరామయ్యగారి పీఠికతో

ప్రకాశకులు

ది ఓరియెంటల్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ, తెనాలి

1950

సర్వస్వామ్య సంకలితము]

[వెల 1—2—0

ప్రథమ ముద్రణము 1939

ద్వితీయ ముద్రణము 1940

తృతీయ ముద్రణము 1950

తొలి పలుకు

పరివర్తనశీలమైన యీ జగత్తులో ప్రమేయకానము చెందుతూ పుండే మనిజాతీయ కార్యవిధానములను గూర్చి విచారించు చున్నప్పుడు వాని వివిధ దశావధిపాతమున మనము గమనించవలసియున్నది. గతించిన ముప్పైయేండ్లలోను జాతీయోద్ధృతి మును ఎన్ని పెరిగామో చెందుతూ వచ్చినా జాతీయ విద్యాగౌరవానికి మాత్రం హానిరాకుండా కాపాడుతూ వచ్చినాము. ఇన్నాళ్ళనుంచి మన జాతీయ విద్యా మహా శయ్య పై ప్రభుత్వం మన్నించకపోయినా ఈ నాటికి రాష్ట్రప్రభుత్వాలను, కాంగ్రెస్ ఆశయానికి ఏకీకరణం చుదిరియుండుట సంశయకారణము. ఈ రెంటి సమాగమ ప్రభావం వల్లను మనసంస్కార సంపద చెల్లివోడిచి గంభీరమై జాతికి నూతన జీవమును వునః ప్రతిష్ఠను సమకూర్చు గలిగియున్నది. ఇట్టిఋణమహారాజు గాంధీ గారును, కాంగ్రెసు మహాసభయు ఉపదేశించిన వార్తావిద్యావిధాన ప్రధాన్ని ధీర్ఘప్రభుత్వము రాష్ట్రప్రభుత్వాలుకూడ ఆచరించడానికి సంకల్పించడం సంస్థాపనయము. జూలై వదియవ తేదీన మద్రాసుప్రభుత్వమువారు టమిళ మళయాళ ప్రజలకోసం కోయంబత్తూరులో అధ్యాపకుల ఏ సూచన విద్యావిధానమందు శిక్షించు టకాళం నారంభించినారు. ఈనూతన విధానమును ఆంధ్రజాతీయ టకాళంవారు విరుద్ధ చేపట్టి కొంత ట్టిప్పిచేసియుండిరి. కాని జూలై 20 వ తేదీతో నా టకాళంకు మరల నొక దశావిపాక మారంభమైనది. దక్షిణజిల్లాలను కోయంబత్తూరు టకాళం ఎట్టిదో ఉత్తరజిల్లాలకు ఆంధ్రజాతీయ టకాళం అట్టిదెయ్యున్నదని ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించియున్నారు.

ఒక్కొక్క కాలములో ప్రజలలో ఒక్కొక్క విషయమై అభిప్రాయ భేదాలు పొడచూపి, వాదోపవాదాలు ప్రవలి మర భేదాలు పాతుచు పోవడానికి కారణమౌతూ వుంటవి. సమ్రాట్లాలనమనీ, సామంతపాలనమనీ, స్వదేశాభిమానమనీ యిలా కొన్ని స్థూలవిషయాలలో ముందు భేదాలు వుట్టి స్థలాంతరముల వానిమండి కాళాంతరములు బయలుదేరి వానినుండి ఉపకాళులు మొలుచుకువచ్చి వ్యవహరిస్తూవుంటవి. మద్యపానము మంచిదా చెడ్డదా, చెడ్డదైతే చచ్చుగా వర్జించాలా మితపానం చెయ్యాలా అనీ, వస్త్రాభివృద్ధి మనం వాడుకోవడానికి ఎగుమతి కోసమా అనీ, వర్తకించేయడం లాభంకొఱకా ప్రజాసేవకొరకా అనీ, మతానికి కళలకు సంబంధం వుండాలా అక్కరలేదా అనీ, యంత్రాలు కళలకు సాధకాలా వాధకాలా అనీ, కళలకు పాండిత్యం అవసరమగునాకాదా అనీ, విద్యార్జనము పూజాచరిణము ఉమ్మడిగా చేయడం

మంచిదా సాంతంగా నసిపోవటం మంచిదా అని, ఎద్దానయూరు స్వేతింత్రముగా వ్యవహరిస్తే మేలా ఏమింప్రభువుమై ఉన్నామిగున ననిస్తే మేలా అవీ, పరిశీలన ఆవశ్యం కావినైవ లద్దమూ పెరిహరిస్తేను ఎన్నడూ అని, ప్రభురొద్దదొక్కగానిన పెండ్లిండ్లకు పరిశీలనమిదే పరిమ ప్రమాదములా అని, ఇహయాద్ర ముఖంగాసాగి వానికి చందిరి రోపిచిర సాధనాల, హాపిరి ఆ వీర్వము అత్యప్రేరణ సాధనాల అని — ఇలా అనేకంగా ప్రజలు వాదోపవాదాలలో ఉటునుపుచ్చుతూ ఉంటారు. రాజకరప్రజ్ఞలు, ముద్రితములు, పరిమి, సంస్కృతలు, శాస్త్రవేత్తలు, అర్థవిదజ్ఞలు ఆ యా విషయాల ఇటుమిట్టమని తేల్చవలసి పుంటుంది. ఇందు కొన్నిటిలో కాంగ్రెసు గోప్రయమైన చూపు గూడ ప్రసక్తిపొందుంది. విద్యావిధానం పునర్నిర్మించడ మేలాగా అనేది చాటితా ఉంటి.

చదువు, వ్రాసా నేర్చినవారే ఎద్దామందిన ఉక్తినివాడు కాలిన రాకంలో అదే మాయలే ఒకటి ఉన్నది. గాని మనదేశంలో మూలం పరిమిలో పండితులు, ఒకే మూలు నిమిత్తంగా ఉన్నారనే ఉండెడివాడు. ఎవరికిర సంయోగములో నిమిత్తంలేని వారే ముహుర్ముహుర్ మనదేశంలో ఎద్దామందిన జనుగుతా పుండే. విద్యావిధానము కాని, మన సంస్కార సంప్రదాయరీతియం చూచా పుర్ర చాల్ల పారంపర్యంగా జనుగుతా ఉండేది. మనదేశములో అందరే గురువులు; గృహములే గురుకులాలు; ప్రతిపటిరము కర్మాగారమే! సర్వకర్మములన్ని కళాకళల్యాపాదకాలే! చిర కలాప నిర్వహణం ఉన్న వేదే పరిశీలనయూ లేవు. నిర్మించిన వస్తువులే చిరుట పట్టాలు. ఈ పథంగా ప్రతి చిరకాలమూ అచిర ప్రచార ప్రసంగాలు చేస్తూ శిల్పి శేఖరులను, శాస్త్రజ్ఞులను నేపిస్తూ జీవితమనే కళాపరిషత్తులో స్థాపనం చేయేవాడు.

ఇటువంటి సంప్రదాయం గుం పని దేశంలో వారకాలమునా నిర్వహణ. ఎన్నిరచి దేశకాల వేదాలు గమనించు చాలమం చిర శీర ధర్మములలో అభిరుచి చూస్తే స్రువుతులలో బుద్ధి సంపదలలో పుండే వేదాలు పరిగణించక, జడత్వమూ విసువూ పుద్దేటట్టు అందరి ఒక్కచే వారం చెప్పి ఒక్క అచ్చులోనే చొర పోయడం ఆరంభించారు. ఇలా, ఏకదాయని గట్టి రోపడమూ, నోరు ఎగలడినీ కూర ఉమే గాని ఇది చదువు కాదు. దీనిలో సంస్కారమూ లేదు. ఇటువంటి ఈ చదువులపేరిట జూదములో అర్బుష్టవంతులు పరిశీలన చెములు గెల్తున్నారని. చిక్కినవాళ్లు ఓరుతున్నారు. ఆ పైన ఇది నే మున్నది; సకలకృత్యము. ముందు

నుయ్య, వెనుక గొయ్యి, ఎటుచూచినా అందకాపం. విశ్వకాపరిష్కృతిం చూచి పడిన ఈ యెప్పలై ఏండ్లనుండి ఇదేవరుస. ఇంకా ఎన్నాళ్ళు భరిస్తాము ఈ వ్యర్థ ప్రయాస ? ఈ ఒంటికాది భుజం ఇంకా ఎన్నాళ్ళని ఆడతాము ?

మనము రెల్లి గర్భమునుండి బయట పడినది మొదలు విత్యము జ్ఞానం అర్జిస్తూనే వున్నాము. మొట్టమొదటిరోనే ఆప్రియంబుగా హిపిరి పీల్చడం, పదివదిం నేచ్చు మన్నాము. ఒకాపిఱంగా నవ్వుడిం, అలెల్లిమెంపుడి, పడచడం. శిరీషిర్మాలు నిర్వర్తించడం, ఇవన్నీ పపప నేర్పాటు మును: ప్రసిద్ధిమెం పారలాడటం, బోల్లి పడటం, హుల్పోవటం, పొటటం, పియచుండటం, సెవవటం, ఎటగె ర్తటం, పడటం, రేవటం, గంపివేయటం, ఆటలాడిటం ప్రపంంగా నేచ్చుకొంటున్నాము. రాక్కు పల్లెలు పల్లెతూ మూడేళ్లు వచ్చేదప్పటిల్లా వార్సరచన చేస్తూన్నాము. అయి చేంట్లు నిండేదప్పటికి పిల్లలు మనలో వాచిన మొదలుపెట్టి చొచ్చా రాట్టిస్తాము. ఎడేళ్ళ పిల్లలు ఎవో ప్రకృతినిషయాలను గురించి శంక చేయడం మొదలుపెట్టితే శాస్త్రజ్ఞులుచూడా విసుర్తటం లపుతాటు. పడేంట్లల్లా అప్పుచే స్వతంత్రాలోచనా, కిచ్చనా శక్తి అలవడతవి పిల్లలరు. ఎదునాలుగో ఎట పిచో పనిచేయడం నిర్మించడం ఆరంభిస్తారు, పదునెన్నిదేండ్లను మంచి పనివాళ్ళయి మర్పేలు, బల్లలు చేస్తున్నాము. ఇంట్లో కట్టుచున్నాము. నగలు నాణెములు చేస్తున్నాము. విప్రకిపని నగిషీవని, మందనపువని నేలుస్తున్నాము. శిల్పములు పచిస్తున్నాము. పన్నెంచెన్నెలు జీలు గుట చూపుచున్నాము. రమలమ పనులలో వంట, బల్లలనేత, రోగులను పరిచర్య చేయగలుగు చున్నాము. పంటలు వండించ పోస్తాము. తోటలు నాటుతాము. పంట వారనిం చేస్తున్నారు. ఇలా ఎన్నని చెప్పను ? ఒక పనియా ? ఒక వృత్తియా ? ఒక శిల్పమా ? అన్నిటిలోను ప్రయోజకులు అవుచున్నాము గదా : ఈ విద్యలన్నీ ప పాతకాలలో నేలుస్తున్నాము ? వీరందరిని ఎవరు పరక్షించి జయపత్రా లిస్తున్నాము ? ఇంట్లో తలిదండ్రులు, బయట మేష్త్రీలు, మేటిపనివాళ్లు, వాళ్ళ సంఘాలు—వీరే గదా మన ఈ విద్యలను, కళలను, సంస్కారమును ఇన్నాళ్లు కాపాడుచూ పటివంగా పుంచుచున్నది. కాబట్టి ఈ కళా సంప్రదాయమును పోషించి రక్షించే పాఠశాలలు కావాలి మనకిప్పుడు

ఈ పాఠశాలలలో పున్నాకొళలము నిర్మాణపక్షం అంపంచాలి. ఈ సోంపర్క బోధము, శ్రుతిసేయత వట్టు పరచాలి. రమణీయతరో పాటు ప్రయోజుతనుకూడా పొధించి జీవితావశ్యకతదములైన సమస్తోపకరణములను ససమయం చేసే శక్తిని అనుగ్రహించేవిగ ఉండాలి ఆ విద్యాశాలలు.

మన హృద్ధయము ఈ విధంగా సంఘాన్ని 'యావత్తు వరస్సు' సహకారం చేసే కొని అద్భుత సమాధిగా నిర్మించాడు. ఒక్కొక్కప్పుడైని చేపట్టిన సంఘాలన్నిటికి ఆ మహాసమాధిలో భాగస్వామ్యముండేది. ఆ వృత్తిని ఆవరించే సమస్త చుటుండారన్నీ ఉపసంఘాలుగా ఉండేవి. కాబట్టినే మన మాట్లాటామి పూర్వం ఏ కొరడా లేక పెద్ద సంపత్నమన్నింటి పుండడమేకాక మన గ్రామాలన్నియు చూడ సుసంపన్నములుగా ఉండేవి. మన చేశాన్ని ఆవరించిన నిర్వాహకపాత్రల పాత్రవోచానికి ఇంతటింటే వేరే సాధనం లేదు. మనం చూడ పశ్చిమముందారో వరే రాజకీయంత్రాలు వెలకొల్పి మన వాడుక మించిన వివరీల వస్తుసమదాయాన్ని ఇరుచేకాల నెత్తని ఒడ్డాలని ఉత్పత్తచేయడం మొదలు పెట్టితే మనం కూడా ఆ యంత్రరాక్షసులను బలియై హిరోభిక్షయైన నిర్వాహకపాత్రల అవశ్యం మనకు సంఘటించి రేపడం. కనుక మనము నూతన విద్యాసాంప్రదాయాన్ని నిర్మించేటప్పుడు ముందేమి జరుగుతుందో అని పారజాచాలి.

ఇంటి మనస్థిలను విద్యాసంస్థలను చేయడం మనచేశానికి కొన్ని రేపించా చేసినోదానికేగాని, ఇంటిచేశాలో పోటీబడి ఎత్తార్చాదన చేయడానికి కాదుగదా ? అట్లాంటప్పుడు ప్రతిమండలము, ప్రతిరాలాకా, ప్రతిగ్రామము కొరత అంటే ఏమిటా ఎదుగుతూ ఉపసంపన్నములై సుధించడానికి సాధనభూతములైన చుట్టర పరిశ్రమల ఎల్ల మన దాండానికి అది అభిలషి, ఆదరము, పక్షపాతము లలిగించి రేరాలి. ఈ ఆశయాన్నే వార్తా సంప్రదాయం సాధించదలచినది. ఉత్పత్తారా విద్య గలపడం, పనిచేసి నేర్వటం, పురుషులవారా గెలుపు సాధించడం—ఇది వార్తా సంప్రదాయములోని అంతర్భుం, సంకయాచ్చులైన ప్రజలకు ఉదాసీనులైన ఉద్యోగులకు దీని ఆశయాలు క్రమంగా గాన సాధనపడవు పడునెన్నిచేండ్లనుంచి పెదవి విరుపులతో మూలి ముడితలలో భద్రమను ప్రతిఘటించి ప్రతిఘటించి నేటికి గదా ప్రభుత్వోద్యోగులు దాని ప్రధానానికి రిప్పహుతున్నారు.

భద్రుల అర్థనీతిని క్రొత్తవాటల నడుపుతున్నది, అర్థనీతికి విద్యా సంప్రదాయానికి గాఢమైన సంబంధం వుంటుంది దానివల్ల నిది, దీనివల్ల నది మార్పుచెందుతూ వుంటవి. భద్రులు, గ్రామపరిశ్రమలు నేడ ఎట్లో పాడుకొని పోయినవి గనుక తదనుగుణమై, తదనుసారియైన విద్యా సంప్రదాయాన్ని కూడ కాలగ్రెను ప్రతిష్ఠించ వలసి యున్నది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వము తన అర్థనీతికి అనుగుణమైన విద్యా సంప్రదాయాన్ని ఈ దేశములో వెలకొల్పినది. ఆ బ్రిటిష్ అర్థనీతిని మార్చి దాని

ప్రాణే క్రొత్త ఆర్థసీపని అందస్యిస్తున్నట్లే వ్రాల విద్యాపద్ధతిని మార్చి దానిస్థానే క్రొత్త సంప్రదాయాన్ని సెలకొల్పవలసి యున్న దని ముమ్మాటికి గ్రహించడం మంచిది. ఒక్క ఈ విద్యాంగమునే అన్న మా ఠేమిటి? ప్రాకటవిలాంగముల నన్నిటిని చప్పగా దుడిచిపెట్టి చూచి జీవనసాధ నిర్మాదానికి మళ్ళా అడుసుక్రొక్కతూవున్న యముహూర్తమిది. మన పెద్దలగుచూడ్రం ఇంకా ఆ ప్రాచీనపద్ధతులపైని మోహం పోతుండా పున్నది. పెద్దప్రహంగా వెనక్కు చూస్తున్న చూపులను వారు మర లించుకోలేకున్నాడు. మన రల్లదండ్రుచేమో అనుచ్ఛులగా నున్నారు. మన పిల్లలు మోధ్యములో మునిగియున్నాడు. గుంపులను అప్పుప్రదక్షిణం తప్ప పురోగమం లేదు. కాబట్టి వీరిలో ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే పదరదు, ఇవాళ్లు వ్రారబాటలను అలవాటుపడిన పీఠంబరిని ఇప్పుడు క్రొత్తదాటలను సమీపమంటే వారికి సాధ్యమా! వారు సదా ఖుష్కవాదంలో ఉంటు పట్టుకొంటూనే యుంటారు. వెనుక మనం సత్సనమరాచంధం చేసినప్పుడు చూడ్రం వీరికి అదోచన తెగిందా! అప్పుడు మన కనుకూలిండాడు గనుకనా, ఇప్పుడు సర్వసమం భరితంగా ఉండుగురున్న సూక్ష్మసృష్టి కనుకూలింబదానికి? మన చెప్పిమా ఎదురీతే! కాబట్టి జ్యేష్ఠి ఏమరించుచా మన సృష్టి మనం చేయుచోతు పుంచాము. విద్యాంగము, ఆర్థసీపి వేరు చేసి అంగములు కావసే వాటికి అభేదమనీ గుర్తెరిగి సర్వాంగ మందరమైన సృష్టిచేసి చూపుదాము. అన్ని నాన్ని వాదముం మధ్య సేసి నిలుగుతూ పున్న ఈ వార్ధాసంప్రదాయమే ఆ మహాసాధ నిర్మాణానికి మూలభిర్తిక యని కాలమే నిరూపిస్తుంది.

కర్మలద్వారా దాండులను సంఘంరోను, ప్రపంచంరోను సంబంధం పరిగించి ఆమే ఈ సంప్రదాయముయొక్క విరక్షణత్వము. పిల్లవాడికి మనం విద్య ఎందుకు చెప్పుచున్నామో ఆ కారణమును సుస్పష్టం చేయడమే తప్ప ఇందులో క్రొత్త ఏమీ లేదు. మా ఈ పుధ్యమానికి చేయూని నిమ్మని అందరిని వేరుకొంటున్నాము. గ్రామోజ్ఞీవనం చేయడని దోధించడంకాదు ఇప్పుడు మనంచేసేవని. గ్రామోజ్ఞీవని ధారవహాలను నిమంత్రిస్తున్నాము. పల్లెంపదోయే యాపంతుల్లి కేవలం ఎంతుళ్లు కాదు. గ్రామస్తులను మార్గదర్శకులు, మిత్రులు, ఉపదేష్టలు నైదే శ్రేమానికి మూలాధారమైన గ్రామజీవనచక్రాన్ని తమమట్టు త్రిప్పుకొంటూ, పల్లెలకు ధాగ్యబోగ్యములను అటవట్టులుకావించి, ధారలయ సంస్కారమును యునం పన్నములును సజీవములును ఐన గ్రామములద్వారా రక్షించే ధారం వారిపైన మోపుతున్న దీ వార్ధాసంప్రదాయము

దీక్షాశ్రమముగా సూచితమైన వార్ధావివ్యావిధానమునుగూర్చి తెలుగు భాషలో సవివరముగా వ్రాయబడిన గ్రంథములు లేవనవచ్చును. దీర్ఘకాలమునుండియు గల ఈ పొఱతను దీర్చుటకు శ్రీ తత్వానందులు వ్రాసిన ఈ గ్రంథము ఉద్దేశింపబడినది.

వార్ధావిధానమును గూర్చి ఇతర సాంగోపాంగముగను, హరింకషముగను సవిస్తరముగను వ్రాసిన రచయితను, ప్రకటించి ధన్యులైన ప్రకాశకులను నే నభినందించు చున్నాను

అంద్రదేశమందు వార్ధావిధానముయొక్క సమగ్రతను వ్యాప్తికిని ఈ గ్రంథము ఉపకరించ గల దని నొక్కిచెప్పగలను.

మచిలీపట్టణము
భాద్రపద శుద్ధ
చతుర్దశి
ప్రమాది సం॥

బొ॥ ఎట్టాభిసతారామయ్య

పే రి క

పెక్కంపై ఉపాధ్యాయులను, పాఠశాల ఉపాధ్యక్షులను సయితము వార్తా విద్యావిభాగమును గురించి సంగ్రహముగను సమాహృతముగను ప్రచురించుట తగును నొక గ్రంథమును వాయు దివి నున్న కోరియుండిరి: ఆకారముచేత ఈ గ్రంథమును రచించుట మైచి. వార్తావిద్యావిభాగ ములసూత్రముల యొక్క వివరమును సంపాదించుటకు ఆయా గ్రంథములందు చేర్చి యున్నాడను

పుత్తివిద్య రెప్పు యిక్కిని గ్రంథములందు ప్రస్తుతము గమనార్హమున్న విద్యయు ఈ వార్తా విద్యయు ఒక్కదే యను ప్రథమ వాగ్దామంబికి గలట్లు ప్రకటిత మగు చున్నది: ప్రస్తుత విద్య పుచ్చేశ పరిపాలక వర్గము వారి అవసరముల దీర్చుటకై యేర్పడి యుండ వార్తావిద్య ఎద్యార్థియొక్క, ఆనగా, భారతజాతియొక్క జీవితావసరముల సువకరించుటకై యేర్పడిన దని జ్ఞప్తిసుండుకొనవలయును. ఈ నాటి పాఠశాలలో పాఠములు నిర్ణయించిన విషయములనే వారి ఛాపర్ నేర్వవలసి వచ్చుచున్నది. పరఛాలో పాండిత్యమును గణించినగాని ఏ విద్యాంశమును పూర్ణముగ గ్రహించు మీలు లేకున్నది. ఇంతయగళ వారు అనుమతి చూపిన పుస్తకములు రెప్పు ఎంత శ్రేష్ఠమైన వైనను పాఠశాలందు ఉపాధ్యాయుల చేతులలోగాని విద్యార్థుల చేతులలో గాని, పదవి పుస్తకాల అలమారులలోగాని, రచితర గ్రంథములను తావులేదు. ఇంకను విచిత్ర మేమన ఉత్తమ రంగులకి చెందిన గ్రంథములను బడులలో ప్రవేశపెట్టబడుటయు పఠనము సంభవించుచున్నది. ఈ విషయము పాఠశాలా పరీక్షకులకును ప్రధానోపాధ్యాయులకును విడిచి ఉపయోగింపబడు పుస్తకములగు గూర్చి వారినే బాధ్యత వహింపజేయుట వెన్న అప్పుడు వారు తమ శిక్షణ క్రిందనుండు విద్యార్థుల కనుకూలించు వానిని నిర్ణయించుకో గలుగుదురు. మరము నియమించు విషయములను చాలు నేర్వవలయు నని విధించుటకన్న బాగున కనుకూలములగు విషయముల గుర్తించి వానినే నేర్పుట సమంజసము. మఱియు ఏ విద్యాప్రణాళికయైనను ప్రారంభములను చుచిరీతిని శిక్షణ గణపునదిగ నుండి వలయును.

ఎంతటి మనోహరమైనను దూఱముగా గూర్చుండి నిర్ధారించుటపమున బోధ నియాంశముల నిర్ణయించుట విధూరమగునని, విద్యాప్రణాళిక సర్వమును బాగుని

సహజ స్రవ్యత్వి క్రమ వికాసము ననుసరించి యుండివలయును. ఈ యంశము సూత్రప్రాయముగ ఈ గ్రంథమున 80 వ పుటకు ఎదురుగ నున్న పటమున నూచించబడి యున్నది. దాని నొకటి వివరించుట యుచితమని నొచ్చెడిది. (ఆ పటముం జూచుచు దీనిం జదువుట మంచిది)

బాటదే విద్యాదే ద్రిమిసం సంకటను ఆధిష్టాం. సమస్తకాత్మములును, కళలును, పరిశ్రమలును, ప్రతిష్ఠాపనలును వాని అవరోకనమునకు ఫలితార్థముగా ఆతడుగావించు భావప్రకటనమును క్రియాప్రవృత్తిని ఆధారము చేసికొని ప్రవర్తనము కావలసినవే.

శిశుదశయందే ప్రచ్ఛిది అవరోకనము సహజముగ ప్రారంభ మగుచున్నది. బాటడు మునుందుగా గిరితపండ్లు, లక్ష్మిచిత్తెలు, రదిరచమగు ఆట వస్తువులు పరిశీలించసాగును, వాని ఆటందును జ్ఞానసిపాన అవ్యక్తమై మణుగువడి యున్నది. క్రమేణ పూలమొక్కలు, చెట్లు మొదలగు వానిని, పిల్లలు, చక్కలు, అవులు, దూడలు, చిలుకలు, పావురములు, మిడిలలు, పంజిపురుగులు, నీరాకోరి పురుగులు, తూనీగులు మొన్నగువానిని పరికింపి మొదలెట్టును ఈ వసుంధ్వియు ఇందు పేర్కొనబడిన వరుసను జరుగునని చలంపదగదు యథాలాభముగ ఈ పనులు జరుగును. ఇయ్యదియే పరిణతదశయందు సామాన్యకాత్మములకు అనుసారములగు పునాదులగును. ఈ సరణినే నరకరీర్యాత్తిని, అవయవములను, వాని చలనములను బాలుని పరిశోధించును.

నరుడు స్వాభావిముగ సాంఘికజీవి అనగా ప్రతి పరుడును ఇతరులలో సంబంధము కలుపుకొనుచు వర్తించుటకై కోరుచుండును. కావున అతడు తన భావములను ఇతరులకు చెల్పుటకును, వారి భావములను తెలిసికొనుటకును ఉత్సాహిత గలిగి యుండును అందువలన భాషాప్రకటనము సాగును. దీనింబట్టి వార్తలు పదలు చెప్పుట, గీతములు పాడుట సాగును. దానింజేసి వాక్పాటవము, గ్రంథ రచనము, నాటకముల కూర్పు, చిత్రరచనము వెలయగలవు. ఈ ప్రవృత్తి రస ప్రహర్షమైసి కొందిని నాటకములందు చిత్రరచనలందును భావప్రకటనము ప్రాధాన్యత వహించును. చిత్రకళలు, వింరలు గొలుపు చేరిపనులు మున్నగునవి ఆ భావప్రకటనమునకు ఫలితముగా ప్రారంభమగును.

భాషాప్రకటనము భావప్రకటనము ననుసరించి క్రియాప్రకటనము సాగును. దీనివలన నాటకాలు, చిత్రరచనలు, లలితకళలు బలపడుచే గౌరవ అరామకృషి

(పూలచెట్లు, పండ్లచెట్లు పెంచుట) చిత్రముగ రాన్నించు వస్తువులను వేకరించి పెట్టుట, ఎచటికేని ప్రయాణములు చేయుచున్నను అచ్చటి, విశిష్టవస్తువుల పరికించుట, ఆ యుత్సాహము పెంపున తిరుణాళ్ళకు ఉత్సవాదులను వెడలుచుండుట సంఘటిల్లును. పరిచిరములగు పశు పక్షి కీటకాదులను ఆదరముతో చూచుట, వానిని పెంచుట, వానికోడి విసోదములు పెట్టుట స్వభావసిద్ధములై పఱగును. ఇంత వరకును చాలు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా వృద్ధిపదార్థముల అవసరము చేయుటను గూర్చి ప్రస్తావించితిమి.

బాటలు పెద్దవా డగు కొలదిని ఇల్లు, బడి, గ్రామము, చేతము చున్నగు చోటుల సంఘటివనము నెవలొకించును. అనిగా అతడు మొదట గాంచుచు వచ్చిన వానినే పరస్పర సంబంధము గలవానిగ (ప్రత్యేకముగు వ్యష్టి వస్తుదృష్టిని చాటి) గమనించుట ప్రారంభించును. రాను జూచు మనుజులను పరస్పరము సంబంధము లేనివారినిగ గాక ఒకరితో నొకరికి ప్రమేయము గల రంధ్రీగను, తల్లి గను, ఉపాధ్యాయుగను, విద్యార్థిగను, సహపాఠిగను, బంధువుగను, అధికారి గను పాటించును. ఇటుల పౌరజీవనమును గమనించువా డగును. ఆ యా స్థానిక వైచిత్ర్యముల గనుగొనుట భూగోళవిజ్ఞానమునకు అంతుర మునవచ్చును. భారత దేశమున దైవభక్తి యెక్కువ. అది ఎంత మూఢముగ నున్నను దాని ప్రభావము ఎల్లరమీదను అనివార్యముగ పడుచున్నది. మరణవికమున ప్రతికార్యమునకును మత సంబంధము కూర్చబడియున్నది. అనగా సీతి, ధర్మము, న్యాయము సర్వత్ర గుర్తింప వలసి యున్నది. బాటలు ఈలాటి పరిస్థితియందు మతధర్మమును వానికి సమర్థత గలంతవఱకే అప్రయత్నముగనే నేర్పుచున్నాడు. మఱియు సంఘటివనమున విరం తరము పరిణామములు సాగుచుండును. దీనిని గమనించుటయే చరిత్రవరనమగును. ఈ తీరున సంఘశాస్త్రము ప్రభావము గాంచుచున్నది.

మొదట బాటలు సాగించిన వ్యష్టి అవసరమైన ఫలితార్థముగ సంఘటిల్లి ధాషాప్రకటనము, ధావప్రకటనము, క్రియాప్రకటనము అనునవి సాచుదాయకముగనే జరుగును. ఇందువలన చర్యవాదములు, ఉపన్యాసములు, గ్రంథరచనము, చిత్రకళలు, గానము, సృష్టి పరిశీలన యాత్రలు, తీర్థయాత్రలు, జాతీయోత్సవములు, మత సభలు, పాఠశాలలు, పరపతి సంఘములు, సేవాసంఘములు మొదలగువానిని సాగించు ప్రతిష్ఠాపనలను నిర్మాణము చేయుట ఘటిల్లును. ఇవన్నియు సాపేక్షిక క్రియలు. (Relative activities)

ఈ తెలుగున చాలుని అవలోకనమువలన పోను పోను వ్యష్టిగతముగను సమష్టిని కూడ కలుగ గల ఫలితార్థముల దెలిపితిమి. ఈ అవలోకన పర్యవసానముగా ఆహారము, వస్త్రధారణము, నివాసము సమకూర్చుకొను ప్రక్రియలు సౌగకతీరపు తత్ఫలితార్థముగ వ్యవసాయము, వడ్రంగము, నేరవని, కమ్మరము యున్నగు వృత్తులు జయలుదేరును. మఱి ఈ వృత్తులు కొనసాగుట కగు ఉపకరణ నిర్మాణవశ్యకర వలనను కమ్మరము, వడ్రంగము, శిల్పము ప్రవర్ధనము గాంచగలవు.

ఇదంతయు నరజీవనవికాసమునకు సహజనిర్దమగు ప్రేరణచేత నేర్పడి నదియే. దీనిని సక్రమముగ నడుపుటకై అవసరమగు విజ్ఞానమును, కర్మకౌశలమును, కల్పనాదక్షతను నేర్పునదియే సద్విద్య. తదితరమగున దెల్ల అవిద్యయే యన దగును. ఆ పటము వలన సూచితములగు విషయములను మిక్కిలి క్లుప్తముగ నిందు వివరించితిమి.

ఈ వీరికలోని యంశములు ప్రత్యేకము ఒక గ్రంథముగ రచింపబడదగినంత విశాలమైనవి. గ్రంథవిస్తరణభీతిచేత స్లెప్తముగ బేర్కొనబడి యున్నవి. సిద్ధాంత విచారణ నలుపువారికి ఈ మాత్రము చాలును అచరణ రూపమున పరిశోధనలు చేయు ఉపాధ్యాయులు ఈ సూచనలను గమనించి గ్రంథమందలి పాఠ్యాంశక్రమమును సవిమర్శముగ జదువుచో విషయములు తెల్లము కాగలవు.

గ్రంథకర్త,

వార్ధా విధానము

ప్రథమ పాదము

సిద్ధాంతదర్శనము

ప్రకృతిలో నరుని ప్రానము పాశ్చాత్యుల భావము

నరునందలి శక్తుల నన్నింటిని వెలికి దీయుటయే విద్యాభ్యాసమని ఒక పాశ్చాత్యవండితుడు నుడివియున్నాడు. అనగా నరునందు గల సమస్తశక్తులను పరిపక్వదశకు దీసికొని వచ్చుట వారి ఆశయము. ఎందులకు? భగవంతుడు ఈ ప్రపంచమును ఆటు దినములలో సృజించి, తుదిని మానవుని సృష్టిచేసి, “ఈ ప్రపంచమున కంతటికి నిన్ను ఎఱునిగ జేయుచున్నాను. ఇది నీ భోగముకొఱ కేర్పడినది” అని వానితో చెప్పెనట. ఈ జగత్తు భోగ్యక్షేత్రము. జీవులకు భోగమే గమ్యము. అందుకొఱకై పరస్పరము హింసించుకొనుటయు, స్పర్థలు నలుపుటయు సహజప్రవృత్తియని పాశ్చాత్యు లర్థము చెప్పుచున్నారు. ఏ జీవి బలాధ్యమై తోడివానితో పోరాడి జయింప గలదో అదియే బ్రతుకుటకు అర్హమైనది. నీటిలోని నలుసుల బోలు చిన్ని పురుగులను చిటు చేపలు పట్టి తినుచున్నవి. చిటు చేపలు పెద్దచేపలకు ఆహార మగుచున్నవి. పెద్ద చేపలు తిమింగిలములు మొదలగు వానికి స్వాభావికపు తిండి యగుచున్నవి. వాని నన్నిటిని జంపుకొని తిను నరుడు మహాఘనుడు. పరసంఘముల నెల్ల నిర్జింప జాలువాడు సరాధిపురుషుడు.

సూక్ష్మజీవిని దోమ, దోమను ఈగ, ఈగను బల్లి, బల్లిని పిల్లి, పిల్లిని పులి, పులిని పురుషుడు, పురుషుని పురుషాగ్రణి హతముచేయుట పాశ్చాత్యులు కనిపెట్టిన ప్రకృతిసిద్ధమార్గము. “పీర భోజ్యము సుమ్ము రాజ్యము” అను సూత్రము ననుసరించి, దుర్బలురపై దాడి వెడలి, వారిని ఓడించి, వారి సంపదలను హరించి, సామ్రాజ్యాలను నిర్మాణము చేయుట పరమ పురుషార్థము. పాశ్చాత్యుల సంఘజీవనము, వ్యాపారనీతి, రాజ్యతంత్రము అన్నియు ఈ సూత్రమునే నూచించుచున్నవి. ఆ సూత్రమే భారతజాతి విద్యావిధానమునకు పునాదిగా పాలకులచే నిర్ణయింపబడినది. అది మన జాతీయ సత్వమునకు సరిపడని దగుటచే ముప్పువాటిల్లుచున్నది.

భారతీయుల భావము

భారతీయులకును శక్తి ప్రవర్ధనోద్దేశ్యము లేకపోలేదు. చాలగనే యున్నది. కాని దానికి పరమావధి వేటు :—

‘సహ యజ్ఞః ప్రజా సృష్ట్యా పురోవాచ ప్రజాపతిః
అనేన ప్రసవిష్యధ్వ మేషవోఽస్త్విష్టకామధుక్’

తాత్పర్యము:—బ్రహ్మదేవుడు సృష్టికాలమునందు యజ్ఞములతోసహా ప్రజలను సృష్టించేసి, ఈ యజ్ఞముచే నుత్పత్తిచేయుడు. ఈ యజ్ఞము మీ కోరిన కోరికల నిచ్చును” అని నుడివెను.

“దేవా న్భావయతానేన తే దేవా భావయంతు వః
పరస్పరం భావయంత శ్రేయః పరమవాప్స్యథ”

తా:—మీరు యజ్ఞములచేత దేవతలను సంతోషపెట్టుడు. ఆ దేవతలు మిమ్ము సంతోషపెట్టుదురు. ఇట్లొకరి నొకరు ప్రేమించుకొనువారై పరమ కల్యాణమును పొందుదుకు,

ప్రపంచము యజ్ఞమయము

ప్రపంచ మంతయు యజ్ఞమయము. ముఖ్యముగా నరులు ఆ యజ్ఞభావమును గుర్తించి, వర్తింపుచు వర్ధిలవలసియున్నాడు. సర్వజీవులందును గల ఈ యజ్ఞభావమును గుర్తించుటయే సర్వాంతర్యామి యైన ప్రేమస్వరూపిని భగవంతుని దెలిసికొనుట. ఇయ్యదియే సత్యాన్వేషణము. ఇక యజ్ఞభావముతో దేవతల నారాధించుట యనగా నేమి? దేవతలనగా జగత్తున జూపట్టు సమస్త శక్తులు నని యర్థము శారీరిక మానసిక ఆధ్యాత్మిక శక్తు లేయే రూపములందు మనకు గోచరించినను ప్రకృతి యందు ఏయే భౌతికశక్తులు న్యక్తములైనను అవన్నియు దేవతలే. వీనినే ఆధిష్ఠానదేవతలని పేర్కొందురు. కావున నరు డేమి చేసినను ఈ దేవతల సాహాయ్యముననే యని గ్రహించునది. ఈ దేవతారూపశక్తులను చక్కగ న్యాయము దప్పక అలసటచుకొని యజ్ఞమునకై వినియోగించుటయే వాని ఆరాధనము. అందుమూలమున నరుడు సకల క్షేమములను బడయుననుట తెల్లమేగదా! ఇవియే ఆ దేవతలిచ్చు పరప్రసాదములు ఈ తీరున మానవుని జీవనచర్య లన్నియు యజ్ఞములై వానిని కృతకృత్యుని చేయును. యజ్ఞమనగా ప్రతిఫలాపేక్ష లేక లోకకల్యాణముకొఱకై చేయు సర్వకార్యములును గ్రాహ్యములే. ఇట్టి జీవితాద్భుతముతో మెలగవలసిన భారతజాతి విజాతి వేషభాషలను, విజాతీయ జీవితాద్భుతములను అనుకరింపుచు దైన్యమున గుందుచుండెను. ఎచ్చోట జూచినను హిందూ తాండవింపుచున్నది. మాటలో, నడికలో, తలపులో స్వాధీనత భోగలాభసత ప్రాముఖ్యతవహించి సహజ

మగు యజ్ఞభావము నాశమైనదోయన పోటీలు, పోరాటములు పరస్పర దూషణములు మొండైనవి. కావున శ్రీ గాంధీగారు అహింసా సిద్ధాంతమును జీవిత చర్యలందెల్ల అవశ్యాచరణీయముగ వక్కాణింపుచున్నారు. సత్యము, అహింస అను రెండు చక్రములమీద భారతజాతి వ్యవహారముల నన్నిటిని నడుప నిశ్చయించినారు. సత్యాహింసలనే ప్రాచీనులు వివేకవైరాగ్యము లని పేర్కొనిరి. వివేకము అనగా నిత్యానిత్యవస్తు పరిశోధన చేసి, అనిత్యమగు శరీరాదులు తాను గానని తెలిసికొను తెలివి. తాను ఆత్మస్వరూపినని గ్రహించి వైరాగ్యము పూని, అనగా స్వాగ్రహరతను వీడి లోకకల్యాణము కొరకు వ్యవహారముల నన్నిటిని నడుప నిశ్చయించి నరుడు కృతకృత్యుడు కావలసి యున్నది. ఇయ్యది అహింసా సూత్రము. ఈ ఆదర్శము భారతీయులకేగాక సకల ప్రాచ్యదేశవాసులకును అంగీకారమైనదే. కావుననే శ్రీ గాంధీమహాత్ముని సత్యాహింసా సూత్రద్వయమును హిందువులేగాక మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు అందరును హర్షించియున్నారు. ఉన్న భేద మెల్ల, ఈ దినములలో మనమున్న పరిస్థితులలో మన రాజకీయరంగమునందును, మన సాంఘిక వివాదముల మధ్యను ఈ సూత్రములను నిరాఘాటముగ అనుష్ఠింపగలమా అనుటలో గలదు.

పరపాలనమున బడియు, విదేశాచారములకు మరగియు, విదేశ విద్యల ప్రభావమునకు వశులైయున్న భారతీయులకు ప్రాచీనకాలము నుండియు తమ జాతీయ సహజలక్షణములుగ నుండిన సత్యాహింసలు అసాధ్యములుగ దోచుచున్నవి. ఈ విషమస్థితిని దొలగించుట కొకటే మార్గము గలదు. అది

విద్యాసంస్కరణము. విద్యాప్రచారమును జాతీయ స్వభావమున కానుగుణ్యముగ నడుపు టొక్కటే ఉపాయము.

విద్య - నిర్వచనము

శారీరక, మానసిక శక్తులనే గాక నరు నందలి అధ్యాత్మ తేజస్సును గూడ ప్రకాశమునకు దెచ్చునదే విద్య యని శ్రీ గాంధీజీ ప్రవచించియున్నారు. అందు పరమావధి నరునియెడను భగవంతునియెడను అనురాగముగలిగి సేవచేయుట యని మాన్యశ్రీ విశ్వనాథ దాసుగారు వివరించుచున్నారు. నరునందు అవ్యక్తరూపమున సదా పటగుచున్న పూర్ణతను ప్రకాశమునకు దెచ్చుటే విద్య యని శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారు సెలవిచ్చియున్నారు. నరు డనగా భౌతిక పిండము కాదు. మానసిక సంకల్పరాశియుకాదు. అతడు ఆత్మస్వరూపి. ఆధ్యాత్మిక తేజోమూర్తి. ఎట్టిదశయందైనను వాని సహజస్వభావము మారునదికాదు. నరుని ఆత్మత్వమును అన్ని మతములవారును ఒప్పుకొనియే యున్నారు. అయినను ఆగంతుకముగా అజ్ఞాన పటలములు వచ్చి వానిని ఆవరించినవి. తాను దేహము నను అధ్యాస లేక భ్రాంతి వానిని ఆవహించినది. దీనికి హేతు వేమనెడు విచారణ మనస్సు అగాధమగుతత్త్వసిద్ధాంతములలో వడవేయగలదు. ఎటుల తటస్థించిన నేమి? ఆ ఆజ్ఞాన పటలములు తొలగించు నుపాయముల వెదకికొనుటే కర్తవ్యము. అప్పుడు ఆత్మతేజము తానంత నదియే ప్రకాశించును.

నరుడు సహజముగా ప్రేమమయుడు, పరోపకారప్రియుడు, త్యాగశీలుడు నని చెప్పవచ్చును. స్వభావముచేత ధర్మానురక్తి గలవాడే యైనను అధర్మమునకు పాల్పడుచున్నాడు. ఐనను

అధర్మవర్తను లనిపించుకొనుటకు పిన్నలుగాని, పెద్దలుగాని బడంబడరు అట్లైన లోకములో ఇంతి అధర్మము పెరుగనేల? ధర్మప్రచారము సులభము కాకుండు తెందులకు? కారణము మన నావరించియున్న రజోగుణమని శ్రీభగవద్గీత జెలుపుచున్నది. సత్వము, రజస్సు, తమస్సు అను మూడు గుణముల రాశి ఈ ప్రకృతి యని చెప్పుదురు. సర్వజీవులను ప్రకృతికి అధీనమై యున్నవి. నరుడు సయితము ఈ త్రిగుణముల జిక్కువడి, ఒక్కొక్క తరిని ఒక్కొక్క గుణముచే హెచ్చుగా ప్రేరేపింపబడి కార్యము లొనరింపుచుండను. ఇందు తమో గుణము కేవలము అజ్ఞాన మూలక మైనది. సర్వపథముల బుద్ధి మాంద్యమును, స్తబ్ధత్వమును, అవివేకమును, నీచస్వార్థమును ప్రేరేపించుచుండను. దీనికి పూర్తిగ వశుడగువాడు కేవల మృగావస్థయం దున్నాడన దగును. ఇట్టివారు చాల అరుదు. సత్వగుణము అధ్యాత్మ తేజస్సును, పరోపకార ధురీణతను, అనహంకారమును, సర్వాత్మత్వమును ప్రజ్వరిల జేయును. కేవల సత్వగుణ ప్రధానులను నరులలో అరిదిగనే యుందురు. వారు దైవసము లనవలయును. ఇక మిగిలినది రజోగుణము. చంచలత, కార్యపరిత, ఆశ, ఆందోళన దీనికి లక్షణములు. ఇది సాధారణముగా సత్వము తోడనో తమస్సు తోడనో కలిసి చరించుచుండను. అటు దైవత్వమునకో ఇటు పశుత్వమునకో నరుని త్రోసికొని పోవుచుండును. ఈ రజో గుణమునకు లోబడి మానవుడు తన కిష్టములేని కార్యముల నైనను చేయ బలాత్కరింప బడుచుండును. ప్రపంచమందలి అధర్మమున కంతకును ఇయ్యదియే మూలము. నరుని విద్యా శిక్షణమున కంతకును గమ్యము. ఈ రజోగుణమును తాను

వశము చేసికొని, దానికి తాను వశముగాక తనజీవిత గమ్యార్థమును సాధించుకొను శక్తిని సంపాదించుకొనుటే.

శిక్షణావశ్యకత

జాతిగాని సంఘముగాని వ్యప్తినిరుల సమష్టిసమూహమే గాన ఒకజాతియొక్కగాని సంఘముయొక్కగాని అభ్యుదయము అందలి నరుల వర్తన ననుసరించియుండును. కావున జాతి యోగ్యమైనదిగ నుండవలయు ననిన అందలి బాల బాలికలకు సవ్యమైన విద్యాశిక్షణ మమరియుండవలయును. సంఘ స్థావముగాని, ఆర్థికాభ్యుదయముగాని, పారిశ్రామికాభివృద్ధిగాని, రాజ్యతంత్రముగాని సవ్యముగ సాగిరావలయు ననినచో జాతీయ సత్వమున కనుగుణమగు విద్యావిధానము అత్యవసరమనక తప్పదు.

నేటి చదువులు

బాల బాలికల విద్యాపద్ధతియెడ ఊపేక్ష వహించి, ఏ సంస్కరణకు పూనినను వ్యర్థ ప్రయాసయే. ఏ దోషమును సవరింప దలచినను సాధ్యము కాజాలదు. భారతజాతిని పునరుద్ధరింప కోరునెడల అందుకు బాలబాలికలే మూల బలగములుగను, వారికి శిక్షణ గఱపు ఉపాధ్యాయబృందమే అధిష్ఠాన దైవతములుగను పాటించిన ర్తింపవలయును. ఈమాట మఱచి, విజాతీయ విద్యావిధానమును నెలకొలిపి అట్టివిద్యాలయములందు తయారైన పంతుళ్ళ చేతులలో బడిపిల్లకాయలను శిక్షణకు ఒప్పగించుటచేత పాలకులును, జాతీయ నాయకులును గొప్ప తప్పిదమును చేసివచ్చారైరి. ఇప్పటి మన పాఠశాలలు విద్యాలయములేగాని విద్యాలయములు గావని.

మనీషాగ్రణి యొకరు వచించిన పలుకెంతయు సత్యము. మన స్వబుద్ధి నశించినది. సంకల్పశక్తి అడుగంటినది. నిర్మాణ కౌశలము శూన్యమైనది.

ఇప్పటి బడులలో మనబిడ్డలు నేర్చు విద్య సవ్యమైనది గాదు. కేవలము అపసవ్యమైన అభావప్రవృత్తి. దీనింగూర్చి శ్రీ వివేకానంద స్వాములవా రిటుల వచించియున్నారు:—

“.....ఈ విద్య పురుషలక్షణములను కూర్చునది కాదు. పూర్ణముగ నిషిద్ధరూప విజ్ఞానరాశి యనవచ్చును. ఇట్టి నిషేధరూప విజ్ఞానమునుగాని, లేక నిషిద్ధ శిక్షణమునుగాని వడయుటకన్న ఎందుననైన పడి చచ్చుట మేలు. పిల్లడు బడికి పోవుచున్నాడు గదా. అతడు నేర్చుకొను మొట్టమొదటి పాఠ మేమి? వాని తండ్రి బుద్ధిహీను డని! రెండవ విషయము— వాని తాత వెట్టివా డని! మూడవ అంశము—వాని కుల గురువు లండఱు మోసగాండ్రని! నాలుగవ సంగతి—వారి శాస్త్రము లన్నియు పట్టి బూటకము లని!”

“తుదకు వీరు నేర్చినదేమిటి? మనసుతము మన ఆచారములు అన్నియు చెడ్డ పట! సాశ్చాత్యుల వన్నియు శ్రేష్ఠమైనవట! ఇంత నేర్చి బయటపడిన పిమ్మట కూటికైన గతి లేదు! ఈలాటి ఉన్నత విద్య ఉండిననేమి? ఊడిన నేమి? వీరు ఉద్యోగాలకై దేవురించుచు వ్యర్థముగ తిరుగులాడుట కంటె ఏదో కృషిచేసి ఒక ముద్ద అన్నమును గడించుకోజాలు వృత్తి విద్య యే కొంచెమో నేర్చుకొనుటమేలు.”

సంస్కరణావశ్యకత - వార్ధావిధానము

భారతజాతి నుద్ధరించు కొఱకై తీవ్రప్రయత్నము లనేకము నాగింపబడుచున్నవి అర్ధశతాబ్దమునకు పైగా ఎన్నియో సంఘ సంస్కరణలు, ఎన్నియో పారిశ్రామిక యోగ్యములు, ఎన్నియో వస్తు ప్రదర్శనములు, ఎన్నియో రాజకీయ తంత్రములు, ఎన్నియో విప్లవములు తలచూపినవి. అణగిపోయినవి. చెప్పకొదగినంత ఫలము లభించి యుండలేదు. పునాదులు శిథిలములై యుండ, గోడల కండలు వేయుటయు, చూరుల నవరించుటయు, కప్పుల మార్పుటయు, పెండెములకు రంగు లద్దుటయు ఎట్టి ఫలితార్థముల నొసగ గలవు? స్వదేశ విదేశ ప్రజలచేతను, స్వపక్ష వైరిపక్షముల చేతను భారత జాత్యుద్ధరణ పరాయణుడని పరిగణింపబడుచున్న శ్రీ గాంధీజీ రాజకీయ సిద్ధాంతముల నవలంబనముగ గొనినాడు. సాత్విక విప్లవమును నడపినాడు; నిర్మాణ కార్యక్రమమును నెలకొలిపినాడు; ఖాదీ వ్రతప్రచారము చేసినాడు, నైతిక బోధల సలిపినాడు. త్రాగుడు మాన్పు జూచినాడు; ఆత్మతత్వమును ప్రబోధించినాడు, అస్పృశ్యతను రూపుమాప యత్నించినాడు; అహింసా సిద్ధాంతమును ప్రవచించినాడు; సాంఘిక దౌర్జన్యముల నణచివేయ నాశించినాడు. ఇవన్నియు ఉత్తమ సాధనములే. అయినను సత్వరఫలము నొసగ జాల వయ్యెను. పూర్ణముగ నడలిపోయిన ఆర్యధర్మమును పునఃప్రతిష్ఠించుటకు విద్యాలయములను సంస్కరించి, సద్విద్యను ప్రచారముగావించిన గాని సాధ్యము గాదని నిశ్చయించినాడు. ఇప్పుడున్న విద్యాలయములను, అందలి గురువులను, విద్యార్థులను ఆశ్రయించినాడు. విద్యాలయములు విదేశ ప్రభువుల చేతులలో

నున్నవి అందలి గురువులును వారి అధీనమున నడుచు వారే. విద్యార్థులూ నిషేధ విజ్ఞాన ఘనులుగ నున్నారు. చెలరేగి అల్లరులు చేయుదురేగాని క్రమశిక్షణకు లోబడి నడువలేరు. సంఘమున గల విద్యార్థికులు స్వార్థపరులై సమష్టి కార్యములందు సయితము వ్యప్తిలాభముల జూచుకొను దిట్టలైరి. కాబట్టి సరియైన వునాదులమీదనే జాత్యభ్యుదయ సాధమును నిర్మింప వలసియున్న దని నిశ్చయించిన శ్రీ గాంధీజీ నూతన విద్యావిధానమును ప్రతిపాదించినాడు. దానినే వార్ధావిధాన మనుచున్నాము. శేగామ వాసగా నుండిన శ్రీ గాంధీజీచే ప్రతిపాదించ బడుటచేత దానికి శేగామ విధానమనియు పేరు వచ్చినది.

వార్ధావిధానము అపూర్వమా ?

వార్ధావిద్యావిధానమును నాయకులే క్రొత్తదనుచున్నారు. ఉద్యోగులు బెడటి బెడటి చూచుచున్నారు. విద్యాలయాధికారులు క్రొత్తపాఠల బట్టవలసె గదా యని విసుగు జూపుచున్నారు. ఎల్లెడలను దీనింగూర్చిన విమర్శనలే ! అనుకూలములు కొలదిపాటి. ప్రతికూలములు అనేకములు. విద్యా ప్రబోధనా ధురీణులగు వారు సయితము ఈ సిద్ధాంతమును సమగ్రముగ పరిశీలించి ఆమోదమును దెలుప నాహించుట లేదు. జాతీయ సత్వములగు సహజ ప్రవృత్తులను మన ప్రాచీన సభ్యతను గమనించు వారికి ఈ వార్ధావిధానము నూతనము కాదని తెలియవచ్చును. ఇది మన పూర్వపు గురుకుల పద్ధతియే నుడి ! పూర్వపు గురుకులములలో వృత్తులు నేర్పు నాచారము గలదా ? అని శంకింపకుడు. దీనిని గూర్చి

ముందుముందు విన్నవించెదము. ప్రస్తుతము రాగ ద్వేషముల
బూనక, అభిమాన తిరస్కారములకు మనసున చోటియ్యక,
ఈ వార్ధావిధానము ఎటుల బయలుదేరినదో, దీని స్వరూప
లక్షణము తెయ్యవియో విచారితముగాక ! ఈ గ్రంథము
యొక్క ప్రయోజన మదియో.

చాలకాలము విద్యాప్రచారమున పాల్గొని కాలకృష్ణ
సేవల నొసర్చిన వాడనగుటచేతను, ప్రస్తుతము అనష్టానక్షేత్ర
మున లేకున్నను సిద్ధాంతావలోకనాతత్పరుడనై యేనుండట
చేతను, పలువురు ఉపాధ్యాయ సోదరులు, అందు ముఖ్యముగా
ఆంగ్ల హిందీ భాషల పరిచయము లేనివారు, తమ కీ సిద్ధాంత
స్వరూపమును ఆంధ్రమున చిత్రించి పెట్టుడని అర్థించుట
చేతను నా యోషినంత సేవచేయ సమకట్టినాడను. ఇక్ష్వర్యము
నందు. మదరాసు విద్యాశాఖామాత్యులగు వార్కే మహా
శయుని గ్రంథమును, హరిజన పత్రికలోని శ్రీ గాంధీజీ వ్యాస
ములును, కృష్ణాపత్రికయందలి ప్రకటనలును నాకు చాల
నుపకరించినవి. అట్టిసహకారుల కెల్ల నా వందనములు.

విద్యా సంస్కర్తలు

ఎట్టి సద్గర్వమైనను కాలగతినిబడి శిథిల మగుచు వచ్చును.
అప్పు డప్పుడు మహనీయులు ఉద్భవించి దానిని పునరుద్ధరించు
చుందురు. భారత జాతీయ విద్యావిధానమునకు ఆ గతియే
పట్టినది. భారతజాతికి విశిష్ట సత్వమును, జీవితగమ్యమునుగల
వనుట నెల్లరు మఱచిరి. దానిని పునః స్మరించునటుల చేయు
యత్నములు ఎందఱెందఱో స్థాగించుచునే వచ్చినారు. అనీబి
సెంటమ్మ, రమేశదత్తు, అరవిందఘోష, బాలగంగాధర తిలకు,

గోపాలకృష్ణగోఖలే, కోవల్లె హనుమంతరాయలు మున్నగు వారు జాతీయ విద్యాలయములను, కళాశాలలను సంస్థాపించి యున్నారు. ఆధునికమును, స్వార్థప్రేరకమును, స్పర్థామూలకమునగు చదువుల నరికట్ట ప్రయత్నించి యున్నారు. వారి ప్రయత్నములు ఏటికి ఎదురీత వంటి వఁబ్బెను. అటు పాలకులు నడుపు సంస్థలు నిరాఘాటముగ సాగివచ్చుచుండ కొంచెము హెచ్చు తగ్గుగా అదే లక్ష్యమును అంగీకరింపుచు కొంత రాజీమార్గము నవలంబించుటచేత ఈ జాతీయ సంస్థలు క్షీణింప నయ్యెను. పెరవారితో పోటీలు నలుపుటయు, పోరులు గావించి విజయముల బడయుటయు, బలహీనుల నణచి వేయుటయు, యవకలను వ్యామోహమున ముంచుచునే యుండెను. స్వార్థత్యాగము, సంఘసేవ, ఆత్మార్పణము మాటలందే నిలిచిపోయెను. కొలది సంవత్సరములలోనే జాతీయ విద్యాలయములు మూసివేయ బడుటో దొరతనము వారి అనుమతిని బడయు రీతిని మారిపోవుటో తటస్థించినది.

మతము - విద్య

శ్రీగాంధీజీ మఱొకసారి ఆప్రయత్నమును లేవనెత్తినాడు. సత్యాన్వేషణ సిద్ధాంతమును అధ్యాత్మదృష్టి నొసగుటకును, అహింసా సిద్ధాంతమును వైరాగ్యవృత్తిని ప్రేరేపించుటకును ప్రయోగించుచున్నాడు. హద్దుమీరి మతమును సాంఘిక విషయములందును, రాజకీయ తంత్రములందును ప్రవేశపెట్టుచున్నాడని పలువురు విమర్శింపసాగిరి. విదేశపాలకుల రహస్య పూహముల భేదించుటకు సత్యవ్రతము ఆటంకముగ నుండి అపజయము గూర్చుచున్న దనుచున్నారు. ఆత్మభావము వ్యవ

హారకాండ కుపకరించ దనుచున్నారు. ఇక వైరాగ్యము వట్టి సన్యాసులను చేసివైచి ప్రజలను తాకిక వ్యవహారమున పనికి మాలిన వారిని గావించుట కుద్దేశింపబడినదిని దూరంచుండిరి. లోకమున ప్రతి మనుజుని, ప్రతికార్యమును చోషదృష్టితో జూచి, దూరముగ పోయి నిలుచుటే వైరాగ్యమని వారి భావన. కాని వైరాగ్యము రెండు రీతుల నుండును: ప్రయోజనముతో గూడినది, ప్రయోజన శూన్యమైనది. ఈ ప్రయోజన శూన్య మగునది పుచ్చి పురుగులుపట్టిన మెదడుగలవారికి తప్ప ఇతరులకు హితవు కాజాలదు. ప్రయోజనముతో గూడిన వైరాగ్య మన అన్యవిషయముల నుండి మనస్సును మఱలించి భగవంతునిమీద లెక ఆత్మమీద హత్తించుట యని అర్థము. భగవంతు డనగా ఏ ఒకానొక వ్యక్తిదైవమే కాదు. అతడు సర్వసమష్టి స్వరూపుడు. సర్వజీవులందు విసించు సమష్టి ఆత్మయై, సర్వాధికారియై వఱగు సర్వాంతర్యామి యగు సర్వేశ్వరుడు సుడీ” అని శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారు నిర్వచించియున్నారు.

సత్యాహంసలు

(శ్రీ) గాంధీజీయు సత్య మనగా పరమాత్మ యనియు, ఆత డీ జగమంతయు వ్యాపించిన సర్వాంతర్యామి యగు భగవంతుడే యనియు తెలుపుచున్నాడు. ఆ సర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షము చేసికొనుటయే వారు బోధించు సత్యాన్వేషణమునకు పరమావధి. ఈ సత్యాన్వేషణము సర్వజీవులను ఆత్మ సమానముగ ప్రేమించి సేవలొనర్చుట మూలమున సాగవలసియున్నది. సర్వజీవ సేవయే భగవత్సేవ. ప్రతి మానవుడును తన శక్తి సామర్థ్యము లున్నంతవఱకు ఈ అన్వేషణమును చేయవలసి

యున్నది. సర్వాంతర్యామి భగవంతుని సేవించునతడు ఏ వారికిని హింస చేయబోవడు. శ్రీ గాంధీజీ 'అహింస సర్వజీవుల యెడలను, మనలను శత్రువులుగ బావించువారియెడలను సయితము ఆచరణ యోగ్యమై యొప్పువలసి యున్నది. స్వార్థములు దీనికి హద్దులు పెట్టజాలవు. దీనివలన నరుని హృదయము పవిత్రమగును. పవిత్ర హృదయాలకు భగవంతుడు ప్రత్యక్షమగును' అని తెల్పుచున్నాడు. కావున సత్యాహింసలను రెండు చక్రములపై వివ్యాప్తచారమును సాగించు విధానముగ. వార్ధావిధానము బయలుదేరదీసినాడు. ఇందు పారమార్థిక, వ్యావహారిక జీవితముల రెంటికిని సఖ్యత కూర్చబడి యున్నది. తీర్థము ప్రసాదము రెండును కలిపివచ్చును. సత్యాన్వేషణము వలన ముక్తి, అహింసాత్మకమగు సేవ వలన భుక్తి లభింపగలవు. ఇందు గల అత్యుబోధ శుష్కవేదాంతముగాదు. తాకిక జీవనమునకు వెలిజేయు సర్వవిసర్జన యోగముకాదు. వ్యాపార స్థానములందును, పరిశ్రమాలయములందును, వినోద శాలలందును, నాంసారిక గృహములందును ఆచరణయోగ్యమై పఱగు జీవితోపాయము. ఇయ్యది మనప్రాచీనఋషిసత్తములు బోధించినదియే. మన పురాణగురుకులములందు అనుష్ఠింపబడి యున్నదే. కాలగతిని శిథిలమై మఱపున బడిపోయినది. ఇప్పుడు పునరుద్ధరింపబడి దేశ కాల పరిస్థితుల కనురూపముగా సవరింపబడి నవిన వార్ధా విధానముగా అవతరించినది. కొంచెము భాషాభేదముతో అన్ని మతముల వారికిని హితవగు మార్గమే యిది. ఇయ్యది వార్ధా సభలో ప్రతిపాదించబడుటచేత వార్ధా విధాన మను పేర వ్యవహరింపబడుచున్నది.

సిద్ధాంతదర్శనము

1937 వ సం॥ అక్టోబరు 22, 23 తేదీలలో వార్ధానగరము నందు మహాత్ముని అధ్యక్షతను విద్యాసభ జరిగినది. కాంగ్రెసు రాష్ట్ర విద్యామంత్రి లాదిగా పెక్కురు విద్యాభిమానులు సభకు విచ్చేసి చర్చలలో పాల్గొనిరి. మహాత్ముడు సూచించిన వృత్తివిద్యాపూర్వకమైన ప్రాథమిక విద్యాపద్ధతిని సభవారామోదించి, అందులకు తగిన ప్రణాళికను సిద్ధము చేయుటకు డాక్టరు జాకీరు హుస్సేనుగారి ఆధిపత్యమున నొక కమిటీని నియమించిరి. మహాత్ముడు సభలో నీ క్రింది విధముగా తన నూతనలను స్పష్టీకరించెను.

విద్యాసభ - శ్రీ గాంధీజీ ఉపన్యాసము

ప్రస్తుత విద్యావిధానము దేశమున కేమాత్రము ఉపయోగముగ నుండుటలేదు. ఉన్నతతరగతులలో సకలవిషయములు ఇంగ్లీషుద్వారా బోధింపబడు చుండుటవలన స్వల్ప సంఖ్యాకులైన విద్యాధికులకును బహుళసంఖ్యాకులైన జనసామాన్యమునకును మధ్య పెద్ద అభాత మేర్పడిపోయినది. జనసామాన్యములో విద్య వ్యాపించుట కిది ప్రతిబంధకమయ్యెను. ఆంగ్లమున కీవిధమైన విశేషప్రాముఖ్యమియ్య బడుటవలన విద్యాధికులు జీవితాచరణమునందు కుంటివారై పోయి తమ దేశమునకు తామే దూరస్థులైరి. వృత్తివిద్యా శిక్షణ మేమియు లేక పోవుటవలన ఫలదాయకమగు నీకృషిని చేయ లేక, శారీరకముగాకూడ బలహీను లగుట తటస్థించినది.

ప్రాథమిక విద్యకై ప్రస్తుతము ఖర్చుపెట్టబడుచున్న సొమ్ము కేవలము వ్యర్థమని చెప్పక తప్పదు. నేర్చినదైనను ఇటు

జనపద జీవనమునకుగాని అటు నగర జీవనమునకుగాని వర్తరాదు. ప్రస్తుత విద్యావిధానమువలన నేదైన ఫలిత ముండిన అయ్యది ఎవ రిచ్చు పన్నులవలన ప్రభుత్వకోశము ఎక్కువగ నిండుచున్నదో అట్టివారి కెంతమాత్రము ముట్టుట లేదు. ఏలయన, వారిసంతానము ఈవిద్యాప్రయోజన మేమాత్రము పొందుటలే దనియే చెప్పదగును.

ప్రాథమిక విద్యాసంస్కరణను ఈ క్రింది విధముగా చేయవలెనని నాకు తోచుచున్నది. ఈ విద్య ఏడుసంవత్సరములలో పూర్తియగునదిగ నుండవలెను. ఇంగ్లీషును మినహాయించిన మెట్రిక్యులేషను విజ్ఞాన మీ ఏడుసంవత్సరములలోను బాల్యర కేర్పడునట్లుగ నుండవలెను. పైగా, జీవనమున కాధారము గల్పించు నేదైన వృత్తివిద్యయందు విద్యార్థి సమర్థుడై యుండునట్లు చేయవలెను.

వృత్తిద్వారా విద్య

బాల బాలికల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి గాను వారి కిచ్చు శిక్షణమంతయు సాధ్యమైనంతవరకు ఏదైన లాభదాయకమగు వృత్తివిద్యాబోధద్వారానే ఇయ్యవలెను. అనగా, ఈ పద్ధతి ద్వారా రెండు కార్యములు సాధింపబడవలసియున్నవి.

- (1) వృత్తివిద్యచే ఆయా వస్తువులు తయారుచేసి తద్వారా విద్యార్థి తన శిక్షణకగు ఖర్చును తానే భరించుకొనగల్గుట
- (2) ఆ వృత్తి విద్యద్వారానే విద్యార్థి శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మికోన్నతిని పొందగల్గుట. విద్యార్థులు తయారుచేసిన వస్తువుల అమ్మకముద్వారా పాఠశాలకు గావలసిన వివేకన స్థలము, భవనము, సామగ్రి-ఇవన్నియుగూడ సంపాదించ

బడవలె నని కాదు నా యభిప్రాయము. ఆ ఖర్చు లిందులో చేర్చు.

(ప్రతి. ఉన్ని, పట్టు పరిశ్రమలు (నడుకు పని, నేతపని, కలంకారిపని మొదలగునన్నియు ఇందులో చేరును.) క్షౌర్యపని, బైండింగుపని, ఆట వస్తువులు తయారు చేయు పని, బెల్లపు వంటపని - ఇవన్నియు సులభముగా నేర్చుకొన దగినవి. ఎక్కువ పెట్టుబడి అవసరము లేకయే సాగింపదగినవి.

వృత్తిని నేర్చుటద్వారా విద్యాబోధ చేయుపద్ధతಿಯందు నాకు కొంత అనుభవ మున్నది. దక్షిణాఫ్రికాలోటాల్ స్టాయి ఫారమునందు నా కుమారులకును, ఇతరులకును మొదట నేను కాలెనబాదిగారివద్ద నేర్చుకొనిన వడంగము, చెప్పులు కట్టు పని మున్నగువానిని నేర్పుచు తద్వారా వారికి విద్యాబోధ చేసెడివాడను. ఇందువలన వారు చెడిపోయిన దేమియులేదని నేను గట్టిగా చెప్పగలను. కాని, నాకు తీరిక చాల తక్కువగ నుండిన కారణమునను, అనేకమైన ఇతర కార్యములయందు దృష్టి నిగుడ్పవలసినవాడ నగుటచేతను ఆ చేసిన విద్యాబోధ నాకుగాని, వారికిగాని తృప్తికరముగ లేకపోయినది.

కేవలము వృత్తులు నేర్చుకొనుటేకాదు-వృత్తులు నేర్చు కొనుటద్వారా విజ్ఞానమును బడయుట-ఇది నా ఆశయము. సమస్తమైన విజ్ఞానము-సారస్వతము, దేశచరిత్ర, భూగోళము, గణితశాస్త్రము, భౌతికశాస్త్రము మొదలగున వన్నియు- వృత్తివిద్యలద్వారానే నేర్పబడవలయును. మధ్యయుగములో ఇదేకదా విద్యాపద్ధతయని కొంద రాక్షేపించవచ్చును. కాదు, అప్పుడు వృత్తివిద్యాశిక్షణము ప్రధానముగ నున్నను తద్వారా సకల విజ్ఞానమును బోధించు పద్ధతి లేదు.

తక్కిలీమీద నూలువడుకు పనిని నేర్పవలయున్నదనుకొనుడు. ప్రత్తిలో ఎన్నెన్నిరకము లున్నవో, ఏయేరాష్ట్రములయందు ఏ యే నెలలలో ఏ యే రకములు పండునో, వడుకు పరిశ్రమ మన దేశములో ఏ విధముగా క్షీణగతికి వచ్చినదో—ఈ సందర్భమున ఇండియాలో బ్రిటిషు పరిపాలన యొక్క చరిత్రకూడ వచ్చును. ఆసు పోయుట వగైరాలలో లెక్క-లెట్లుండవలెనో, ఎందుకుండవలెనో—ఇవన్నియు బాలురకు బోధింపవలసి యుండును. నా మనుమని కిప్పుడు ఈ విధమైన శిక్షణ నిచ్చుచున్నాను. శిక్షణ పొందుచున్నట్లే వానికి తెలియదు. ఆడుచు పాడుచు గంతులు వేయుచునే ఈ విషయముల నన్నింటి నేర్చుకొనుచున్నాడు.

ఉపాధ్యాయుల జీతములు

విద్యార్థులు చేసిన చేతిపనుల మూలమున ఉపాధ్యాయుని కగు ఖర్చును రాబట్టవలె నని నా కోరిక. ఏలయన, కోట్ల కొలదిగ నున్న మన బాలురకు విద్య నేర్పుట కంత కంటే వేఱు మార్గము లేదు. వైస్రాయి మిలిటరీఖర్చు తగ్గించువరకును ఇతరత్ర మన కధికాదాయము వచ్చువరకును మనము వేచియుండజాలము. నేను సూచించిన ప్రాథమిక విద్యావిధానములో “గ్రామ పారిశుధ్య మెట్లుండ వలెను? ఆరోగ్యము నెట్లు కాపాడుకొన వలెను? ఏది పుష్టికరమైన యాహార మగును? ఇతిరులపై నాధారపడక తనకు తాను కృషి సల్పుట యెట్లు? గృహములలో తల్లిదండ్రులకు వారి వారి పనులలో శోధింపట యెట్లు?” మొదలగున వన్నియు వచ్చును ఇప్పటి పిల్లవాండ్రు యందు శుభ్రత, స్వయం

సహాయము, దేహదార్ధ్యము హాస్యములు. చిన్న చిన్న నాట్య విధానముల ద్వారా బాలురకు శరీర వ్యాయామ శిక్షణ మొనగవచ్చును.

సాహిత్య విద్యాభ్యాసమునకు నేను ప్రతికూలుడ వని కొందఱు అపోహ పెడుచున్నారు. అది యెంత మాత్రము నిజము కాదు. ఆ సాహిత్య విద్య ఏ “రీతి” గా అభ్యసించ వలెనో మాత్రమే నేను చెప్పితిని. పిల్లలను కష్టపెట్టి వారి చేత పనులు చేయించుట అధర్మము కాదా యని కొందఱునిరి. పిల్లలచే పనులు చేయించుట వలన చాల సొమ్ము పారుపోవు నని కూడ అభిక్షేపించిరి. ఈ మాట సత్యము కాదని అనుభవ మున్నవారికి తెలియును. తక్కి వంటి క్రీడావస్తువులతో పిల్లలచే పనిచేయించుట వారిని కష్టపెట్టుట యగునా? ఇండ్లలో పిల్లలు తమ తల్లిదండ్రులకు వారి వారి పనుల యందు తోడ్పడు చుండుట లేదా? నేను చెప్పిన విధానమునందు పిల్లవాడు తన తల్లిదండ్రులకే గాక గ్రామము నెడ, దేశము నెడ తనకు గల బాధ్యతను గుర్తెఱుగుట నేర్చుకొన గలడు.

ఈ నూతన విధానము హిందువులకు, మహమ్మదీయులకు, పార్శ్వీలకు, క్రైస్తవులకు—అందరకు సమానము. మతమును గూర్చిన బోధ విషయమై నే నెక్కువగా మాటాడలే దేమని కొందఱు అనిరి. తనకు తాను సహాయపడ నేర్చుకొనవలెననే మతము—ఆచరణ రూపకమైన మతము—ఈ విధానములో బోధింపబడుచునే యున్నది గదా !

బాలురు తమూరు చేసిన వస్తువులను సరియైన ధరలకు కొనియు, వారి శిక్షణ పూర్తియైన తర్వాత వారికి పనులు

చూపించియు వారికి ప్రభుత్వము సర్వ విధముల తోడ్పడ వలసిన విధి కలదు.

ఈ విద్యావిధాన నిర్వహణమునకై అధ్యాపకులను సంపాదించుటకు ప్రొఫెసరు కె. టి. మా గారు నిర్బంధ సేవా విధానమును సూచించిరి. ఇది బానిసత్వము క్రిందకు చేరదాయని కొందరి యధిక్షేపము. కాని యువకులు జీవిత రంగములో బ్రవేశించుటకు ముందు ఏడాదో రెండేళ్ళ నిర్బంధముగ దేశ సేవ యొనర్చుట బానిసత్వముగా భావింప తగదు. కడచిన 17 ఏండ్ల నుండియు యువకు లనేకులు అనేక విధములుగా త్యాగము చూపిరి. ఈ విధమైన దేశసేవ వారు సంతోష పూర్వకముగ చేయుదురనియే నా నమ్మకము.

అహింసా పద్ధతి

మనలో సాంఘిక కలహములు గలవు. ఇవి కేవలము మన మొగముననే వ్రాసిపెట్టినవి కావు. వెనుక ఇంగ్లండులో కూడ అంతఃకలహములు చెలరేగెను. ఇప్పుడు ఇంపీరియలిజము లోకమునకు శత్రువైకూర్చున్నది. మనము సాంఘిక కలహములను రూపుమాప వలె నన్న నేను చెప్పిన విద్యాపద్ధతి ద్వారా మన పిల్లలకు బోధచేయించి రాబోయే తరమునకు మంచి పునాది వేయవలసి యున్నది. అహింసాత్మక మైన పద్ధతి యిది. రివిన్యూ నష్ట మేమియు లేక, ప్రభుత్వ కోశములు పూర్తిగా నిండి యున్నను గూడ ఈ స్వయంపోషక విద్యాపద్ధతియే అవలంబించ తగినది. మన సభ్యతకు, మన

నాగరికతకు, మన జాతియొక్క నిజమైన ధర్మము మన బాలురను ప్రతిఃథులనుగా నొనర్పవలసియున్నది. యూరపు మనకు ఆదర్శము కాదు. దాని పద్ధతులన్నియు హింసాత్మకములు. రష్యా పెక్కు ఘనకార్యముల సాధించినమాట వాస్తవమే. కాని, దాని విధానమంతయు కేవలము హింస దౌర్జన్యముల మీదనే ఆధారపడియున్నది. మన భారత దేశము హింసను వర్జింపవలసియున్న యెడల నేను చెప్పిన విద్యాపద్ధతియొక్క నియమము అనుష్ఠింపబడవలెను. విద్యకొఱకు ఇంగ్లండు కోల్లు కర్చు పెట్టుచున్నదని, అమెరికా కూడా అట్లే వ్యయపరచుచున్నదని చెప్పుదురు. కాని ఆ ధనమంతయు ఒకరిని కొట్టి సంపాదించిన దని మరచిపోగూడదు. పరపీడనమునకు వారొక శాస్త్రమును తయారుచేసిరి. ఆ కారణమున వారి బాలుర విద్యకు వారు కోల్లుకొలది కర్చు పెట్టగల్గుచున్నారు. పరపీడన పద్ధతి మనకు గ్రాహ్యము కాదు. కావున అహింసాత్మకమైన ఈ స్వయంపోషక విద్యాపద్ధతి తప్ప మనకు స్వీకరింపతగినది మరియొకటి లేదు.

ద్వి తీ య పా ద ము

స్వరూప దర్శనము

వాఙ్మోక్షవిద్యాసభయందు శ్రీ గాంధీజీ ఉపన్యసించిన పిమ్మల పలువురు విద్యాశాఖయందు పనిచేసి గొప్పయినభవమును గణించినవారు తమ తమ అభిప్రాయములను తెలిపియున్నారు. తుదిని ఈ క్రింది నాలుగు తీర్మానములు సభవారిచే సంగీకరింపబడినవి.

విద్యాసభవారి నాలుగు తీర్మానములు

1. ఏడు సంవత్సరముల ఉచిత నిర్బంధ విద్యను యావద్భారత జాతికిని సమకూర్పవలయునని ఈ సభవారు అభిప్రాయపడుచున్నారు.

2. బోధనయందు పాఠశాలయందు భాష మాతృభాషగా నుండవలయును.

3. ఈ ఏడేండ్లు నేర్పబడు విద్య సంపాదనకు వీలగునట్టి ఏదేని చేతిపనిని యాధారము చేసికొని సాగింపవలయును. విద్యార్థులందు విధానమునకు దేబడు ఇతర శక్తులను, వారి కొనగబడు శిక్షణమును సాధ్యమగునంతవరకు ఆ నిర్ణీతమైన ప్రధానహస్త పరిశ్రమకు సంబంధపడియుండవలెను. అని శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు చేసిన ప్రతిపాదనను ఈ సభవారు రామోదించు చున్నారు.

4. ఈ విద్యావిధానమువలన ఉపాధ్యాయుల జీతమువఱకు క్రమేణ సంపాదించు వీలగునని ఈ సభవారు రాశించుచున్నారు.

ఈ తీర్మానముల ననుసరించి పాత్యక్రమమును నిర్ణయించి యొక నివేదికను సిద్ధముచేయుటకై డాక్టరు జాకీరు హుస్సేను గారి ఆధిపత్యము క్రింద పదిమంది ప్రవీణులతో ఒక కమిటీ ఏర్పాటు చేయబడినది. దానికి శ్రీయుత ఆర్యనాయకంగారు కాగ్యదర్శి; క్వాజుగులాం సయద్, వినోబా, కాకాకజీల్దారు, కిషోరులాల్, ముప్రూవాలా, జె సి. కుమారప్ప., శ్రీకృష్ణ దాసు జాజజు, ప్రొఫెసర్ కె టి షా., శ్రీమతి ఆశాదేవి గారలు సభ్యులు.

జాకీరు కమిటీ రిపోర్టు

వీరు తమ నివేదికను 1937వ సం॥ డిశంబరులో శ్రీ గంధీ మహాత్మునకు సమర్పించిరి. దీనికి జాకీరు హుస్సేను కమిటీ రిపోర్టు అని పేరు. అందీక్రింది యంశములు ఉపోద్ఘాతముగా దెలుప బడినవి.

ప్రస్తుత విద్య

ప్రస్తుత మమలునం దున్న విద్యావిధాన పద్ధతిని దేశీయు లండఱును ఖండించియే యున్నారు. ఇంతవరకున్న విధానము జాతీయావసరములను గుర్తించుట యందుగాని, జాతీయ శక్తులను ప్రేరేపించి వానిని సరియైన మార్గముల నడుపుటలో గాని ఫలప్రదము కాలేదు. నేడు జాతీయ అంతర్జాతీయ వ్యవహారములు అత్యద్భుత పరివర్తనము నొంది కాబోవు పౌరులు వాటి నన్నిటి యందును సుశక్ష్మితులు కావలసియుండ ప్రస్తుత విద్యావిధానము వాస్తవ జీవితరంగమునకు దూరమై మార్పుల కనుగుణముగా 'పరివర్తన' యొక జాలక యథాప్రకారము సాగుచున్నది ఇందు కాలమున కక్కఱకు వచ్చు లాభములు.

గాని నూతన సృష్టికే ఆకరమగు ఆదర్శములుగాని లేవు. ఈ పద్ధతి యందు వ్యక్తులు తమ కాళ్ళపై తాము నిలువబడి సంఘమునకు ప్రయోజనకారు లగు పౌరులుగా నుండి సంఘోద్ధరణకు తోడ్పడుటకు తగిన శిక్షణలేదు. ప్రస్తుతము రాజ్యము చేయుచున్న దుర్బల జాతుల దోపిడి హింస స్వర్థ—వీనిని తొలగించి వాని స్థానే విద్య వలన కలుగ వలసిన నూతన సహకార జీవనము కలిగించుటకు సైత మీ పద్ధతి యుపయోగించకున్నది. అందువలన దేశము నలువైపుల నుండియు నీ విధానమును తొలగించి దాని బదులు జాతీయావసరములకు తగినట్టియు ప్రస్తుతము దేశములో నేర్పడిన సమస్యలను తీర్చజాలు నట్టియు విధాన మేర్పడవలె నని దేశీయులు ఘోషించుచున్నారు.

ఈ దేశపు బిడ్డల కొఱకు ఏర్పరచు ఏ విద్యావిధాన మైనను కొన్ని విషయాల పాశ్చాత్య విధానము కంటే భిన్నముగా నుండగలదు. ఇందులకు ముఖ్యకారణము ఆ దేశములందువలె గాక మన జాతి శాంతి మార్గముగ నహింసను వరించి యుండుటచే మన పసిపాపలకు ప్రారంభము నుండియు పశుబలము కంటే నహింస యెటుల శ్రేష్ఠమైనదియు బోధించవలసి యున్నది.

మహాత్మాజీ నాయకత్వము

ప్రస్తుత విద్యావిధానము క్లిష్టస్థితిలోనున్న ఈ సమయమున దీర్ఘదర్శియగు మహాత్మాజీ రంగమున బ్రవేశించి నాయకత్వము వహించి సాకల్యముగ నీ సమస్యను చర్చించి దేశీ

యుల మానసిక ప్రవృత్తికిని అవసరములకును తగినట్టియు, అజిశ్రీఘ్రకాలమున దేశమునుండి యవిద్యను పారద్రోలు నట్టియు విధానమును సూచించియుండెను. ఆయన హరిజన ప్రతిఃలోను వార్ధా విద్యా విషయ సభలోను వెలు వెరచిన దానిబట్టి ఈ విధానముయొక్క మూలమాత్రము ప్రతిస్థూలు నందును వృత్తివిద్యలను ప్రవేశ పెట్టవలెనని, వాని ద్వారానే విద్య బోధించవలెనని, వృత్తివిద్యయే మిగతా బోధలన్నిటికిని మూలకందమై యుండవలెనని, ఈ వృత్తివిద్యలను పూర్తిగను సమర్థతతోను సాగించు నెడల ఉపాధ్యాయుల జీతమును ధరింప వీలగునని, ఈ విధానమువలన ప్రభుత్వమువారు తత్క్షణమే కొట్లకొలది జనులలో నిర్బంధ ప్రారంభించిత విద్యను ప్రవేశ పెట్టి నాధ్యమగునని యైయున్నది. ఈపద్ధతి మనహాగా ప్రస్తుత మీ దేశముననున్న ఆర్థిక, రాజకీయపరిస్థితులలో కొట్లకొలది జనుల నిరిక్షరాస్యతను బాపుటకు విపరీత వ్యయముకొకూడిన ఇతిరపద్ధతు లెంతమాత్రము నుపయోగింపవు.

పరిశ్రమలద్వారా విద్యాదోహ

ఉపయుక్తమగు ఏదేని యొక పరిశ్రమద్వారా విద్య నేర్ప దగునని ఈ కాలపు విద్యావేత్త లందరును అంగీకరించియే యున్నారు విద్య సర్వతోముఖాభివృద్ధినొందుటకు ఈ పద్ధతి శ్రేష్ఠమైనదనికూడ అంగీకరించబడినది.

శిశువులయొక్క మానసిక శక్తులకే ఎల్లప్పుడును పని యిచ్చుచు అనుక్షణము తిరుగుబాటుచేయువారి అంగములకు పనియిచ్చుని ప్రస్తుతపు కేవల విద్యాబోధనుండి యీ సూతన పద్ధతి వారిని ముక్తులజేయును. ఈ విధానమువల్ల శారీరక

మానసిక శక్తులకు సమానమైన పని గలిగి రెండును సమానముగ నభివృద్ధి నొందగలవు. ఇందువలన బాలబాలికలు కేవలము ఇప్పటివలె చదువుట వ్రాయుట మాత్రమేగాక నిర్మాణాత్మకమైన కృషికి ముఖ్యమైన తమ కాలుసేతులను, తెలివితేటలను వినియోగించగలరు. దీనిని వ్యక్తియొక్క సర్వతోముఖమైన విద్యయని పిలువదగునని మనవిచేయుచున్నాము.

సాంఘికదృష్టితో చూచినను జాతికి చెందిన అన్ని తెగల, వర్ణముల విద్యార్థులును విద్యతోబాటు ఏదేని యొక పరిశ్రమ నేర్చుకొనుటవలన ప్రస్తుతము దేశములో నసర్థకములకు కారణమైయున్న “పనిపాటలు చేయువారు తక్కువ, బుద్ధి బలముచేతను డిగ్రీలచేతను జీవించువా రెక్కువ”యను విభేదమును తొలగించుటచే ఈ విధానము మానసియమగుచున్నది. వృత్తులయొక్క గౌరవమును, అన్వేష్య సాహచర్యమువలన లాభనష్టములను ఈ పద్ధతి సర్వోత్కృష్టముగా నిరూపించును. ఇందువలన మానసికముగాను, నైతికముగాను కలుగు పరివర్తనములు అపూర్వముగా నుండును.

ఆర్థికదృష్టితో విచారించినను సమృద్ధితోను, చాకచక్యముతోను సాగించినచో నీ ప్రణాళిక మన ప్రచారకుల నిర్మాణ శక్తులను పెంపొందించుననియు, వారి విరామ సమయమును లాభదాయకముగా నుపయోగించుకొన దోడ్పడుననియు గ్రహించగలము.

కేవల విద్యాదృష్టితో పరిశీలించినను విద్యకు పరిశ్రమను ఆధారముగా నొనర్చుటవలన విద్యార్థుల జ్ఞానసముపార్జనమునకు వాస్తవికత ఏర్పడునని, వారి బుద్ధి వికసించునని, ఇందు

వలన జ్ఞానము జీవితమునకు తోడ్పడునదై వివిధవిజ్ఞాన కార్మిక శాఖలకు అన్వేష్యసాహచర్య మేర్పడునని మనము గ్రహించ గలము.

రెండు ముఖ్యవిషయములు

పైన పేర్కొనిన లాభముల నందుటకుగాను రెండు ముఖ్య విషయము లగత్యములు. మొదటిది విద్యాలయములందు మనము ప్రవేశపెట్టబోవు వృత్తినిద్య విద్యావిషయికముగా తోడ్పడునదై యుండవలెను. మరియు నది హెచ్చుమందికి పనియాయ గలుగునదై పెక్కురకు ఉపయోగించునదిగాను విద్యాకాల మంతటిలోను ఒకటే బోధించతగినదిగాను ఉండ వలెను. మా నివేదికయందు వేరొకచోట ఏర్పరచబోవు వృత్తి విద్యలను నిర్ణయించుటలో ప్రత్యేకశ్రద్ధ యవసరమని తెలిపి యుంటిమి. ఈ విధానము నాచరణయం దుంచగోరువా రీ విషయమును ముఖ్యముగా గుర్తించగోరెదము. ఈ విధానోద్దేశ్యము విద్యార్థులను ఏదేనివృత్తియందు యంత్రములమోదిరిగ తరిగిదుచేయుటగాక ఆ వృత్తియందలి యవకాశములను విద్యా విషయిక దృష్టితో పరిశీలించి యభివృద్ధి చేయుటయైయున్నది. అందువలన స్కూలునందలి వృత్తివిద్యాబోధనము కేవల మొకతరగతిగా నుండుటేగాక మిగత విషయము లన్నిటిని బోధించుటలో సైతము నూతన దృక్పథమును కొనితెచ్చునదై యున్నది. ఇక రెండవది సాముదాయిక యత్నము. కృషిని గూర్చియు, భాగ్యతను పహించి చాకచక్యముతో పనిచేయవల సిన యావశ్యకతనుగూర్చియు శ్రద్ధవహించవలెను. మహాత్మాజీ తెలిపినటుల ప్రతి వృత్తివిద్యయు నేటివలె కేవలము యంత్ర

కృషివలె గాక శాస్త్రోత్తరీత్యా బోధించబడవలెను. ప్రతి విద్యార్థియు తాను చేయు ప్రతి పనిని ఏల చేయవలసినదియు, ఎటుల చేయునదియు నేర్చుకొనవలెను ఇది పరిశీలనవల్లనను, అనుభవము వల్లను కలుగగలదు. దృష్టాంతమునందలి ఈ ప్రధాన సూత్రమును గమనించక ప్రస్తుత విద్యావిధానమునకు నామమాత్రముగా వడుకుట, నేయుట, లేక వడంగము చేర్చుట వల్ల ఈ విధానముయొక్క ఆదర్శము, పటిమ సశించునని ఒత్తి చెప్పగోరెదము

ఉత్తమ పౌరధర్మములు

ఈనూతన విధానము నమలుజరుపగోరు విద్యార్థివేత్తలును, ఉపాధ్యాయులును ఇందిమిషియున్న పౌరధర్మములను గుర్తింపగోరుచున్నాము భావిపౌరులు మున్ముందు సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక, వైజ్ఞానిక విషయములందు చాల యభివృద్ధిని చూపవలసి యున్నది. మరియు వారు పౌరధర్మములకు సంబంధించిన సమస్యలను, హక్కు బాధ్యతలను గుర్తించగలిగి యుండవలెను. వీలైనంత తక్కువ విద్యతో తమవిధులను చాకచక్యముతో నిర్వహించగల పౌరులను తయారు చేయగల సంపూర్ణమగు నూతనవిధాన మవసరమైయున్నది.

మఱియు నీ కాలమున బుద్ధిమంతుడగు ప్రతిపౌరుడును ఏదో కృషియందు నియుక్తుడై నాగరికమును సుశిక్షితమును నగు సంఘమునకు ఏదోరూపమున సేవయొనర్పగలిగి యుండవలెను. శ్రీమంతులైనను పేదవారైనను, సంఘమునకు చీడపురుగులుగను భారమిచ్చువారుగను ఉండునటుల వారిని తయారు చేయు విద్యావిధానము గర్హ్యము. అట్టిపద్ధతివలన

సంఘమునందలి నిర్మాణశక్తి సశించుటయేగాక జాతికి అపాయకరమును, అవినీతికరమును నగు మానసికస్థితి ఏర్పడును. మా విధానము ఇందులకు ప్రతిగా మానవుల కుపయోగించు ప్రతికృషియు పాకీపనితోనహా గౌరవభాజన మను తలంపు గలిగి నిర్మాణక్రియారూపులై తమ కాళ్ళపై తాము నిలువ శక్తులగు నుత్తమపౌరులను తయారుచేయ సమకట్టుచున్నది.

ఈ విధముగా తాము స్కూలునందు చేయు పనికిని, సంఘమునందు జరుగుపనికిని సన్నిహిత సంబంధ మేర్పడుటచే విద్యార్థులు తాము పాఠశాలావరణములో పొందు ఇతిర విజ్ఞానమును సైతము జీర్ణించుకొని లోకహితమునకై కృషి చేయగలరు. అందువలన మా విధానము భావిపౌరులగు ప్రతి వారియందును వ్యక్తిత్వమును, గౌరవమును ప్రతిష్ఠించి సమర్థతను పెంపొందించి వారియందు స్వాభివృద్ధికిని, నాముదాయిక మగు సంఘకృషికిని తీవ్రమగు ఇచ్చను రేకెత్తింపగలదు.

సారాంశము : ఈ విధానము సహకారయుతమైన సంఘము కోరదగినదనియు, మిగత కార్యక్రమమంతటికంటెను సంఘసేవ యుత్తమమైనదనియు వారి హృదయములందు భావ బీజములు నాటగలదు. విద్య నేర్చుకొనుచున్నను తాము జాతికి ప్రత్యక్షముగా తోడ్పడు విధానము నవలంబించి గొప్ప సమస్యయగు జాతీయ విద్యాసమస్యను పరిష్కరించుచున్నామని వారు భావింపగలరు.

స్వయంపోషకత్వము

ఈ ప్రణాళికయందలి స్వయంపోషకత్వమునుగూర్చి పెక్కు విమర్శలు గావించబడియుండుటచే కొంత ముచ్చటించవలసి

యున్నది. వార్ధా సభయం దంగీకరించబడి మాచే వివరించబడిన ఈ కర్మవిద్యతో కూడిన విధానము సమర్థమైనదని నొక్కి వక్కాణించుచున్నాము. పూర్తిగా స్వయంపోషణ సమర్థము గాకపోయినప్పటికినిగూడ ఈ ప్రణాళిక పటిష్ఠమైనదియు, వెన్వెంటనే జాతీయనిర్మాణమునకు గడుగునదియైనగు విధాన మని యంగీకరించవలసియున్నది. ఇట్టి విధానము చాలవరకు స్వయంపోషక మగుటగూడ అదృష్ట మనదగియున్నది. వార్ధామహాసభయందు నిర్ణయించబడిన 7 సంవత్సరముల విద్యాకాలములో నిది ఎటుల సాధ్యమో మేము నిరూపించియున్నాము.

జాకీరు హుస్సేను కమిటీవారు సిఫారసుచేసిన పాఠ్యక్రమమును చదువుటకు ముందుగ వార్ధావిధానముయొక్క మూల సూత్రములను గమనింతురుగాక. వార్ధావిధానమునకు శేగామవిధానమను పేరును గలదని జ్ఞప్తినుంచుకొందురుగాక. ఈ విధానమునకు మూలకర్తయగు శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు తాను వసింపుచున్న శేగామగ్రామములో ఈ విధానమును ప్రవేశపెట్టిన ఆచరణలోపెట్టి పరిశీలనము చేయుటచేత దీని కాపేరును సార్థకమయ్యెను.

ఈ విధానమునకును, ప్రస్తుతపు విధానమునకును విశేష భేదముండుటచేత చాలమంది దీని అనుష్ఠానమును విప్లవ మనుచున్నారు. అగుగాక !

1. శ్లోక

వార్ధా (లేక శేగామ) విధాన మూలసూత్రములు

విప్లవములు రక్తపాతమువలననే జరుగనక్కఱలేదు అట్ట
హాసమే దీనికి ప్రాతిపదిక కాదు.

విప్లవము, పరివర్తనము అట్టహాస దౌర్జన్యముల కెడ
మీయక యే చడి చప్పుడు లేకుండ సంఘటిల్లగలవు

మనదేశము గత 20 ఏండ్లనుండియు ఈ పరివర్తన మందా
చున్నది. దీనికి ద్రష్టయోగి గాంధీమహాత్ముడు.

ఇప్పుడు మరియొక పరివర్తనము సంఘటించుచున్నది. ఇది
విద్యావిషయమున సుమారు 200 ఏండ్లక్రిందట ఆంగ్లవాసన
సోకి ప్రాతవ్యవస్థ చెదాచెదలై ఇంతవట్టును అవాంతరదశ
యందే యున్నది.

ఏ భాషలో పండితులైనను విద్యాధికుల సంఖ్య అత్యల్పము.
ప్రాత కూత లెఱుగని పామరజన మశేషము. పామరులకు
పండితులకు మధ్య పెద్ద యభాత మేర్పడినది. ఈ యభాత
మును పూడ్చివైచి భేదవిభేదములు లేక అందఱను ఒకే
చదునునందు పయనింపజేయు లెట్లు?

దీని కొక్కటే సమాధానము. పామరులకుగూడ పాండితీ-
దీక్ష నీయవలయును. వీ రంత ఎత్తునకు చేరలేక పోవుచో
ఎత్తును కొంతవట్టు తగ్గింప వలయును.

సరియ. ఈ దృష్టిని ఆలంబనము చేసికొని ఇప్పటి వ్యవస్థ
పరిస్థితులలో మన దృష్టిని యోగరూఢము చేయు లెట్లు?

జ్ఞానము ప్రసాదంపబడవలయును. కాని కేవల విషయ పరిజ్ఞానమా లేక ఆత్మ ప్రధానము గూడనా ?

ఇప్పుడు గ్రహింపబడిన ఈ దృష్టికి సత్యాహింస లాభారములు. నిర్వచిత విధానమంతయు సరిగ నవగాహము కావలెనన్న ఈ పునాది నిర్ణయచేసికొనవలెను. ఒకత్తున విభిన్న దేశములు. విభిన్న విధములు, వివిధ పరిస్థితులు కాన వచ్చుచున్నవి. ఒకేపద్ధతి అన్ని పరిస్థితులందును వర్తింపదు. ఏదేశమున కాదేశమునకు మార్పు లవసరమై యుండును. మన దేశమునకు, మన సంప్రదాయములకు, మన భావనా సంపత్తికి ఇప్పుడు నూచించుచున్న పద్ధతియే ఉత్తమ మని నన్వేషించుచున్నది.

అశేషజనముని కీదగ్గనోచితమైన విధమున జ్ఞానోదయము కావింపవలెను. సాధనసంపత్తియూ ఇంకను సన్నద్ధముకాలేదు.

ఈ 'మూలశిక్ష'యందు వృత్తివిద్యకు ప్రాధాన్యముగలదు. కాయకష్టము ద్వారానేగాని మానవుని సంపూర్ణ వికాసము సిద్ధింపనేరదను ప్రత్యయమే దీనికి ప్రధానకారణము. తరువాత మనదేశమున ప్రస్తుత పరిస్థితులలో విద్యావిధానము సార్థకమై సఫలమగుటకు స్వావలంబనసూత్రమే శరణ్యము. ఇదియంతయు ప్రభుత్వకర్తవ్య మనవచ్చును. కాని ప్రభుత్వముమాత్ర మేమి చేయగలదు ? ముహూదికోట్ల మందిని విద్యావంతులనుజేయుట సుఖసౌఖ్యాల తేలునదికాదు.

ఈ విషయ మతి ముఖ్యమైనది. ఊరక అధిక్షేపించుటకు బదులు లోపములు చూపునప్పుడు వేఱు సాధనోపాయము

చూపగలుగుచో విమర్శ రాణించును. మహాత్మునిలోనున్న పెద్దనుగుణ మిదియే. ఏదేని సరిగా లేదననపుడు దానికి వికల్పమును చూపినగాని ఆయన మాటాడబోడు.

ఈ అతిగహన విషయము కూలంకషముగా చర్చించి మనము త్రొక్కబోవు పంథను కనులు తెరిచికొని హృదయ పూర్వకముగా ఈ విధాన సంసిద్ధికై పాటు బడవలసి యున్నది గాన విజ్ఞులందఱును సత్వైకముగా శ్రద్ధ వహించి ఏతత్పరి వర్తనమునకు తోడ్పడదురు గాక !

ఈ క్రింది ముప్పది సూత్రములలోను ఏ తద్విషయమున నభిజ్ఞులగు శ్రీ కేశోరలాల్ ఘనశ్యామముఘవాలా గారు గాంధీజీ సిద్ధాంతమునంతను చక్కగా ప్రోడికరించి యున్నారు. శ్రద్ధధానులై పఠింతురుగాక.

1. శ్రీ గాంధీ మహాత్ములు ప్రకాశించుచున్న విద్యా విధానమునకు సూత్రములకు వార్ధా (శేగామ) విధాన ము పేరిడబడినది. శేగామలో నుండగా మహాత్మునికి గోచరించుటచే శేగామ విధాన మసయు పేరుగలదు

2. బాలునకు కార్యదీక్ష అహింసాసూత్ర ద్వారమున నీయబడును.

3. హింసను తొలగించి శాంతమును చేకొను దేశ వర్గములందన్నింటను ఈ పద్ధతి యోగ్యమని ఎంచబడుచున్నది. ఏది ఎఱ్ఱైనను మన దేశమున కిదియే యోగ్యము.

4. వివేచన, నొకింతగా కనబడుచు పిన్ననాటనుండియు ఆగ్య కర్మ లందు పిల్లలను పాల్గొన జేయుట ఈ పద్ధతి ఉద్దేశ్యము.

5. సార్థకమైన పరిశ్రమ ఈ పద్ధతికి మూలము. శిక్షణ యంతయు ముఖ్యముగా నెట్టి పరిశ్రమద్వారమునను దీని నాశ్రయించుకొనియు నడచును. దేశచరిత్ర, భూశాస్త్రము, గణితము, శారీరిక శాస్త్రము, సంఘశాస్త్రము, సారస్వతము ఇవన్నియును ఈ పరిశ్రమనే చుట్టుకొని దీనికే అంటిపెట్టుకొని యుండును. ఇతర విషయములకు తావుండదనికాదు. ప్రాధాన్యము మాత్రము వీనికే.

6. పరిశ్రమ బోధనకు సాధనమాత్రముగనే యుండబోదు. మరువ్య జీవనమున దీనికి గల ఆవశ్యకతనుబట్టి అంత బోధ్యమగును. కాయకష్టమునగల-పాకీపనియొక్క-యు-బౌత్సప్త్యమును నేర్పవలెను. మేనుపాటుచే న్యాయముగా జీవిక జరుపుకొనవలె ననియును బాలుడు గుర్తించునట్లు చేయుట దీని ఉద్దేశ్యము.

7. ఇక పంతులుగారిపని నేర్పబడు పరిశ్రమద్వారముననే కుష్టునిలోని నైతిక, శారీరిక, మానసిక శక్తులను వెలువఱచుట.

8. శారీరిక, సాంఘిక శాస్త్రములు బడిచదువుతోనే ముగియకూడదు. పరిసరములందల ప్రాణిలోకమునకు సేవామూలముగా ఈ శాస్త్రములను బోధింపవలెను. ఈ బడినుండి పరిసరములకు జ్ఞానము ప్రసరింపవలెను.

9. ఈ తెలిగునంతను ఇట్లు లంకించవచ్చును. “కర్మవ్యూహమున జ్ఞానద్వారమునకు, సంఘద్వారమున ఒజ్జనుండి వేలుపు కడకు.”

10. బడిపిల్లల దేవుత్తియైనను రూప బేధ వివక్షణ లేక ప్రతిరోజు 3, 4 గంటలు కలిసి పాటుచేయు నెడల వారి కిది వ్యాపకమై దేహమునకు పుష్టినిచ్చి మనస్సును వికసింపజేయు గలదు “శాస్త్రపరిశ్రమలయు, సంఘముయొక్కయు ప్రయోజనానుసారము సమగ్రమైన శాస్త్రజ్ఞానమును సమగ్రమగు పరిశ్రమను జ్ఞానముతో మేళవింపగల విద్యను పుట్టువాని ఏదైనను ప్రతివానికిని బోధింపవలెను” (గ్రొపాటిక)

11. ఉన్నతవిద్య ముగియుచున్నప్పుడుకూడ పిమ్మట కర్తవ్యమేదియో ఎక్కువమంది తెలియజాలకున్నారు. చదువుల బహులన్నియు ప్రసాదించుననుకొను జ్ఞానసముపార్జనము కూడ గాక వేరు శ్రోవ కనుబడక పోవుటచేతనే పరిస్థితులు విషమించునంతవరకును బహువ్యయమునకులోనై పిన్నవార నేకు లీ విద్యాభవనములో మొదటిదశనుండి రెండవదశకు, రెండవదశనుండి మూడవదశకు ఎక్కిపోవుచున్నారు. జీవితమున నే శ్రోవ శ్రోక్కవలయు నను క్లిష్టపక్షకు దూరమున నుండుటకే వీరు చదువు సాగించుచుందురు. దారి తెన్ను లేని ఈ తెలిగున లేబ్రాయమం దిరువదియేడులకు పైగా గడచిపోవుచును జావ్యము, జంకు, చావ్యము, బ్రతుకు తెరువు విషయమున బిత్తరపోవుట—ఇట్టి వలవడి తీరును. శేగామ పద్ధతి ప్రకారము భావివృత్తి పిన్నవయసుననే పాతుకొనును. సుఖజీవనమును గల్పింపగల ఒక్క వృత్తియైనను బాలున కలవడగలదు.

12. శేగామ విధానమునందు అక్షరజ్ఞానమే (అనగా వ్రాత కోతల మూలమున వివిధ విషయముల పరిజ్ఞానము గలిగి తర్కాది వాదములను గ్రహింపగల్గుట) జ్ఞానముగాని జ్ఞాన

సాధనముగాని కాదు. విద్యావిద్యలకుగూడ నిది లచ్చనము. జ్ఞానమూలములు చైతన్యవంతము లగుచో ఇట్టి లక్షణములను గూర్చిన తెలివిడి వలన ఉపయోగము, అవసరము నుండును. ప్రమేయ పరిశీలనములు, కర్మ ప్రయోగములు. ప్రేమ, సేవ, అనుభవము—ఇవి ఇందులకు మార్గములు. ఇవివినా కేవల పుస్తకజ్ఞానము పరితవికాసమునకు గుదిబండయై దేహపాటవ మునుగూడ భంగింపగలదు.

13. ఈ పద్ధతి ననుసరించు మూలశిక్షణకు తల్లిబాస చక్కగా వచ్చియుండవలెను. తత్సాహిత్యపరిచయ ముండ వలెను జాత్యైక్యభాష వచ్చియుండవలెను. గణితము, చరిత్ర, భూజ్ఞానము, శారీరికము, సంఘశాస్త్రము, చిత్రలేఖనము, సంగీతము, వ్యాయామము, ఆటలు, ఉపతాయి మొదలైనవి బోధింపవలెను. సామూహ్య విద్యార్థిని పోషింపగలుగునట్లు పరిశ్రమ నొకదానిని నేర్పవలెను. ఇంకను ఎక్కువగా వృత్తి విద్యనుగాని, వృత్తివరవిద్యనుగాని అభ్యసించగోరు “మెరికల” కవకాశము లుండవలెను. మనుగడకు బుద్ధి శిక్షకు స్వసంస్కారమునకు అగత్యము కానట్టి ఇంగ్లీషు మొదలైన విషయముల నీ దశలో బోధింపగూడదు.

14. ఈ మూలశిక్ష ఏడేళ్ళకు తగ్గకూడదు. అవసరమగుచో ఇంకను కొద్దికాలము పొడిగింపవచ్చును. వివరింపబడనున్న తీరున బడులు తమ్ము దాము పోషించుకొనగలుగుచు పిల్లల తండ్రులకు కొద్దియో గొప్పయో ముట్టునెడల కుట్టల నింకన్న కొంత కాలము భరించుట తండ్రులకు కష్ట ముసింపదు.

15. రాజ్య తంత్రముయొక్క విధి ప్రయోజనములను గూర్చియు, కనీసపు భృతినిగూర్చియు కొన్ని ముఖ్యాంశము లీ శేగామపద్ధతియందు దిమిడియున్నవి.

16. ప్రభుత్వముచే నిర్బంధముగా శిక్షణ నంది ప్రభుత్వ సేవచేయ నిచ్చగించు నయోజనములందఱకును లాభకరమగు పని గల్పించి సుఖజీవనమున కవశ్యమగు కనీస భృతినైనను ఈయ లేకపోవుచో ఆ ప్రభుత్వమునకు సార్థకత లేదు.

17. మన దేశములో ఇప్పటి బజారు ధరలనుబట్టి సగటు వేగమున పనిచేయు ప్రతిగంటకు కనీసపుభృతి అణాకు తక్కువ కాకూడదు.

18. ఇప్పటి రాజ్యతంత్రము, సంఘకట్టు ఈ మట్టమునకు క్రిందుగనే యున్నవి. అందుచే 'ప్రభుత్వ' పదిమునకు మనము తగము. ఈ లోటునకు కారణ మన్యప్రభుత్వమైనను, మనమే యైనను వెంటనే చక్క-బెట్టవలసియున్నది. తిన్నదనముతోను, దిట్టదనముతోను ఈ శేగామ పద్ధతిని ప్రయోగించుచో అవ సరమగు మార్పులను కలుగజేయుటకు తగు వుష్టి నిచ్చి సరి యైన శ్రోవలో బెట్టగలరు.

19. ఈ లక్ష్యసిద్ధికై ప్రభుత్వమునకు నష్టము గల్గింపక ఎంతయందొకైనను పని చూపగల పరిశ్రమను చేపట్టవలెను.

20. మన దేశములో ఇట్టి పరిశ్రమ ఒక్కటియే యున్నది. అది రాత్నపరిశ్రమ : నేతపరిశ్రమ. ఈ పరిశ్రమ క్షండవలసిన సదుపాయము లన్నియు ముడిసరుకు తక్కువ పెట్టుబడితో సాగింప వీలు, పరిశ్రమలో నైపుణ్యమును గడించుటకు తగిన హంగు మొదలైన సదుపాయము లన్నియు నున్నవి.

21. వడుకువాని కూలి యెన్నడును తృప్తికరముగా లేదు. మిల్లునరకుతో పోటీచేయుటతో ఇది మఱింత క్రంగిపోయెను. ప్రభుత్వము, ప్రజలు అట్టి పోటీలేకుండునట్లు కృషిచేయవలెను. అంతవఱకును వడుకరికి జీవనభృతి నిచ్చు వెలమీద ఖద్దరుకే ఆదుకొనుచు పోటీని సరకుచేయకూడదు.

22. అంతటను నీయబడుకూలి జీవనభృతికైనను దావున నుండవలెను. ప్రభుత్వముదీనిని సిద్ధింపజేయుటకు తగు బలమును కూర్చుకొనవలెను. ప్రజలు గూడ నిందులకు పూనుకొనవలెను.

23. ఇప్పుడు వివరించిన జీవనభృతి వయోజనులకు, బడి పిల్లలకు గంట కర్షణాయని నిర్ధారింప వచ్చును.

24. ఏడాదికి తొమ్మిది నెలలపాటు సగటున రోజుకు మూడు గంటల లెక్కన శ్రేణిగా పద్ధతి నవలంబించు బడి యొక్క సార్థకత ఇట్లుండవలెను; ఏడు తరగతులకు తగ్గకుండు సగటున తరగతికి 25 గురు పిల్లలును, 8 లేక 9 మంది పంతుళ్ళును నున్న బడిలో ఉత్పత్తియగు సరకే పంతుళ్ళ సంవత్సర జీతముల నీయ గలిగి యుండవలెను. పంతుళ్ళ కొక్కొక్కరికి కనీసము రు 25 లు అయినను నైజీతముగా నుండవలెను. జీత మే సందర్భములోను నెలకు రు 20 లకు తగ్గి యుండ కూడదు.

25. ఈ మొట్టను చేరునంతవఱకైనను పిల్లల శక్తుల నుద్ధి పింపజేయవలెను. పనిముట్లు, బోధనాపద్ధతులు అనుగుణ్యముగ మారవలెను.

26. ఈ లెక్కన బడి ఇచ్చుకూలిని అంచనా వేయుచో బడి యుత్పత్తిచేయు వస్తువులకును, ఆయా పారిశ్రామికాలకును

పొరపేర్పడునని భయపడ నవసరములేదు. పైన ఆశించిన ప్రమాణమున గ్రామబత్తెములు ప్రాప్తించునప్పటికి ఆయా పరిశ్రమలవారుగూడ సాధన సంపత్తి విషయమున అభివృద్ధి చెందకపోరు. కావున పోటీ గల్గు నను భయము నిరాధారము.

27. ఈ బడి బత్తెమును ప్రభుత్వమే ఈయ వలసి యుండును. ఎట్లైనను అ. బా. చ. సంఘము, అ. బా. గ్రా. డి. సంఘము నిర్ణయించిన బత్తెమునకు తగ్గియుండకూడదు. బడిలోని బత్తె మీ గంట కర్థణ ప్రమాణమును చేరువర కైనను ఆ సంస్థలతో బాటు మూడునకు బోవలసి యుండును. నేరుగా గాకపోయినను వేరుగా బడి కీ తీరున ధనసహాయము చేయుటయే యగును. ప్రభుత్వమున కిది భారమే యగును. అయినను పనివారల సాధన సామర్థ్యము లింకను పెంపొందుట కవకాశము లుండుటచే ఇప్పుడున్న ధరలను పెంచకయే బడి పనివారలుగూడ కనీసపు భృతిని సంపాదించ వీలు కలుగదని తలపబడుచున్నది.

28. కేవల మార్థికదృష్టితోనే ఈ స్వావలంబననూత్రము నిర్వచింపబడలేదు. వృత్తివిద్యయొక్క సార్థకత కిది పరీక్షగా గూడ నుండగలదు.

29. ఖద్దరువాహకమైన మూలవిద్యకయియే ఈ వివరణ ముద్దేశింపబడినది. ఇతర పరిశ్రమలమీద శీతకన్న వేయ గూడదు. ఇప్పుడు లెక్కగట్టిన విధముగనే ఇతర పరిశ్రమల విషయమునగూడ అంచనా వేయుటకు వలయు సామగ్రి సమకూరలేదు.

30. ఉచితమైన మార్పులతో ఉన్నత విద్యావిధానమునకు గూడ ఈ సూత్రములు వర్తింపగలవు విద్యయెట్టిదైనను స్వావలంబనమై యుండవలెను. ఉన్నతదశలలో విద్యార్థుల పరిశ్రమ వలనో, జీతమువలనో సంస్థను పోషింపవలెను. అట్లుగా దేని జీతములీయకపోవుచో బడిలో పనిచేయుటమూలముగనో లేక ఇంకేవరిశ్రమనైనను అవలంబించుట మూలముగనో తమ్ముదాము నిలబెట్టుకొనగలిగి యుండవలెను.

2. శిక్షక

వార్దా వివాన వివరణము

మాకీయబడిన స్వల్పవ్యవధిలో 7 సంవత్సరముల విద్యా కాలమునకు సమగ్రమైన విధానమును సూచించుట సాధ్యము కాలేదు. అయినను సాధ్యమైనంతవరకు పలుశీర్షికల క్రింద ఈ శ్రోత స్కూళ్ళుచేయఁజగిన కార్యక్రమమును తెలిపి యుంటిమి. ఇకనుండి యొక్కొక రాష్ట్రీయవిద్యాసరిషత్తు 7 వత్సరముల విద్యావిధానమునకు సరిపడు విధమున నీ కార్యక్రమమును నియమిత మొనర్చి యందులకు బాధ్యత వహించ గల నిపుణుని నియమించవలసియుండును. ఈ నూతన విద్యాలయముందు తగిన సలహా, సరియైన తనిఖీల క్రింద పని చేయు నుసాధ్యాయులే తమ యనుభవమునుబట్టి ఈ సంజాయిషీని చేకూర్చగలరు. మేము సైత మిట్టివిధానమును తయారు చేసి త్వరలో నీ నివేదికకు అనుబంధముగా ప్రకటించ యత్నించుచున్నాము.

సప్తవర్ష ప్రాథమిక విద్యా విధానపు ముఖ్యాంశములు

I ప్రధాన పరిశ్రమ

ఈ దిగువ పరిశ్రమలను ప్రధానమైనవిగా ఎన్ని అందు బాలురకు శిక్షణ మీయవలెను. ప్రతివిద్యార్థి యవలంబించిన వృత్తియందు సతనికి విద్యాలయము విడిచిన పిమ్మట జీవితము సుఖముగా గడువ గలుగునట్టి నిపుణత యలవడవలెను.

(1) వడుకుట, నేయుట (2) వడ్రంగము (3) వ్యవసాయము (4) కూరగాయలు, పండ్లు పండించుట (5) తోశ్యపరిశ్రమ (6) పైన తెలిపిన షడ్ధతుల కనుకూలించు స్థానికముగా నున్న యే ఇతర పరిశ్రమ యైనను.

వ్యవసాయము, వడుకుట, నేయుట—వీనికి భిన్నమగు పరిశ్రమ నేడేని నేర్వనలసి వచ్చినను తేలిక వ్యవసాయము చేయుట, ఏకట, తక్లీమీద వడుకుట ప్రతి విద్యార్థియు సగత్యముగా నేర్చుకొనవలెను.

II మాతృవాష

మాతృభాషను సరిగా బోధించుటయే విద్యకు పునాది. ఇతరులకు నచ్చునట్లు మాటాడ గలుగుట, సరిగాను ధారాళముగాను చదువ గలుగుట, వ్రాయ గలుగుట నేర్వనిది ఎవ్వరును భావములు సభివృద్ధిచేసికొనుట గాని, నిశ్చితమైన యభిప్రాయములను దెలుపుటగాని చేయజాలరు. తన తండ్రి తాతల యుత్తేజకర మగు విజ్ఞానమును గ్రహించి తద్వారా బాలురు సర్వవిధముల సభివృద్ధిగాంచుటకుకూడ మాతృభాషయే మూలము. తమ సహజభావములను మాతృభాషలోనే వారు

సంతోషముతో వెలిబుచ్చ గలుగుదురు. ఆ యభిలాషకు మనము దోహద మొనర్చినచో వారికి క్రమముగా వాఙ్మయము సుహోల్లాసమును గలిగించగలదు. మరియు నేడు పత్తరముల యనంతర మీదిగువ యుద్దేశ్యములు నెరవేరవలెను.

1. బాలకుడు తన పరిసరముల నున్న మనుష్యులు ప్రదేశములు, అచట జరిగిన పనులను గూర్చి విశ్వాసముతోను, స్వాభావికముగాను, ధారాళముగాను మాటాడ గలిగి యుండుట.

2. మరియు నటులనే ప్రజాదృష్టి నాకర్షించు నిత్యవ్యవహారములను గూర్చి సందర్భశుద్ధి గలిగి ఆకర్షణ కలిగించునట్లు వాగ్ధోరణి కలిగి యుండవలెను.

3. కొలదిగా కఠినమైన వ్యాసములు వగైరాలను అర్థమగునట్లు పడిగా ఏకాంతమందుండి చదువుకొన గలుగుట (ఈ శక్తి కనీసము దినపత్రికలు, వారపత్రికలు చదువుకొన గలుగునంతవఱకుైన అభివృద్ధి కావలెను)

4. గద్యపద్యములను శ్రావ్యముగాను. ఉహహముతోను ఇతరులకు బోధపడునట్లు బిగ్గటగా చదువగలిగి యుండుట. (గొంతు బొంగురుపోవునట్లును, నిర్జీవముగను వల్లించు పద్ధతిని విద్యార్థి గ్రహించకూడదు)

5. వార్తాసంగ్రహము కొఱకును, ఆనందము కొఱకును గ్రంథాలయము నందలి గ్రంథములను చదువుకొన గల సమర్థత.

6. సరిగాను, స్పష్టముగాను, సామాన్యవేగముతోను వ్రాయ గలిగి యుండుట.

7. తన గ్రామమున జరుగు సాముదాయిక సమావేశములు వగైరాలను గుఱించి సులభము, స్పష్టము నైన భాషలో వ్రాసి వర్ణించ గలుగుట.

8. స్వంత ఉత్తరములను సామాన్యమైన వ్యాపారపుటుత్తరములను వ్రాయ గలుగు నేర్పు సంపాదించుట.

9. ఉత్తములగు గ్రంథకర్తల రచనలతో పరిచయమును, వానిని చదువుట యందు ఉత్సాహమును గలిగి యుండుట.

III గణితము

వ్యక్తి జీవితములోను, వ్యాపారములోను, సంఘములోను మెలగుటకు అవసరమైనంతవఱకు గణితము నేర్పిన చాలును. మరియు విద్యార్థులకు వ్యాపారపద్ధతులు, వ్యాపారము నడుపుట కుంచవలసిన లెక్క, పద్ధతులు వ్రాయుట నేర్పవలెను.

సామాన్య కూడిక, తీసివేత, గుణకార భాగహారములు, 4 కాంపౌండురూల్సు, నాణెములపై లెక్కలు, తూనికలు, కొలతలు, వడ్డీలు కట్టుట, క్షేత్రగణిత విధానము, వ్యాపారమున కవసరమైన లెక్కపుస్తకములను వ్రాయుపద్ధతి నేర్పుట. వానియందు అనుభవములు కలిగించుట—వీనితో పైయుద్దేశ్యము నెఱవేఱునని మేము నమ్ముచున్నాము. శిక్షణ సాధ్యమైనంత వఱకు బాలురు చేయుచున్న పరిశ్రమకును సాంఘిక విద్యాలయ జీవితమునకును సంబంధించినదిగా ఉండవలెను. అందువలన బాలురు త్వరగా నీ పరిజ్ఞానమును పొందగలరు.

IV సాంఘిక విద్య

ఇందలి ప్రయోజనము లివి :

1. విద్యార్థికి విశాల మానవాభ్యుదయమునందును, ముఖ్యముగా స్వజాతీయభివృద్ధియందును అధినివేశము కల్పించుట.

2. మరియు నాతినిని తన సాంఘిక, ప్రాంతిక పరిసరములను సరిగా గ్రహించునట్లును, వాని యభివృద్ధికి ప్రయత్నించునట్లును బురికొల్పుట.

3. మాతృభూమియందు ప్రేమ, మాతృదేశ పూర్వ చరిత్రయందు గౌరవము, మాతృదేశ భావిచరిత్ర సత్య ప్రేమ ధర్మములపై నాధారపడి ఏకమై యన్యోన్యశ్రేయము కొఱకు కృషిసల్పు దేశీయుల కాశ్రయమై విరాజిల్లగల దను విశ్వాసము నతనికి గలిగించుట.

4. పౌరధర్మములకు సంబంధించిన అధికారబాధ్యతలను సవ్యముగ కరచుట.

5. విశ్వాసియు, సహాయుడు నగు జోడిపారుడుగ నుండునట్లు వ్యక్తిపరముగాను, సాంఘికముగాను మెలగు పద్ధతులు బోధించుట.

6. ప్రపంచమతములయెడ అన్యోన్య గౌరవమును వృద్ధి నొందించుట.

మరియు నీ ఉద్దేశ్యములు నెరవేరుటకు చరిత్ర, భూగోళము, పౌరబాధ్యతలు, ప్రస్తుత పరిస్థితులు వీరితోబాటు గౌరవపురస్కరముగా ప్రపంచ మహామతములను గూర్చియు, నవీ

మూలసిద్ధాంతములం దెటుల సమన్వయ మగుచున్నదియు బోధించుట మిక్కిలి యవసరము. ఈ బోధ బాలకుల పరిచిత విషయములలోను తత్సంబంధమైన సమన్వయబోధను ప్రారంభమై క్రమముగా పైవిషయములకు బోవలెను.

1. సంగ్రహముగా మన దేశ చరిత్రయు దేశీయుల సాంఘిక, వైజ్ఞానికాభివృద్ధిని గూర్చియు బోధించి రాజకీయ వైజ్ఞానికాభివృద్ధి యెటుల ఐకమత్యమునకు తోడ్పడుచున్నదియు చూపవలెను. విశేషించి సత్య ప్రేమ ధర్మములను గూర్చియు, సాముదాయిక కృషినిగూర్చియు. జాతీయైక్యతను గూర్చియు, మానవసర్వసమానత్వ సోదరత్వములను గూర్చియు నొక్కిచెప్పవలెను. ఇందును గూర్చిన బోధ దిగువ తరగతులందు కథల రూపముగాను ప్రైతుగతులందు సాంఘిక విధాన నిదర్శనములతోను కూడియుండవలెను పూర్వచరిత్రలను బట్టి విద్యార్థులు గర్వించి సంకుచిత దృష్టితో ఇతర సంఘముల కపాయము కలిగించు వైఖరి సవలంబించకుండునట్లు శ్రద్ధవహించవలెను. ఈ ప్రణాళికయందు మాన వోద్ధారకుల యుదంతములను, వారి శాంతివిజయములను ముఖ్యస్థానము బడయవలెను. ముఖ్యముగా హింస, వంచన, కుతంత్రము మున్నగువానికి శత్రువైన యహింసయొక్కయు దాని యుపగూణముల యొక్కయు ప్రభావమును గూర్చిన పాఠముల సనుభవ పూర్వక నిదర్శనములతో బోధించవలెను. భారతజాతీయ ప్రబోధముయొక్క చరిత్రద్వారా దాని యార్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ స్వాతంత్ర్యసమరమునందు విద్యార్థులకు అభిమానము పుట్టించి తత్సమ రసభావమును వారుకూడ సంతోషముగా స్వీకరించునట్లు క్రమేణ వారిని

తయారు చేయవలెను. ప్రతి విద్యాలయమునందును జాతీయోత్సవము “జాతీయ వారము” జరుపుచుండవలెను.

2. ప్రజోపయోగసంస్థలను గూర్చియు, పంచాయతులు, సహకారసంఘములు, వాని పద్ధతులను గూర్చియు, ప్రజాసేవకుల (అధికారుల) విధులను గూర్చియు, పురపాలక సంఘములు, జిల్లాబోర్డుల నియమావళులను గూర్చియు, ఓటు యొక్క విలువ, ప్రాముఖ్యములను గూర్చియు. ప్రజానియోజకసభల ప్రాముఖ్యము, అభివృద్ధిని గూర్చియు విద్యార్థులు బాగుగా తెలిసికొనవలెను. ఈ శిక్షణము వీలైనంత ప్రత్యక్షానుభవముతో కూడియుండవలెను. ఒక్కొక్క స్కూలు నందును స్వపరిపాలనాధికారము గల సంస్థల నేర్పరచవలెను. మరియు విద్యార్థులందఱును సమావేశమై, పత్రికలద్వారా దేశమునందు ఎప్పటికప్పుడు జరుగు విశేషములను చదువుచుండవలెను.

3. ప్రపంచభూగోళమును గూర్చి సంగ్రహముగాను, భరత వర్షమును గూర్చియు ఏతత్సంబంధముగల యితర దేశములను గూర్చియు పూర్తిగాను నేర్పవలెను. మరియు నీబోధనము దిగువ విషయముల నిముడ్చికొనియుండవలెను.

(అ) ఈ దేశమునందును ఇతర దేశమునందును గల జంతు వృక్షజాలములను గూర్చియు, మానవులను గూర్చియు, శీతోష్ణ పరిస్థితుల ననుసరించి కలుగు మార్పులను వర్ణనల ద్వారాను, బొమ్మల ద్వారాను తఱచు గ్రామపరిస్థితులతో పోల్చి చర్చల ద్వారాను, ప్రత్యక్షముగా చూపియు బోధించుట.

(ఆ) వాతావరణపుమార్పులు (నూర్పుని చూచియు, వివిధ ఋతువులలో మధ్యాహ్న మెటులమారువదియు, గాలి వడి తగుట, ధర్మామీటరు బరామీటరు కొలతలు, వాతావరణ స్థితి వర్షము కొలుచుట, వివిధ మాసములలో, రాత్రి ఎంత పగలెంత యుండునది మొదలగునవి.)

(ఇ) దేశ పటములను గీయుట, పరిశీలించుట, సరిసర ప్రాంతముల ప్లానులను గీయుట, పరిశోధించుట మొదలగునవి.

(ఈ) పరిశ్రమలకును, నిత్యజీవితమునకును సంబంధించిన వార్తా, రవాణా సౌకర్యములనుగూర్చి తెలిసికొనుట.

(ఉ) వివిధశృత్తులను గురించి, గ్రామములోని పరిశ్రమలు, వ్యవసాయమునుగూర్చి పరిశీలన—(కర్మాగారములకు, పొలము ఒకు వెళ్ళుటద్వారా); ఆర్థిక స్వయంసంపూర్ణతను పొందు విధమును తెలిసికొనుట; అన్యోన్యశ్రయములైయుండు ప్రాంతములను గురించి ఎఱుగుట; ఆ యా ప్రాంతముల కనుచైన వ్యవసాయ పద్ధతుల, పరిశ్రమ పద్ధతుల నెరిగియుండుట; భరత వర్షములోని ప్రధాన పరిశ్రమలనుగూర్చిన జ్ఞానము కలిగి యుండుట.

V సామాన్య విజ్ఞానము

ఇందలి ప్రథానోద్దేశ్యము లివి :

1 విద్యార్థులకు ప్రకృతిపరిశీలనాభ్యాసము, అందలియానందము, మార్పులు గ్రహించ గల అనుభవము కలిగించుట.

2 వారి చుట్టుపట్లనుండు ప్రకృతి పరిస్థితులలోని వైజ్ఞానిక నూత్రములను గ్రహింపగలుగునట్లు చేయుట; ప్రకృతివిజ్ఞానము

మానవసేవ కెట్లుపయోగపడుచున్నదియు చూపుట; మరియు భౌతిక శాస్త్రవేత్త లెట్టి త్యాగముల నొనర్చినదియు బోధించుట.

వివిధ శాస్త్రములనుండి ఈ దిగువ విషయములనుకూడ విద్యార్థులకు బోధించవలెను.

1. ప్రకృతిపరిశీలనము : వృక్షములు, పైరులు, మృగములు, పక్షులనుగూర్చియు, ఋతువుల మార్పులు, వానినిబట్టి చెట్లు చేసులయు, మనుష్య శుశుప్త్యాదులయు సభివృద్ధి ఎట్లుండునదియు,

2. వృక్షశాస్త్రము : వృక్షముయొక్క వివిధభాగములు, ఒక్కొక్కభాగము చేయు కృత్యములు, విత్తులు మొలకలు నాటుట, పెంచుట, అంట్లుకట్టుటయు నేర్చి నూలునకు చేరియుండు తోటయందును భూములందును చెట్లను పైరులను నాటించి వివిధరకముల ఎరువులు, విత్తనములు, వేడి, వెలుతురు, తేమలవల్ల నెట్టి ఫలితము కలుగునదియు బోధించుట,

3. జంతుశాస్త్రము : మనుష్యునకు సహజకారులు శత్రువులు నగు వివిధ క్రిమికీటకములను గూర్చియు, పక్షులను గూర్చియు,

4. మానవశరీరశాస్త్రము : మన శరీరము నందలి వివిధ అంగములు, వాని విధులను గూర్చియు,

5. ఆరోగ్యశాస్త్రము : (i) పండ్లను, నాలుకను, కండ్లను ముక్కును, తల వెండ్రుకలను, చర్మమును, గోళ్లను, వస్త్రములను పరిశుభ్రముగా నుంచుకొనుటవంటి వ్యక్తిశాచమును

గూర్చియు (ii) ఇల్లు, వాకిలి, గ్రామము శుభ్రపరచి ఆరోగ్యముగా నుండుట, మలమూత్రములను విడుచుట విధమును గూర్చియు (iii) పరిశుభ్రజలమును సంపాదించుట, గ్రామనీటి బావిని జాగ్రత్తగా నుంచుటయును (iv) పవిత్రమైన గాలి, గాలిని శుభ్రమొనర్చుటలో చెట్ల సహకారము, వాయువును పీల్చువలసిన విధమును (v) ఆరోగ్యకరమైన లేక యనారోగ్యకరమైన యాహారమును గూర్చియు, సక్రమమైన యాహారమును గూర్చియు (vi) సాధారణ అంటుజాడ్యములు, ఆకస్మిక వ్యాధులు, వానిని రాకుండ జేయు సాధనములను, ఆరోగ్య రక్షణమునకు పవిత్రశీల మలవరచుకొనవలసిన విధమును గూర్చియు.

6. వ్యాయామము : ఆటలు, కుస్తీ, డ్రిల్లు (జేశీయపు ఆటలను ప్రోత్సహించవలెను.)

7. రసాయనశాస్త్రము : గాలి, నీరు, ద్రవములు మొదలగు వానినిగూర్చి

8. ఖగోళశాస్త్రము : నక్షత్రముల నడక, దానిని బట్టి రాత్రి ఎంత ప్రొద్దుపోయినదియు తెలిసికొను విధము.

9. కథలు, ఇతిహాసములు : వివిధ భౌతికశాస్త్రజ్ఞులయు పరిశోధకులయు చరిత్రలు, లోకకల్యాణమునకు వారొనర్చిన కృషియు.

VI చిత్రలేఖనము

ఓని ఉద్దేశ్యము లివి :

1. వివిధవర్ణములను ఆకారములను బట్టి కన్నురూప భేదమును కనుగొనునట్లు చేయుట.

2. ఆకారములను జ్ఞప్తియం దుంచుకొనునట్లు చేయుట.

3. ప్రకృతియందును కళయందును గల సౌందర్యమును గ్రహించుటకును, ఆనందించుటకును నేర్పు నలవఱచుట.

4. చక్కని యాకృతిని, యలంకారమును రచించ గలుగు నట్లు చేయుట.

5. తాము నిర్మించ నున్న వస్తువులకు ముందుగా ఆకృతి నీయగలుగు రచనను ప్రోత్సహించుట.

పై యుద్దేశము లీ దిగువ సాధనలవల్ల సిద్ధించగలవు.

(i) బాలురు తాము చదివినట్టియు చూచినట్టియు అంశములను చిత్రములద్వారా రూపించగల్గుట.

(ii) బాలురు నేర్చుకొను సాధారణ విజ్ఞానమునకు సంబంధించిన మనఃస్మయ యొక్కయు పశుపక్ష్యాదుల యొక్కయు బొమ్మలను వాటివాటిని ఎదుట పెట్టుకొనియు పెట్టుకొనకయు గూడ రచించుట.

(iii) నగిషీ చిత్రములను చిత్రించుట.

(iv) గీతలు, గ్రాఫులు వగైరాలు వేయుట.

మొదటి 4 సంవత్సరములలోను గీయబడు బొమ్మలు ప్రకృతికిని వృక్షులకును సంబంధించిన చదువునకును అనుబంధ మై విగాను కడపటి 3 సంవత్సరములలోను గీయబడునవి చిత్రాకృతి అలంకారశోధ వగైరా కలవిగాను ఉండునట్లు చూడవలసి యుండును.

VII గానము

ఇందలి యుద్దేశ్యము బాలబాలికలకు విససాంపగు పెక్కు గేయములను నేర్పి వారియందు శ్రావ్యమైన గాన విద్యయు

దభినివేశము కలిగించుటయే. మిగుల నుత్తేజమును కలిగించు నవియు అర్థగాంభీర్యము ఉత్తమ నైతిక ప్రపత్తియు గల పద్యములను పాటలను మాత్రమే నేర్పుటయందు శ్రద్ధబూనవలెను. బాలరు మొత్తముగా చేరి పాడు పాటలనుగూర్చి హెచ్చు శ్రద్ధ యవసరము.

VIII హిందూస్థానీ

ఈ జాతీయవిద్యాలయములందు హిందీని నిర్బంధముగా నేర్పవలచుట భాషిపౌరులుగా నున్న వీరిందును దేశైక్య భాషతో పరిచయము కలిగియుండుటకే. ఈ భాషను నేర్చిన వీరు పెద్దవారు కాగానే దేశములోని ఏ భాగమునకైనను బోయి యచటి సోదర దేశీయులతో చేతులు కలిపి కృషిచేయ గలరు. ఈ భాషను బోధించుటలో నుపాధ్యాయుడు విద్యార్థుల కిది హిందూ మహమ్మదీయ విజ్ఞాన ఫలితముగా నేర్పడిన వరప్రసాదమనియు, పైకిపోయిన కొలదియు నిందు వారి తాత తండ్రుల సంకల్పములు, మహోద్దేశ్యములు ఇమిడియుండుట కాంచ నగుననియు బోధించవలెను. ఈ భాషయొక్క సజీవత్వమునకును, విశాల వాఙ్మయమునకును భారతీయులెల్లరును గర్వపడి దాని యభివృద్ధికి పూనదగును.

హిందూస్థానీ మాటాడు ప్రాంతములందు ఇదియే మాతృ భాషగా నుండును. కాని అచటి విద్యార్థులును ఉపాధ్యాయులును కూడ హిందీ, ఉరుదు వ్రాతలు నెఱుంగును నేర్చియుండ వలెను. ఇతర ప్రాంతములందు ఏరాష్ట్రమున కారాష్ట్ర భాషయే మాతృభాషగానుండి హిందీ 5, 6 తరగతులలో నిర్బంధముగా బోధించబడును. విద్యార్థులు హిందీ, ఉరుదు

లిపులలో తమకు నచ్చిన లిపిని నేర్చుకొనవచ్చును ఉపాధ్యాయులు మాత్రము రెండు లిపులు బోధించవలసియున్నప్పుడు రెంటిని నేర్చుకొనుట యవసరము.

ఏమైనను ప్రతిపల్లకు పాఠశాలలోను ఈ రెండులిపులను బోధించుటకు వలయు నేర్పాటులు గావించుట లగత్యము.

బాలబాలికలకు 5 వ తరగతివరకు ఒకేమాదిరి విద్య గరపబడును. కాని 4, 5 తరగతులనుండియు బాలికలకు గృహ నిర్వహణమునుచేర్చి సామాన్య విజ్ఞానమును తగ్గించవలెను. 6, 7 తరగతులందు బాలికలకు పరిశ్రమకు బదులు గృహ నిర్వహణమునందు ప్రావిణ్యతనొందు విద్య నేర్చుకొనుటకు అవకాశమియవలెను.

3. శిక్షను—ఉపాధ్యాయుల శిక్షణ

సాధారణ పరిస్థితులలో సైతము బాలురకు చక్కని విద్య యలనడచుటకు ఉత్తములగు నుపాధ్యాయు లవసరమన ప్రస్తుత విద్యావిధానమును సమూలముగా మార్చనెంచు మాస్కీము సమలజగపుటలో ఉపాధ్యాయు లెంత దిట్టలుగ నుండవలెనో చెప్పనక్కఱలేదు. ఈ యుపాధ్యాయులు నూతన విద్యావిధానముయొక్క ఆంతర్యమును గుర్తించినవారుగాను, దానిని ఆచరణయందుంచుటకు ఉత్సుకులుగాను ఉండవలెను. వారు సారస్వత విద్యలనేగాక పరిశ్రమలను గూడ నేర్పవలసినవారగుటచే కొన్ని ప్రధానపరిశ్రమలందు నిపుణత కలుగునట్లు వారికి శిక్షణ మియవలసి యుండును.

ఇదివరకువద్దతినిగాక వీరు పలువిషయములను బోధించునపుడు ఆ యా విషయములు వేర్వేరు కావనియు, అన్నియు

జ్ఞానముయొక్క భాగములే ననియు, ఈయన్నిటికిని పరస్పర సన్నిహితసంబంధము కలదనియు, వీని అభివృద్ధి యొండొంటిపై ఆధారపడియున్నదనియు నేర్చుదురు. ఇందునుబట్టి వీరికి విద్య యందును, పరిశ్రమయందును సమాన పాండిత్య మగత్యము. సంఘమునకును స్కూలునకును గల సంబంధమును కూడ వారు గ్రహించగలవారుగా నుండవలెను.

ముఖ్యములగు వీనియందేగాక అవసరములగు నితర విషయములు బోధించుటకు కూడ వారు ప్రావీణ్యత గడించవలెను. ఉపాధ్యాయతకు తరిఫీదు పొందగోరువారు వీరైన జాతీయ విద్యాలయములోనో, ప్రభుత్వ విద్యాలయములోనో ప్రవేశ పరీక్షవరకు చదివియుండవలెను. లేక మాతృభాషయందు పాండిత్యముగలిగి రెండుసంవత్సరములు ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేసియుండవలెను.

ఉపాధ్యాయులకు వర్షత్రయ శిక్షణ

మూడు సంవత్సరముల ఉపాధ్యాయ శిక్షణకు పాఠ్య క్రమము ఈ దిగువ విధముగా నుండవలెను:—

1. (అ) ప్రత్తిపండించుట, ప్రత్తిని ఏర్పట, ప్రత్తిని గాని ఉన్నినిగాని ఏర్పట, నూలు వడుకుట, పడుగుచేయుట (ఆ) రాట్నము, దానియొక్క ఇతర పనిముట్లుగాని లేక తాను చేయుచున్న ఇతర పరిశ్రమకు సంబంధించిన పనిముట్లుగాని చెడినప్పుడు స్వయముగా బాగుచేయగలుగుట (ఇ) గ్రామ పరిశ్రమలయు, ముఖ్యముగా తాను చేపట్టిన పరిశ్రమ యొక్కయు ఆర్థిక విషయములు బాగుగా ఎరిగియుండుట (ఈ) అవసరమైనంతవరకు వడంగము నేర్చియుండుట.

2. ఈ దిగువ ప్రధానపరిశ్రమలలో ఏదో ఒకదానియందు పరిశ్రమచేయుట:— (అ) వడుకుట, నేతపని (ఆ) వ్యవసాయము (ఇ) కూరగాయలు, పండ్లు పండించుట (ఈ) వడ్రంగము (ఉ) ఆటబొమ్మలు తయారుచేయుట (ఊ) తోళ్ళ పరిశ్రమ (ఋ) కాగితములు చేయుట (మూ) ఆప్రాంతమున నుపయోగించు ఏ యితర పరిశ్రమయైనను.

3. విద్యాసూత్రములకు సంబంధించిన ఈ దిగువ విషయములు నేర్చియుండవలెను:— (1) వృత్తివిద్యద్వారా విద్యబోధించనగు నను ప్రధానసూత్రము నందు విశ్వాసము (2) సంఘమునకు పాతశాలకును గల సన్నిహితత్వము నెరిగియుండుట (3) శిశుమూసనీక వృత్తులను గ్రహించి, వారికి విషయములను బోధించుటయందు నేర్పు సంపాదించుట (4) బోధనా పద్ధతుల తెలిసియుండుట (5) ప్రస్తుత దేశపరిస్థితులను అందుల కనువగు నీ నూతన విధానముయొక్క ఆదర్శములను చక్కగా తెలిసికొనుట.

4. సంగ్రహముగా శారీరశాస్త్రము, ఆరోగ్యశాస్త్రము, గ్రామపారిశుధ్యము, ఆహారనియమములను నేర్చుకొనుట, గ్రామస్థులనమస్యలను ముఖ్యముగా చర్చించి వానిని వీలగు సంతవరకు క్రియాసాధ్యముగ జేయుట.

5. సాంఘిక స్థితిగతులను అవసరములను బట్టి సాంఘిక విద్యలను మార్చి అభివృద్ధిచేసి కడచిన 50 సంవత్సరముల భారత దేశస్థితిని ప్రపంచస్థితిని పరిశీలించుట.

6. సారస్వతాభినివేశము కలుగుటకుగాను మాతృభాషయందు ఉత్తమ గ్రంథములను చదువుట.

7. హిందూస్థానీయందు జ్ఞానము, హిందీ ఉరుదు లిప్తులు (వాయ గలుగుట, బోధింపగలుగుట. ఇది ప్రభుత్వముచే స్వయముగా నడుపబడునట్టియు. వారి సహాయము పొందు నట్టియు సంస్థలన్నిటిలో నిర్బంధముగా నుండవలెను.

8. వ్రాత బల్యందు వ్రాయుట, చిత్రలేఖనము.

9. శరీర వ్యాయామము, డ్రీల్లు, డేజీయక్రియలు.

10. తెలునింగు స్కూళ్ళకు చేర్చియుండుమాదిరి బడులలో బోధించుచుండుట.

ఈ బోధనాలయములందు విద్యార్థులును, ఉపాధ్యాయులును కలసి మెలసి నివసించుచుండవలెను. వారు భయములును కలసి తమ విరామకాలమునందు పెక్కు-సాంఘికాభివృద్ధికరములగు కార్యములను సాగించుచుండ వలెనని మేము కోరుచున్నాము. వారు ఇట్టి పెక్కు కార్యములందు పూనుకొనుటలోను, వాని యందు చూపు దీక్షలోను అందువలన సంఘమునందును, పాఠశాలలందును కలిగించు మార్పుమీదను ఈ విధానము యొక్క విజయ మాధారపడియున్నది.

మా పైసూచనలు హెచ్చుగా నూడి కష్టసాధ్యములు గను. ఆచరణకు నిరుపయోగములుగను కొందఱికి తోచవచ్చును. కాని ఈ భావము సరికాదనియు సరియైన భావముతో ప్రారంభించునెడల నిది సుసాధ్యమేయనియు ముఖ్యముగా నీ శిక్షణ ప్రస్తుతమువలెగాక యి సంవత్సరముల కాలము జరుగుననియు మనము గుర్తించవలెను. మరియు నీ స్కూళ్ళు కొలది కాలము చేసినచో అందు శిక్షణబడసి పిమ్మట ఉపాధ్యాయులు కాగోరు యువకులు వృత్తి విద్యను సాంఘికవిద్య

లను నేర్చియుందురు గాన ఈ శిక్షణాలయముల వసి రాను రాను తేలికయగుననికూడ తెలుపగోరెదము. మరియు నీ పలువిషయములందు పాండిత్యము గాక, బోధనయందు ప్రత్యక్షమగు పౌరస్వత్వము, ఆరోగ్యము, పారిశుధ్యము, ప్రాథమిక చికిత్స, శిశుశిక్షణ నగైరా సమస్యలనుగూర్చి శ్రద్ధ వహించబడును. మరియు సృష్టియందు శ్రద్ధ హెచ్చినకొలది నిపుణత యభివృద్ధిగాంచుటకు వీరిలో పెక్కురు అటుపిమ్మట కూడ ఆ యా విషయములందు జ్ఞానసముపార్జన చేయుచునే యుందురని మా సంకల్పము. ఈ శిక్షణ నొసగుబయందు మాయుద్దేశ్యము ఏవో కొన్ని విషయలందు అనుభవ సహిత పాండిత్యము కలిగించుట గాక విద్యను గుఱించి సరియైన దృక్పథమును సంఘసేవారతిని కలిగి తెలివితేటలతో తమ వృత్తులను సాగించుటకు సత్పూరులను తయారుచేయుటయే. ఇట్టివారే భావిసంతతికి మార్గదర్శులు కాగలరు.

తాత్కాలిక సంవత్సర శిక్షణము

సాధ్యమైనంత త్వరలో నీ విధానము ప్రారంభించుటకుగాను ప్రస్తుతపాఠశాలలలోను, ఆశ్రమములలోను, జాతీయసంస్థలలోను పనిచేయువారిని కొందఱిని వీరి వారికి తాత్కాలికముగా నొక సంవత్సర శిక్షణ మీయదగు నని నూచించుచున్నాము. ఇటుల గైకొనబడినవారు బోధనయందుగాని, ఏదేని పరిశ్రమయందు గాని నిపుణులుగాను, ఈ నూతన విధానము నమలుజరుపుటకు నుత్సాహభరితులుగాను ఉండినలెను. ఒక్కొక్కరాష్ట్రము నందును ప్రారంభించదలచు పాఠశాలలను బట్టి వీరి సంఖ్యను నిశ్చయించుకొనవచ్చును. వీని కీ దిగువ విషయములను బోధించవలెను.

1. ఏ పరిశ్రమ తీసికొన్ననుకూడ అగత్యముగా ఏకుట తక్కి వడుకుట నేర్పవలెను.

2. పైన పేర్కొనబడిన ప్రధానపరిశ్రమలలో నొకదాని యందైనను విద్యార్థులకు వి సంవత్సరముల కాలము నేర్పు గలుగు ప్రావీణ్యతి సంపాదించుట.

3. శరీరశాస్త్రము, ఆరోగ్య, పారిశుధ్య, ఆహార నియమములను గూర్చి సంగ్రహముగా బోధించుట.

4. చేతిపనులపై నావారపడు పాఠశాలతత్వము, ఈ పాఠశాలకును సంఘమునకును గలసంబంధమునుగూర్చి బోధించుట.

5. బోధన కనుగుణముగా సాంఘిక సేవాకార్యములు కొలదిగా ప్రారంభించి సాగించుట.

6. సంగ్రహముగా భారతజాతీయోద్యమ చరిత్రయు ఈ శతాబ్దపు ప్రపంచోద్యమ చరిత్రలను బోధించుట.

7. తగిన అజమాయిషీక్రింద మోడలుస్కూలునందు కనీసము 25 పాఠములైనను బోధించియుండట.

4. శైక్షను—తణిఖీ, పరీక్షలు

బాలబాలికలకు ఏడవ సంవత్సరమునుండి నిర్బంధవిద్య

తణిఖీ

ఈ నూతన విద్యాలయములందు సమర్థులగు నుపాధ్యాయుల వలెనే ప్రతిభావంతులును, సానుభూతి కలవారును నగు తణిఖీదార్లుకూడ అగత్యము. తగిన అజమాయిషీ ప్రత్యేక కృత్యమనియు, అనుదినాభివృద్ధిగాంచు పాఠశాలలతోబాటు తణిఖీదార్ల సంఖ్యకూడ పెంచవలెననియు మేము కోరుచున్నాము.

సూపర్వైజరుగ నుండువాడు ఉపాధ్యాయశిక్షణమును బడసిన వాడై కనీసము 2 సంవత్సరముల బోధనానుభవమును, ఒక సంవత్సరము స్కూళ్ళ అజమాయిషీ, నిర్వహణానుభవమును గలిగి యుండవలెను. కేవలము తణిఖిచేయుటేగాక తనకన్న తక్కువ అనుభవ సామర్థ్యములుగల తోడి యుపాధ్యాయునకు సహకారభావముతో తోడ్పడుచుండవలెను. సూపర్వైజర్లు ఈ నూతన విద్యావిధానమును అమలుజరుపుటలో నాయకులు గాను, మార్గదర్శకులుగాను ముందడుగు వేయవలెను. ఇటుల వీరు చేయగలుగుటకుగాను వీరు చేయదగిన ఆఫీసుకార్యములను వీలైనంత తగ్గించవలెను. వీరు తణిఖి చేయదగిన ప్రదేశములు కూడ పరిమితముగా నుండవలెను. ఇందువలన వ్యయము హెచ్చినను విచారించదగినది కాదు.

ప రీ క్ష లు

ప్రస్తుతము మనదేశమునందు అమలులోనున్న పరీక్షల పద్ధతి విద్యకు వేరువురుగైనది. అసలు ప్రస్తుత విద్యావిధానమే లోపభూయిష్టమై యుండ నీ పరీక్షాపద్ధతి దానిని మరింత యధ్యాన్న మొనర్చినది. వ్యక్తులుగాని, సంస్థలుగాని చేయు పనికి ఈ పరీక్షలు సరియైన తణిఖి కావని విద్యావేత్తల యభిప్రాయము. అందువలన నీ పద్ధతికి మేము సూచించిన జాతీయ విద్యావిధానమునందు అవకాశము లేకుండునట్లు కట్టుదిట్టములు చేయుచున్నాము.

ఎక్కువకేషనలు బోర్డువారిచే నియమింపబడు తణిఖివార్లు పాఠ్యక్రమనిర్ణయాధికారుల సలహాతో నిర్ణీతప్రదేశములందు జట్టులుగా విద్యార్థులను తణిఖి చేయుచుండవలెను. ఈ విధా

నము సావధానమైనదిగాను, 7 సంవత్సరములలో బాల బాలి కలు నేర్చుకొనిన విషయములను పరీక్షించు సావకాశము గలదిగాను ఉండును.

ఈ విధమైన తనిఖీవలన విద్యార్థులకు వాస్తవమైనలాభము కలుగును. ప్రస్తుతము పరీక్షలకు ముందు తిరిగి పాఠములు చదువుకొనుట కీయబడిన తిన్నూలమున వ్యర్థమగుచున్న 6 వాఁముల వ్యవధియుకూడ నీ పద్ధతి క్రింద ఇంకను నూతన విషయములు నేర్చుకొనుటకును, పరిశ్రమయందు నైపుణ్య మలవడుటకును, అ స్కూలుగల గ్రామవాసుల కధికసేవ యొనర్చుటకును ఉపయోగపడగలదు.

క్రింది తరగతినుండి పైతరగతికి విద్యార్థిని పంపుపద్ధతి బాలురు సంవత్సరము పొడుగునను చేయు పనినిబట్టి నియ మించబడవలెను. అన్ని స్కూళ్ళయందును ఒకేమాదిరి ప్రావీణ్యము బాలబాలికలకు అలవడుచున్నదో లేదో చూచుటకుగాను ఎడ్యుకేషనలు బోర్డువారు ఒక్కొక్క వత్సరమునను వివిధభాగములందలి యొకే తరగతి విద్యార్థులను పరీక్షించి కనుగొనుచుండవలెను. ఒకతరగతియందు పెక్కురు విద్యార్థులు కృతార్థులు కానిచో లోపము ఉపాధ్యాయునిది గాను, ఒకే పాఠశాలయందు పెక్కుమంది విఫలులైనచో నాలోపము. స్కూలునకు సంబంధించినదిగాను చూడవలెను పెక్కు స్కూళ్ళు ఇట్టి లోపము చూపునెడల అందులకు పాఠ్యవిధానమే లోప మని భావింపవలసియుండును. ఒక తరగతిలో చెప్పబడిన విషయము సాధ్యమైనంతవరకు తిరిగి చెప్పుకుండునట్లు శ్రద్ధవహించవలెను.

పై సూచనల ప్రకారము వృత్తివిద్యలయందు విద్యార్థులు చూపు నిపుణతను బట్టియు, బాలురును ఉపాధ్యాయులును తమ గ్రామజీవితమును గాగుచేయుట కొనర్చిన కృషిని బట్టియు ఎక్కువకేసులు కాన్సిలువారు పారశాలల శ్రేష్ఠత్వమును నిర్ణయించు చుండవలెను.

సంవత్సరమున కొక్కసారి ప్రతి జిల్లాయందును ఆయా స్కూళ్ళు చేసిన పనిని ప్రదర్శించి పోటీలు ఏర్పరచుటవలన కూడ స్కూళ్ళయందు అభివృద్ధి హెచ్చుగలదు.

విద్యాలయముల నిర్వహణము

1. మేము సూచించిన యాదర్శముల ప్రకారము విద్య నేర్చుకొనుటకు బాలబాలికలకు 7 వత్సరములు పట్టును. చాల జాగ్రత్తగా యోచించి బాలబాలికలకు 7 వ ఏటనుండియు విద్య నిర్బంధముచేయ దగునని మేము నిశ్చయించితిమి. ప్రధానవిద్య బాలబాలికల కొకేవిధముగా నుండదగు నని మేము తీర్మానించియుండుటచే ఉభయులకును 7 వత్సరముల నుండి 14 వత్సరములవరకును విద్య నిర్బంధముగాను, ఉచితముగాను ఉండవలెనని కోరుచున్నాము. అయితే బాలికల పెద్దలు కోరునెడల వారికి 12 వత్సరములు దాటిన పిమ్మట బడి మాన్పించుటకు అవకాశ మిచ్చుచున్నాము.

2. బాలబాలికలను బడికి పంపదగు వయస్సు 7 వత్సరము లని నియమించుటలో శిశుజీవితమునందు చాల ముఖ్యమైన భాగమును మిక్కిలి అసంతృప్తికరమైన దరిద్రనివాసములందును, విద్యాహీనులను పొట్టకూటికి పాటుపడుటతోడనే కాలమంతయు గడపుచు తమ బిడ్డలనుగురించి భారము వహించని

వారును నగు తలదండ్రులతోడను గడవ నిచ్చుచున్నా మను విషయమును మేము గమనించక పోలేదు. ఈ వయస్సునందు (31 సంవత్సరములనుండి 7 సంవత్సరములు వచ్చువరకు) బిడ్డల యభ్యుదయముకొఱకు పనిచేయగల సంస్థలు స్వతంత్రముగా గాని, ప్రభుత్వసహాయముతోగాని నడుపబడవలె నని మేము గాఢముగా వాంఛించుచున్నాము. ఇప్పటి స్థితిగతులను, అందును విశేషించి యార్థికస్థితిగతులను గుర్తించి ప్రస్తుతిము మేమీ శిఫారసు చేయకున్నను ప్రభుత్వ మా విషయమున నుపేక్ష వహించకుండునుగాక యని హెచ్చరించుచున్నాము. మేము ప్రతిపాదించిన విద్యావిధానము ఆచరణలోకి రాగానే బడికి పంపబడుటకు ముందుసైతము బిడ్డలకు ఇండ్లయందు ఇప్పటికంటె సరియైనశిక్షణము లభింపగలదని ఆశించుచున్నాము. త్వరలోనే మనము పూనుకొనవలసిన వయోజన విద్యావ్యాప్తికిసైత మీవిధానము మిక్కిలి యుపకరింపగలదు.

31. అనుదినమును పాఠములకును, పరిశ్రమలకును ఈ దిగువ విధముగా కాలమును నిర్ణయింపవచ్చునని మేము తలచుచున్నాము.

ప్రధాన పరిశ్రమకు	31 గంటల 20 నిమిషములు
సంగీతము, లెక్కలు, చిత్రలేఖనము	40
మాతృభాష	40
సాంఘిక సాధారణ విద్యలు...	30
శారీరిక శిక్షణ	10
విశ్రాంతి	10

మొత్తము 5 గంటల 30 నిమిషములు

ఈ లెక్క వేయుటలో పడుకుట, నేయుట ప్రధాన పరిశ్రమగా తీసికొనబడినది. పరిశ్రమనుబట్టి ఈ కాలము మారుచుండవచ్చును. కాని పరిశ్రమ ఈవయోగించు కాల మెన్నడును వై వ్యవధిని మీరరాదు.

దామాచాను నెలకు 24 రోజుల చొప్పున పారశాల సంవత్సరమునందు 288 రోజులు వనిచేయవలెను.

4. బిడ్డల యభిరుచులు భిన్నముగా నుండును గాన ప్రతి స్కూలునందును వీలైనంతవరకు వివిధ పరిశ్రమలను నేర్పుచుండవలెను. ఈ పద్ధతి స్కూలునందు కనీసము చివరి రెండు సంవత్సరములందైన నుండవలెను.

5. ప్రతిబడికిని చేరి ఆటస్థలముగాను, తోటగాను ఉపయోగించుటకు విశాలమైన ప్రదేశ ముండవలెను.

6. బాలబాలికలు చదువులో వెనుకబడియుండుటకు చాలవరకు కారణము వారికి తగిన యాహారము లేకపోవుటే యని పరిశోధకులు ఋజువుపఱచియున్నారు. ఇంచుమించు గ్రామవాసుల బిడ్డలందరియందును నీ లోప ముండుటచే ప్రతిష్ఠాలునందును బాలబాలికలకు పుష్టికర వదార్థమును ఫలాహారముగా నిచ్చుటకు కృషిచేయవలెనని గట్టిగా హెచ్చరించుచున్నాము. ఇందువలన నగు నధిక వ్యయమును భరించుటకు ప్రజలతో బాటు ప్రభుత్వము సైతిమీ సద్ధపడునని మా పిశ్వాసము!

7. ఉపాధ్యాయుల జీతములను గూర్చి గాంధీజీ ఇచ్చిన సలహా ప్రకారము సాధ్యమగుచో రూ 25 లును, కనీసము రూ 20 లును ఉండదగునని మేమును సూచించుచున్నాము. కాని పైతరగతులందు బోధించుటకు హెచ్చు యోగ్యతలు

గల యుపాధ్యాయుల వసరమగుటచే వారికి మరికొంత హెచ్చు మొత్తము లయవలసి యుండుననికూడ నమ్ముచున్నాము.

8. ఈ సూతన విధానము అమలుపరచు మొదటి 2, 3 వత్సరములలోను కొంచెము హెచ్చు వేతనము లిచ్చియైనను ప్రత్యేక సమర్థతలు గలవారినే ఎన్నుకొని నియమితములగు స్కూళ్ళయందు వారిచే శ్రోత్తఃస్థతుల ప్రకారము పని చేయించవలెను. కష్టసాధ్యులు నీ ప్రాధమికావస్థ దాటిన పిమ్మట 3 సంవత్సరముల కాలము శిక్షణ బడసిన సాధారణ ఉపాధ్యాయులే ఈ విధానమును తృప్తికరముగా నడుప గలుగుదురు.

9. ఏ తరగతి యందును విద్యార్థుల సంఖ్య ముప్పదికి మించి యుండరాదు. అంతకు మించిన సంఖ్య యున్నచో కష్ట సాధ్యులుగు తన పనిని ఉపాధ్యాయుడు సమర్థతతో నిర్వహించ లేడు.

10. ఉపాధ్యాయులను ఎన్నుకొనుటలో పాఠశాలయున్న ప్రాంతవాసుల కెక్కువ యవకాశ మియవలెను.

11. ఈ వృత్తియందు స్త్రీలకు అభిరుచిని కలిగించుటకు గాను ఉపాధ్యాయ శిక్షణకు వారి కెక్కువ నదుపాయములు చూపవలెను.

12. ఉపాధ్యాయశిక్షణకు పంపువారిని 'జాగ్రత్తగా పరిశీలించి శ్రద్ధగా పరీక్షించి మాత్రమే ఎన్నుకొనవలెను. ఇందుల కొక నికరమైన పరీక్ష నేర్పరచవలెను. కష్టమైన ఈ సమస్య పైననే ఈ విధానముయొక్క విజయ మాధారపడియున్నది. ఉబలాటపడి ఈ వృత్తియందు చేరగోరు ప్రతివాడును

ఉపాధ్యాయుడు కాజాలడు. బోధించు నేర్పు కలిగి సాంఘిక ముగ కలసిమెలసి తిరుగ గలవారును, ఉన్నతమైన నైతిక ప్రవర్తన గలవారును మాత్రమే ఈ వృత్తికర్తలు. కాన ఇట్టివారిని ఎన్నుకొనుటలో మనము హెచ్చు శ్రద్ధచు, దూరా లోచనను చూపి సాంఘికసేవాపరులగు వారిని మాత్రమే తీసికొనుచుండవలెను.

13. ఉపాధ్యాయుల బోధనాలయములందు భోజన వసతి గృహములును చేరియుండవలెను. వారియందు మతాంతర శాఖాంతర భేదములుగాని, అస్పృశ్యతకు తావు గాని, అతి రోజునముల కాటంకములుగాని యుండరాదు.

14. ఈ ట్రైనింగు విద్యాలయములయందు తఱకు విజ్ఞాన సంబంధమైనట్టియు వృత్తులకు సంబంధించినట్టియు గోష్ఠులు, ఉపన్యాసములు జరుగుచుండవలెను. ఇందువలన ఉపాధ్యాయుల శ్రద్ధాసామర్థ్యములు హెచ్చగలవు.

15. ఈ విద్యాలయములందు వృత్తివిద్యలను నేర్చుటకు గృహపరిశ్రమలందు నిపుణులగువారిని నియోగించ వచ్చును. స్కూలునందు వృత్తివిద్యను నేర్చు నుపాధ్యాయులకు ఖోడ్వడు టకును, బిడ్డలు తమారుచేసిన వస్తువులను విక్రయించుటకుగాను ఆయావస్తువులను స్థిరపరచుటకును అవసరమగుచో గ్రామము లోని ఆ యా వృత్తులవారి సహాయమును తీసికొనవచ్చును.

16. ప్రతి ట్రైనింగుస్కూలునకును చేరి కొన్ని మాడల్ స్కూళ్లుండవలెను. వీధియందు సూతన విధానములను సాక్ష్యముగా బోధించుట కవకాశము లుండవలెను. ఇందు పని చేయు నుపాధ్యాయులు ప్రత్యేకార్హతలు గలవారుగా.

నుండవలెను. ఈసూక్ష్మృతప్రాంతమునకంతటికి నాదర్శముగా వడుపబడి ఇతర ప్రాంతములనుండి వచ్చు నుపాధ్యాయులు అండలి విద్యాపద్ధతులు, వృత్తులు నేర్చుకొనదగినట్లుగా నుండవలెను.

17. మేము సూచించిన ఈ విధానమునందు ముఖ్యములగు వృత్తివిద్యలను ప్రవేశపెట్టుట, ఒక్కొక్కవిషయమునకును జీవితమునకును గల యన్వేష్యత, పనిచేయుటద్వారా విద్య నేర్చుకొనుట, వ్యక్తిబాధ్యత, సంఘబాధ్యత మున్నగు విషయములను గూర్చి విద్యార్థులకు-ఉపాధ్యాయులకు-మిక్కిలి ముఖ్యముగా ఉపాధ్యాయులకు బోధించదగిన పుస్తకముల సేచిచేసగాని ప్రయోజనము లేదు. అందులకుగాను ఈ విధానము పూర్తిగా బోధపడునట్లుపాధ్యాయులకు గ్రంథములను, పాఠ్యకార్యక్రమమును మనము సిద్ధపఱచవలెను. నూతన భావములను ప్రజ్వరిల్లజేయు కొత్తపాఠ్యగ్రంథములు తయారు కావలెను. ప్రతి రాష్ట్రములోను రాష్ట్రీయవిద్యాబోర్డును జాతీయకేంద్రవిద్యా సంస్థయు (దీని నిర్మాణమును గూర్చి దిగువ చర్చించుము) ఇందునుగూర్చి హెచ్చుగా కృషిచేయగలవు. ఈ నూతన విధానము నమలుపరచుగోరు రాష్ట్రములు సాధ్యమైనంత త్వరలో నీ పాఠ్యగ్రంథములు వ్రాయించుట మొదలగు పనులను ప్రారంభించవలెను.

18. పరీక్షలను గూర్చి చర్చించునపుడు 'రాష్ట్రములోని రాష్ట్రీయ విద్యాబోర్డు' అయిన సూక్ష్మయొక్క సమర్థతను పరీక్షించవలెనని తెలిపి యుంటిమి. ఒక్కొక్క రాష్ట్రము సంఘ విద్యాబోర్డును సమర్థులగు విద్యాజేత్తులునుండవలెను. వీరు సూక్ష్మయందు బోధింపబడు విధానము దేశీయులు

జీవితమునం దనుష్ఠింప వీలగునట్లును ఉపాధ్యాయులకు నూతన పద్ధతులను బోధించుటకును నిరంతరము పరిశోధనలు జరుపుచుండవలెను. మరియు వీరు, సులువుగా బోధించు పద్ధతులను గూర్చియు, ఈ దేశమునందును ఇతర దేశములందును గల విద్యావిధానములను గూర్చియు ఉపాధ్యాయులకు బోధించుచుండవలెను.

19. ప్రభుత్వమువారిచే నేర్పరుపబడినవిగాక తదితరులచే నిర్వహింపబడు కేంద్రవిద్యాసంస్థ యొక్కటి ఏర్పడవలెను. ఇందు విద్యారంగమునను, ఇతర వైజ్ఞానిక విషయములందును ప్రసిద్ధులగువారందఱును సభ్యులుగా నుండవలెను. ఈ సంస్థకు పాఠశాలల నిర్వహణముతో సంబంధ ముండనక్కర లేదు. ఈ సంస్థ దిగువ యాదర్శములను గలిగి యుండవలెను.

(a) విద్యావిధానమును అనుష్ఠానమును నిర్ణయించుటలో సలహాసంఘముగా పనిచేయుట.

(b) ఈ దేశమునందును, ఇతర దేశములందును అనుష్ఠింపబడు విద్యావిధానముయొక్క భావములను, ఆదర్శములను గ్రహించి బాగాగులు చర్చించుట; ఇందుగూర్చి తెలిసికొనగోరువారి కీ పరిశోధనల ఫలితము నందజేయుట.

(c) విద్యావిషయములందు మన దేశములోని వివిధ రాష్ట్రములందును, సంస్థానములందును, వర దేశములందును జరుగు విశేషములను సేకరించుచుండుట.

(d) విద్యకు సంబంధించిన సమస్యలనుగూర్చి పరిశోధనలు జరుపుచుండుట.

(e) జరిగిన పనిని నివేదికలద్వారా తెలుపుచుండుట.
విద్యాప్రచారకుల కొఱకొక పత్రికను నడపుట.

20. తమ భావిపౌరుల యభివృద్ధియొక శ్రద్ధను కన్పర్చువలసిన వివిధములైన మన దేశీయాభివృద్ధిశాఖలు దురదృష్టమునలన ప్రస్తుతము వేర్వేరుగా నున్నవి. ఇకనుండి ప్రభుత్వముచే నడువబడు ఆరోగ్యశాఖ, వ్యవసాయశాఖ, పబ్లికువర్క్సుశాఖ, సహకారశాఖ, స్థానికస్వపరిపాలనాశాఖ మున్నగు నన్ని శాఖల సహకారమును విద్యాశాఖ పొందుచుండవలెనని, దీని ఫలితముగా ఆరోగ్యవంతులు సమర్థులు సంతోషవంతులు నగు పౌరులు తయారు కాగలరని నమ్ముచున్నాము.

5. శక్తను

రాట్నము, మగ్గము, ప్రధానపరిశ్రమగా
ఏడుసంవత్సరముల ప్రణాళిక

1. ఈ విధానము క్రింద వడుకుట వేరుగాను, నేత వేరుగాను నేర్పబడును.

2. మొదటి 5 సంవత్సరములలోను వడుకుటయు, మిగత 5 సంవత్సరములలోను స్వల్పముగా కమ్మరము వడంగముతో సహా నేతియు నేర్పబడును.

3. బాలుర యభివృద్ధి సక్రమముగా నుండుటకుగాను ప్రతి సంవత్సరమును రెండు భాగములుగా విభజింపబడును.

4. ప్రతిని శుభ్రవతిచుటయు, గింజలుతీయుటయు బాల బాలికలకు నేర్పుటకు మాత్రమే నూకళ్ళలో ప్రవేశ పెట్టవలెను. పై రెండుపద్ధతులను చూపుటకు కావలసిన ప్రత్తిగాక

మిగతానూకాశ్వుకు కావలసినదంతయు ప్రత్తిగిలకలమీద తయారైన దూదియై యుండవలెను. ఈ దూదిని దీయుట కువయోగించు ప్రత్తి ఆకు, చెదపురుగు లేకుండ ఏరబడినదై యుండవలెను.

5. పై తరగతుల విద్యార్థులు ప్రారంభతరగతులవారికి ఏకులుచేసి ఇచ్చుచుండవలెను.

6. పిల్లలు తక్కిమీదగాని, రాటముమీదగాని వడుకుచున్నప్పుడు తెగుట వగైరాలవల్ల పోగు నష్టపడకుండునట్లు ఉపాధ్యాయులు ప్రారంభమునుండియు శ్రద్ధ వహించ వలెను. నూలు ధరలో నూటికి 5 పాళ్ళు ఏకుడుపారు, 5 పాళ్ళు వడుకుపారును కలిసి 10 పాళ్ళకంటె ఎన్నడును ఈ తరుగు మించరాదు.

7. నూలు నెంబరు 8 నుండి 12 లోపుగా నున్నప్పుడు రోజియం రకం దూదికంటె తక్కువనాణ్యం దూదిని వాడరాదు. 13వ నెంబరు పైబడిననూలు తయారగునప్పుడు పొడుగు ఏనుగల వెరం, నురటి, కంబోడియా, జయవంతి, పంజాబు, అమెరికాలవంటి ప్రత్తిని మాత్రమే వాడవలెను.

8. పరిశ్రమకొఱకు ప్రతిదినమును 3 గంటల 20 నిమిషములు మాత్రమే వినియోగింపవలెను. దామాషాను నెలకు 24 రోజుల చొ॥ సాలునకు 288 దినములు పనిచేయువలెను.

9. వరుసగా 3 గంటల 20 నిమిషములసేపు వడికిన నూలు వేగమే దామాషా వేగముక్రింద లెక్కించబడును. ప్రతి ఆరు వూసముల యంతరిమాను ఈ 3 గంటల 20 నిమిషముల సేపునుంచి వడికిన వేగము నిర్ణయించబడును.

10. మొత్తము రావలసిన నూలు దిగుబడినుండి జబ్బుల వల్లను, ఇతర కారణములవల్లను హాజరుకానివారిక్రింద నూటికి 25 పాళ్లు ఉత్పత్తి తగ్గించి లెక్కవేయబడును.

[ప్రథమ సంవత్సరము—మొదటి అర్థభాగము : పడుకుపని

1. ఈకాలమునందు దిగువపద్ధతు లన్నియు బోధించవలెను.

అ. ప్రత్తిని శుభ్రపరచుట.

ఆ. ఏకేన దూదినండి ఏకులు చేయుట.

ఇ. తక్కిని కుడిచేతితో వడుకుట, వ్రేళ్ళతోవడుకుట, తక్కిని పిక్కకు ఆనించియు, తొడకు ఆనించియు వడుకుట.

ఈ తక్కిని ఎడమచేతితో (కుడిచేత పురి యుండునట్లు) వడుకుట, వ్రేళ్ళతోను పిక్క నానించియు, తొడల నానించియు వడుకు పద్ధతులు.

ఉ. ఆసు పోయుట.

2. తక్కిని ఎడమ కుడిచేతులలో మార్చి మార్చి వడుకుట.

3. 6 మాసముల యనంతరము వేగమును పరీక్షించగా 3 గంటలలో 10 నెంబరు నూలు $1\frac{1}{2}$ లడ్డిలు (160 చుట్లుగల చిలప) వడుక గలిగి యుండవలెను. ఆసు పోయుటకూడ ఈ వ్యవధితోనే ముగియవలెను.

4. ఆఱుమాసములలోను రోజుకు 10 నెంబరునూలు $\frac{3}{4}$ లడ్డి చొ॥ తయారుకావలెను. మొత్తం 6 మాసములలోను పని జరుగు 145 రోజులలోను 640 చుట్లుగల 27 చిలపలు తయారగును. వీని తూకం 1 శేరు అర్ధపావు. ఏకుడుకూలిగాక శేరుకు రు 0-12-0 చొ॥ నీ నూలు రు 1-0-6 కూలి గిట్టును.

రెండవ అర్ధభాగము

1. ఈ భాగమున ఏకుట నేర్పవలెను.

2. ఆఱుమాసముల యనంతరము ఏకులు చేయుట సహా గంటకు $2\frac{1}{2}$ తులముల దూదిని ఏకగలిగి యుండవలెను.

3. ఈ యాఱుమాసముల యనంతరము తక్కిమీద మూడు గంటలలో 10 నెంబరు నూలు 2 లడ్డీలు నడుకగలిగి యుండవలెను.

4. ఈ కాలమున దామాషాను ఏకులతో సహా ప్రతిదినమును 3 గంటలలో 10 నెంబరు నూలు $1\frac{1}{4}$ లడ్డీల చొ॥ 45 చిలపలు తయారుకావలెను. ($2\frac{1}{4}$ శేర్ల తూకం) శేరుకురు 1-6-0 చొ॥ (ఏకుడుకూలిసహా) ఈ నూలుకు కూలిరు 2-8-6 వచ్చును.

రెండవ సంవత్సరము—మొదటి అర్ధభాగము

1. ప్రత్తిని పట్టుట (గింజలుతీయుట) నేర్పవలెను.

2. ప్రారంభమున నొకపీటమీద యినుపచువ్వతో గింజలుతీయు పద్ధతి నేర్పవలెను. అర్ధగంటకు 1 చటాకు ప్రత్తిగింజలుతీయు నేర్పు అలవడిన పిమ్మట ప్రత్తి రాటముమీద గింజలుతీయు పద్ధతి ప్రవేశపెట్టవలెను.

3. 6 మాసముల యనంతర మీ గిలకమీద $\frac{1}{2}$ గంటకు 10 తులముల ప్రత్తిని గింజలుతీయు నేర్పవడవలెను.

4. మరియు నీ వ్యవధి పూర్తియగులోపల ఏకులు చేయుటతో సహా గంటకు 3 తులముల దూదిని ఏకుటయు మూడు

గంటలలో తక్లీమీద 10 నెంబరు గల $2\frac{1}{4}$ లడ్డీల నూలు వడుక గలిగియు నుండవలెను.

5. ఈ కాలమున దామాషాను ఏకుటతోసహాచేరి రోజుకు 3 గంటలలోను 12 నెంబరుగల నూలు $1\frac{3}{4}$ లడ్డీలు వడుక కలిగియుండవలెను. మొత్తము ఈరోజులలో 2శేర్ల 10 చటాకుల తూకముగల 63 లడ్డీల నూలు తయారగును. ఏకుటతోసహా శేరు 1 కి రు 1-6-0 చొ॥ నూలుకూలి రు 3-9-9 లును, ప్రత్తివట్టినకూలిరు 0-4-0నుచేరి మొత్తం రు 3-13-9లు గిట్టును.

రెండవ అర్థభాగము

1 ఈ కాలమున విద్యార్థులు 2 చక్రములుగల ఎఱ్ఱవాడ చరతాతో వడుకగలిగి యుండవలెను.

2. క్రమముగా నీ రాటము పైన ఎడమ కుడి చేతులతో చరభాతో వడుక గలుగవలెను.

3. ఈవ్యవధిలోగా ఏకులుచేయుటతోసహా గంటకు $3\frac{1}{2}$ తులముల దూదిని ఏకగలిగియు, తక్లీమీద ఆసుపోయుటతో సహా 3 గంటలలో 12 నెంబరునూలు $2\frac{1}{4}$ లడ్డీలును, రాటము మీద ఆసు పోయుటతోసహా యిదే కాలమున 16 నెంబరు నూలు $3\frac{3}{4}$ లడ్డీలును వడుక గలిగియు నుండవలెను.

4. ఈకాలముననే వారికి నూలునెంబరు కట్టుపద్ధతిని నేర్పవలెను.

5. ఈ సమయమున వారు దామాషాను రోజుకు 14 నెంబరునూలు $2\frac{1}{2}$ లడ్డీల చొ॥ మొత్తము 90 చిలపలు

తయారు చేయుదురు శేరుకు రు 1-6-0 చొ॥ వడుకు కూలియు
ప్రత్తినిపట్టినకూలి రు 0-4-0 ను చేరి మొత్తం ఆదాయము
రు 5-7-6

మూడవ సంవత్సరము—ప్రథమ అర్ధభాగము

1. ఈ కాలమున బాలబాలికలకు వివిధరకముల ప్రత్తిని
గుర్తించుటయు, ఒక్కొక్క రకముయొక్క ఏనుపొడవును
కొలుచుటయు, ఏయేరకములనుండి ఎంతెంత నెంబరుగల నూలు
తయారగునదియు నేర్పవలెను.

2. ఈ వ్యవధి యనంతరము ప్రతి విద్యార్థియు ఏకులు
చేయుటతోసహా గంటకు 4 తులముల దూదిని ఏకుటయు, తక్కి
మీదనైనచో ఆనుపోయుటతోసహా 3 గంటలలో 12 నెంబరు
గల నూలు $2\frac{1}{2}$ లడ్డీలును, రాటముమీదనైనచో అదే వ్యవ
ధిలో 20 నెంబరునూలు $3\frac{1}{2}$ లడ్డీలును వడుక గలిగియు నుండ
వలెను. (ఆనుపోతతోసహా)

3. రోజుకు 20 నెంబరునూలు $2\frac{1}{2}$ లడ్డీల దామాషాను
ఈ యాటుమాసములలోను $2\frac{1}{4}$ శేర్లు తూకం గల 90 చిలపలు
తయారై శేరుకు రు 2-4-0 చొ॥ రు 5-1-0 మజూరి గిట్టును.

రెండవ అర్ధభాగము

1. ఈ వ్యవధి యనంతరము తక్కిమీద వేగము 3 గంట
లలో ఆనుపోయుటతోసహా 12 నెంబరునూలు $2\frac{1}{4}$ లడ్డీలును,
రాటముమీద 20 నెంబరునూలు $4\frac{1}{2}$ లడ్డీలును వడుక గలుగు
నట్లు పెంపొందవలెను.

2. దామాషాను రోజున ఏకటసహా 20 నెంబరు నూలు 3½ లడ్డీల చొ॥ మొత్తము 2 శేర్ల 14½ చటాకుల తూకము గల 117 లడ్డీలు తయారై యిందులకు శేరుకు రు 2-4-0 చొ॥ మజూరీ రు 6-8-9 గిట్టగలదు.

నాల్గవ సంవత్సరము—మొదటి అర్ధభాగము

1. ఈ కాలమున విద్యార్థులు ఈదిగువ విషయములన్నిటిని నేర్చుకొనవలెను.

(a) నూలుయొక్క పురిని, సాఫీని తెలిసికొనుట.

(b) వేగమును నిర్ణయించుట.

2. మరియు ప్రత్తి రాటముచు, ఏకుడు కమానును బాగు చేయుట నేర్చుకొనవలెను.

3. ఈ వ్యవధి పూర్తయగుసరికి రాటముమీద ఆసు పోయుటతోసహా 24 నెంబరునూలు 4½ లడ్డీలు వడుక గల వేగ మలవరచుకొనవలెను.

4. దామాషాను రోజుకు (3 గంటల 20 నిమిషములలో) ఏకుటతో చేరి 24 నెంబరునూలు 3½ లడ్డీల చొ॥ మొత్తము 2 శేర్ల 10 చటాకుల తూకము గల 126 చిలపల నూలు తయారై శేరుకు 2-14-0 చొ॥ మజూరీ రు 7-8-9 గిట్టుబాటుగను.

రెండవ అర్ధభాగము

1. ఈ కాలమున వీరు ఎట్టవాడ చరఖాయొక్క వివిధ భాగములను తెలిసికొని పానిని బాగుచేయుటయు, వెదురు మొక్కలతో తల్లీలను చేయుటయు నేర్వవలెను.

2. మరియు సీ కాలము గడచు సరికి ఏరు తక్కిమీద ఆను పోతతోసహా 3 గంటలలో 14 నెంబరునూలు 3 లడ్డీలును, రాటముమీద ఆదే కాలములో 28 నెంబరునూలు 5 లడ్డీలును వడుకుట నేర్పియుండవలెను.

3. దినమునకు 3 గంటలలో దామాషాను ఏకుటతోసహా 28 నెంబరునూలు $3\frac{1}{2}$ లడ్డీల చొ॥ మొత్తము ఈ ఆరుమాసముల లోను $2\frac{1}{4}$ శేర్ల తూకము గల 126 చిలపలు తయారై శేరు రు 3-10-0 చొ॥ వెరశి రు 8-2-6 కూలి గిట్టగలదు.

ఐదవ సంవత్సరము - మొదటి భాగము

1. ఈ సమయమున విద్యార్థులకు ఆంధ్రపద్ధతిని (బహుళక శ్రీకాకుళం కేంద్రము పద్ధతిని) ప్రత్తిపట్టుట ఏకటయు, 40 నెంబరు వజ్రకు నూలు వడుకటయు నేర్పవలెను. కాని వడుకుట ఎట్టివాడ చరఖామీదనే సాగించవలెను, మగన్ చరఖామీద వడుకుటకూడ ఈ కాలముననే నేర్పవలెను.

2. ఈ యాఱుమాసముల యనంతరము ఎట్టివాడ చరఖా మీద ఆనుపోయుటతోసహా 2 గంటలలో 40 నెంబరునూలు 2 లడ్డీలును, మగన్ చరఖామీద 24 నెంబరునూలు ఆను పోతతో చేరి గంటలో $2\frac{1}{2}$ లడ్డీలును వడుక గలుగవలెను.

3. ఈ కాలమున దామాషాను దినమునకు ప్రత్తిగింజలు తీయుట, ఏకటచేరి ఎట్టివాడ చరఖామీద 3 గంటల వ్యవధిలో 40 నెంబరునూలు $1\frac{1}{4}$ లడ్డీలును, మగన్ చరఖామీద అదే వ్యవధిలో ఏకుటచేరి 24 నెంబరునూలు $1\frac{1}{2}$ లడ్డీలును వడుకగలిగియుండవలెను.

4. మొత్త మీ యారుమాసములలోను 40 నెంబరు నూలు 45 చిలపలును (శూకం $\frac{1}{2}$ శేరు 1 చటాకు), 24 నెంబరు నూలు 54 చిలుపలును (1 శేరు 2 చటాకులు, తయారై 40 నెంబరు నూలుకు శేరు 1కి రు 6-4-0 చొ॥ రు 3-8-3 లును, 24 నెంబరునూలు శేరు 1కి రు 2-14-0 చొ॥ రు 3-3-9 లును చేరి రు 6-12-0 మజూరి గిట్టగలదు.

అయిదవ సంవత్సరము - కడపటి భాగము

1. ఈ కాలమున విద్యార్థులకు 60 నెంబరునూలు వడుకు కాశలమును. ఒక గజముగుడ్డ నేతలో ఎంతినూలు పట్టు నదియు, ఒక్కొక్క నెంబరు నూలునకు ఎంతపురి వెట్టవలసి నదియు, రాట్న చక్రమునకును కదురుదిండుకొలతకును నుంక వలసిన సంబంధము వగైరా విషయములను బోధించవలెను.

2. మఱియు నీ సమయముననే కదురు నెట్లు బిగించవలసి నదియు ఎట్టువాడ, సావలీ, మగన్ చరఖాలవంటి వివిధ రకముల రాటముల బాగోగులను గూర్చియు బోధించవలెను.

3. ఈ సంవత్సరాంతమునకు తక్కిమీద ఆసుపోయుటతో సహా శి గంటలలో 16 నెంబరునూలు శి లడ్డీలును, రాట్నము మీద ప్రత్తి గింజలు తీయుట ఏకుటతోసహా 60 నెంబరు నూలైనచో 2 గంటలలో 2 లడ్డీలను, 28 నెంబరు నూలైనచో (ప్రత్తి ఎట్టుట మినహాగా) గంటలో శి లడ్డీలను వడుకగలిగి యుండవలెను.

4. దినమునకు 60 నెంబరునూలు $1\frac{1}{4}$ లడ్డీలును, 28 నెంబరు నూలు 2 లడ్డీల దామపాను, 45 చిలపలు 60 నెంబరులోను,

72 చిలపలు 28 నెంబరులోను సూలు తయారై మొత్తము రు 8-13-9 లు మజూరి గిట్టును.

ఐదు ఏండ్లలోను ఒక్కొక్క విద్యార్థియు సంపాదించు నాదాయము

మొదటి సంవత్సరము	రు 3- 9-0
రెండవ ,,	9- 5-3
మూడవ ,,	11- 9-9
నాల్గవ ,,	15-11-3
ఐడవ ,,	15- 9-9

ఐదు సంవత్సరముల ఆదాయము వెరళి రు 55-13-0

ఇందులో పైన సూచించిన ప్రకారము గైరుహాజర్ల క్రింద -4 వ వంతు మనహాయించినచో ఒక్కొక్క విద్యార్థిమీదను నికరాదాయము రు 41-13-9 లు మిగుల గలదు.

6. శెక్ష్మను

నే త ప ని

1. నేతపని పెద్దదగుటచే రెండుసంవత్సరములలో నీవృత్తిని విద్యార్థులకు పూర్తిగా బోధించుట ఆసాధ్యము. అందువలన నేతపనిలో రెండు విధముల శిక్షణలను ఏర్పఱచుచున్నాము. ప్రతి స్కూలులోను ఈరెండు తరగతు లుండవలెనని, విద్యార్థి కోరిన శాఖయందు తరిఫీదు చేయవలెనని కోరుచున్నాము. ఈని ఏ తరగతిలో చేరినను కూడ 2 సంవత్సరములలో విద్యార్థికి నేతపని యొక్క ప్రధాన సూత్రములు మాత్రమే

తెలియును. కాన, ఈ వృత్తినే యవలంబించగోరు విద్యార్థి 2 సంవత్సరముల యనంతరముకూడ శిక్షలను సాగించవలసి యుండును.

2. ఈ తరగతికి వచ్చుసరికి విద్యార్థికి 13, 14 సంవత్సరముల వయస్సేయుండును. ఈ కారణమును బట్టికూడ నేత యొక్క ప్రాథమిక సూత్రములే నేర్పతలపెట్టితిమి.

3. స్కూలునందు 5 సంవత్సరముల యనుభవము కలిగిన పిమ్మట విద్యార్థులకు రాత్నపరిశ్రమయందు ప్రావీణ్యత యల వడియుండును. కాన కడపటి 2 వత్సరములలోను వడుకుట స్కూలు కార్యక్రమములో చేర్చలేదు. అంతమాత్రమున వారు వడుకుట విడువక, ఇంటివద్ద వడుకుచు, తాము వడికిన నూలును స్కూలులో ఇచ్చుచుండవలెను. ఆ నూలునకు సరియైన క్రయము రొక్కరూపమునగాని, వస్త్రరూపమునగాని వారికి ముట్టునట్లు పాతశాలాధికారులు తగు వర్గాట్లు చేయవలెను.

సాదా నేతలు

మొదటి సంవత్సరము

1. వడుకుటవలె గాక నేతపరిశ్రమ భిన్నమైన దగుటచే ఈ పనికి సంవత్సరమంతయు ఒకటే కాలముగా నేర్పరచబడెను.

2. మొదటిసంవత్సరమున ఈదిగున విషయములు బోధించవలెను :

అ. ఆసుపోయుట

ఆ. కండెలు షోయుట

ఇ. షోగులు ఆతుకట

ఈ. పడుగు శోడుట, పడుగు చేయుట.

ఉ. చేమగ్గముమీద జములు పడుగు నేయుట.

3. సంవత్సరాంత మగుసరికి పై పద్ధతులయందు ఈ దిగువ వేగమును ప్రతివిద్యార్థియు సంపాదించి యుండవలెను.

అ. ఆసుశోడుట గంటలో 5 చిలపలు

ఆ. కండెలుపోయుట గంటలో 3 చిలపలు

ఇ. పోగులు అతుకట గంటలో $2\frac{1}{2}$ పుంజములు

ఈ. పడుగువరచుట } ఈరెంటిని 3 గంటలలో చేయ
పడుగుచేయుట } గలుట

ఉ. తయారుగా నున్న కండెలతో నేత 3 గంటలలో 2 గజములు.

4. పై అన్ని పనులు చేసికొని ప్రతి విద్యార్థియు సాలుకు 108 గజములు నేయవలెను.

5. గ 10 ల తానుకు రు 0-12-6 చొ॥ మొత్తము రు 8-7-0 ల కూలి సంపాదించవలెను.

రెండవ సంవత్సరము

1. ఈ సంవత్సరమున కూడ విద్యార్థి జములుపడుగు నేయుట సాగించవలెను. మరియు దీనికితోడు హనీకూంబ్ (తేనెపట్టునేత) తువ్వొళ్ళు, రంగు కోటింగులు నేయుటకూడ నేర్పవలెను.

2. ఈ కాలమున విద్యార్థి ఒక్కొక్క పుంజమునకు, ఏ నెంబరునూలు వాడవలసినదియు తెలిసికొనవలెను.

3. సంవత్సరాంతమున పరీక్షించినచో విద్యార్థి మర మగ్గము మీద కండ్లు అందిచ్చినచో 3 గంటలలో $3\frac{1}{2}$ గజములు నేయగలిగి యుండవలెను.

4. ఈ సంవత్సరము మొత్తము మీద ప్రతి విద్యార్థియు 216 గజములు నేయవలెను. గ. 1కి 0-1-3 కూలిచొవ్వు పతివారును రు 16-14-0 లు సంపాదించును.

నేత వలన రెండు సంవత్సరములలో ఒక్కొక్క విద్యార్థి యొక్కయు నాదాయము

మొదటి సంవత్సరము	రు 8 7 0
రెండవ సంవత్సరము	రు 16 14 0
వెరళి రు	<u>25 5 0</u>

పైరుహజర్లు వగైరాలక్రింద ఇందులో 4 వ వంతు తగ్గించినచో రెండు సంవత్సరములలోను నికరాదాయము రు 18-15-9 లు మిగులును.

నవారు, తివాచీల నేత

మొదటి సంవత్సరము

1. ఈ తరగతియందు దిగువ విషయములు విద్యార్థులకు నేర్పవలెను :

నూలు పురిపెట్టుట, త్రాడుపేనుట, పడుగు చేయుట, నవారు, జంఖానాలు, వివిధరకములగు ఆసనములు, తివాచీలు నేయుట.

2. మొదటి సంవత్సరము సాదా రంగు నవారులు, లేనులు, తెలుపు రంగు ఆసనములు నేయుటను నేర్పవలెను.

3. ఈ రకములకు ప్రస్తుతము వివిధరకములకూలి సాదా నేతలకంటె హెచ్చుగానే ఈయబడుచున్నను ఆదాయమునికరముగా నుండుటకుగాను మొదటి వత్సరము ప్రతివిద్యార్థియు సంపాదించు కూలి రు 7-8-6 లు గానే లెక్కకట్టితిమి.

రెండవ సంవత్సరము

1. ఈ కాలమున విద్యార్థులకు రంగుజంఖానాలు, తివాచీలు నేయుట నేర్పవలెను. వీనిలో పెక్కు రకములుండుటచే సంవత్సరమంతయు నీ రెండు రకములు నేయుటకే వినియోగింపబడును.

2. పైవిధముగానే ఈ సంవత్సరము విద్యార్థి సంపాదించు కూలి కూడ సాదానేతకు వలెనే రు 16-14-0 లని లెక్కకట్టితిమి.

ఏడు సంవత్సరముల మొత్తము ఆదాయము

వడుకుటవల్ల ... రు 41-13-9

నేతవల్ల ... 18-15-9

మొత్తము రు 60-13-6

ఉపాధ్యాయుని జీతము నెలకు రు 25 ల చొ॥ 7 సంవత్సరములకు లగు మొత్తము రు 2100 లలో ఒక్కొక్క ఉపాధ్యాయుడు 30 మంది విద్యార్థులకు బోధించునని తీసికొన్నచో వారివల్ల ఆదాయము రు 1825 లు లభించును.

మరికొన్ని సలహాలు

ఈ ప్రణాళికను మేము వీలైనంత వివరములతో నిచ్చినను ప్రారంభమగుటచే ఈ సూచనలనే తుదిగా భావించనక్కఱలేదు. ఇంకను లాభకరమగు పెక్కు అభివృద్ధి సూచనలు చేర్చవచ్చును. ఈ దిగువ ముఖ్యవిషయములను గమనించవలెను:

1. ఈ స్కీము దామాషాను నిర్ణయింపబడిన ఉపాధ్యాయుల నెలజీతము రు 25 లలో చాలభాగమును పరిష్కరించును.

2. మొత్తము పనిచేయు దినములలో 4 వ వంతు రోజుల ఆదాయము తగ్గించియే లెక్కలు తయారుచేయబడినవి.

3. పరిశ్రమను విద్యలో నొకభాగముగానేగాని ప్రత్యేకించి పరిశ్రమగా బోధింపకుండుటచే మామూలు పనివారు చేయుదానికంటె తక్కువ వేగమే తీసికొనబడెను.

4. ఈ పరిశ్రమలకు కూలీల నేర్పరచుటలో అఖిలభారత చరఖాసంఘపు మహారాష్ట్ర శాఖవారు ప్రస్తుత మిచ్చుచున్న కూలీలనే ఆధారముగ తీసికొంటిమి

5. అందువల్ల విద్యార్థుల నికరాదాయము మేము సూచించిన దాకంటె హెచ్చునేగాని ఎంతమాత్రము తగ్గదు. ఒక వేళ తగ్గినచో నది బోధకులయొక్కగాని, పరికరములయొక్కగాని లోపమైయుండి వెంటనే గువరింపవలసియుండును.

6. ఈ పరిశ్రమలకు అవసరమైన దిగువ తెలిపిన పరికరములను విద్యార్థులు ఉత్సాహముతో వాడునట్లు చూడవలెను.

7. ఈ రెండు పరిశ్రమలలోను విద్యార్థి తగు నిపుణత యలవజుచుకొనెనా లేదా యని పరీక్షించుటకు రోజుకు 8 గంటల చొ॥ వీనియందు 2 మాసములలో నాతడు సంపాదించు నాదాయమును చూడవలెను. రోజుకు రు 0-4-0 చొ॥ 2 మాసములలోను రు 12 లు సంపాదించగలిగినచో నాతడు తీర్పు డిప్లొమని నిర్ణయింపవచ్చును.

8. ఈ ప్రణాళికవలన శిక్షణ పూర్తియైన ప్రతివిద్యార్థియు స్వయంపోషణ మొనర్చుకొనగల పౌరుడు కాగలడు.

9. మొదటి సంవత్సరము తక్కిమీద వడుకుటను ప్రస్తుతము డ్రిల్లునేర్పు పద్ధతిని మొత్తము విద్యార్థులందఱి చేతను ఏకకాలమున చేయించుచుండవలెను.

10. తక్కిమీదగాని, రాటముమీదగాని నూలు వడుకుటతోబాటు సంగీతముకూడ నేర్పవలెను. ఇందువల్ల విద్యార్థులకు ఉల్లాసముకలిగి వడుకు వేగము పెరుగగలదు.

11. ఈ ప్రణాళికను అమలులోనుంచు మొదటి 7 సంవత్సరములలో కంటే 2 వ ఏడు సంవత్సరములలో ఫలితములు హెచ్చు తృప్తికరముగా నుండగలవని ఆశించుచున్నాము.

12. గృహమునకు కొలదిగా నైన ఆర్థికముగా తోడ్పడుచున్నచో బాలురు 7 సంవత్సరముల పిమ్మట కూడ శిక్షణ పొందుట కవకాశ ముండును. కాన వారు ఇంటివద్ద నూలు వడుకుకొనుటకే తగిన ఏర్పాట్లు గావించి వారు తయారుచేయు నూలుకు తగిన ప్రతిఫలము ముట్టునట్లు స్కూలు అధికారులు శ్రద్ధ వహించవలెను.

రాటపుకొడుకు కావలసిన పరికరములు

వడకుట

తస్సే 0-1-9

ఆను 0-1-0

తస్సే డబ్బా 0-2-0

ఎట్టివాడ రాటము 2-8-0

రాటపు ఆను 0-2-0

నూనెడబ్బా 0-1-0

చిల్లరులు 0-1-3

మొత్తము 3-1-0

(ప్రతి పట్టుటకు

కొయ్యపలక 4" X 6" X 1" 0-1-0

ఇనుపచువ్వు 0-4-0

ప్రతిరాటము 1-10-0

చేపనడ 0-4-0

మొత్తము 2-3-0

వకుటకు

చిన్న కమాను 0-8-0

గూటి 0-2-0

వకులపీట 0-4-0

వకులపలక 0-3-0

వకులుచుట్టు గంటము 0-1-0

నరం ఎగ్గెరా 0-7-0

చాప	0-2-0
శ్రీకాకుళం కమాను	0-5-0
వెరళి రు	<u>2-0-0</u>
పనిముట్లు	
సుత్తి	0-7-0
ఇనుప దిమ్మ	0-8-0
ఆకురాయి	1-0-0
ఉలి	0-9-0
చిన్న అ. పము	0-8-0
బాడిత	1-0-0
బెజ్జములు వేయు పనిముట్లు	2-12-0
కత్తి	0-4-0
కత్తెర	0-6-0
మేకులులాగు పనిముట్లు	0-6-0
చిన్న తక్కుడ—1/16 తులమునుండి	
2 తులముల రాళ్ళతో సహా	2-0-0
పెద్ద తాను—శేరువరకు రాళ్ళతో	3-0-0
వెరళి రు	<u>12-12-0</u>
పరికరముల మొత్తపు క్రయము రు	20-0-0.

మరా:—పరికరముల దామాషాధరిలను మేము తెలిపి యుండుటచే 'పిని నికరధరలలో స్వల్పవ్యత్యాసము లుండ వచ్చును.

సాదానేతకు, నవారు తివాచీలనేతకు కావలసిన పరికరములు

నవారు నేతకు

నూలు పురిపెట్టురాటము 1-8-0

Heddles చక్రము 0-8-0

నాడి 0-1-0

వెరళి రు 2-1-0

ఆసనములు... శ్లేశకు

Heddles చక్రము 0-12-0

..... 0-8-0

కూర్చుండుటకు పైన కొయ్యలు వగైరా 0-12-0

వెరళి రు 2-0-0

పడుగు తోడుకొనుటకు

పంటె 0-5-0

ఆసుకోలు 0-6-0

రేకు దారపు బండ్లు 0-12-0

పడుగుతోడు చక్రము 1-8-0

పెద్ద ఆసు 0-2-0

బొల్చీలు 0-7-0

త్రాళ్లు వగైరా 0-7-6

వెరళి రు 5-8-0

పడుగు చేయుటకు

లేకుకొయ్యలు రు 3-4-0

వెదురుబొంగులు 0-8-0

2 కుంచెలు	5-0-0
వెరళి రు	8-12-0
నేతకు	
పన్నెలు	3-0-0
చేమగ్గము	1-8-0
మరమగ్గము	7-0-0
దోనె	1-8-0
చేమగ్గపు నాడె	0-4-0
మరమగ్గపు నాడె	0-8-0
దుంగ	2-8-0
పడుగు చదునుచేయు సీసా	0-12-0
గజపుబద్ద	0-3-0
కొయ్యలు వగైరా	1-0 0
మోకులు వగైరా	1-8-0
వెరళి రు	19-11-0

Heddles చట్రములు చేయుటకు

చుట్టుపనిముట్లు	1-0-0
గుండ్రనికొయ్య, పిన్నులు	0-4-0
ఇతరములు	0-12-0
వెరళి రు	2-0-0

ఇవి ఉజ్జాయింపుగా వేసిన ధర లగుటచే స్థలమునుబట్టి వీరిలో కొంచెము మోచుతగ్గు లుండవచ్చును.

పదుకుటకు, ఎకుటకు. నేయుటకు 7 తరగతులు (ఒక్కొక్క
తరగతియందు 30 మంది విద్యార్థుల చొ॥) గల
స్కూలునకు కావలసిన పరికరములు

1. 125 మడతరాటములు, ఒక్కొక్కటి
రు 2-9-0 చొ॥ రు 312-8-0
2. 25 ఏకుడుసెట్లు, శ్రీకాకళపు ఏకుడుబద్ద మినహాగా
మిగతా పరికరములన్నిటితో రు 1-11-0చొ॥ 42-3-0
3. 50 తక్లీలు, 50 ఆనులు జత రు 0-2-9 చొ॥ 8-9-6
4. 5 ప్రత్తిరాట్నములు, ఒక్కొక్కటి 1-10-0చొ॥ 8-2-0
5. 15 కొయ్యపలకలు, ఇత్తడిపిన్నులతో
జత 1 కి 0-5-0 చొ॥ 4-11-0
6. 5 మగకాచరఖాలు రు 6 చొ॥ 30-0-0
7. 5 సావిలీచరఖాలు, ఒక్కొక్కటి రు 1-4-0చొ॥ 6-4-0
8. వడంగి పనిముట్లు 25-0-0
9. 20 మగ్గములు, పనిముట్లన్నిటితోసహా
ఒక్కొక్కటి రు 25 ల చొ॥ 500-0-0
10. చిల్లరలకు 62-10-6

మొత్తము రు 1000-0-0

మరా : ఈధరలు ఉజ్జాయింపుగా వేయబడినవి. మార్కె
ధరలనుబట్టి వివిధజిల్లాలలో కొలదిగా భేదించవచ్చును.

పైపనులు సాగించుటకు పెట్టుబడి

- ప్రత్తి, దూది నిల్వచేయుటకు 300-0-0
రాటములువగైరాపరికరములనిల్వచేయుటకు 100-0-0
ఏకులు, నేతకు కావలసిన సామగ్రి వగైరాకు 100-0-0
మొత్తము రు 500-0-0

సింహావలోకనము

జాకీరుహుస్సేను కమిటీ రెండు రిపోర్టులను ప్రకటించినది. మొదటిది 1937 సం॥ డిశంబరు నెలలోను, రెండవది 1938 సం॥ ఏప్రిలు నెలలోను శ్రీ గాంధీ మహాత్మునకు నివేదించబడెను. వార్ధావిద్యాసభయందు గావించబడిన నాలుగు తీర్మానములలోను నూచించబడిన విధానమును విస్పష్టముగను, విపులముగను కమిటీవారు వివరించిరి. క్రొత్తపాఠశాలల విశిష్టత్వమును పరమావధిని జెల్లము చేసిరి. ఆ పాఠశాలలలో పనిచేయుటకు ఉపాధ్యాయులు ఎట్టి స్వభావము గలవారుగ నుండవలయునో, ఎట్టి శిక్షణమును బడయవలయునో నూచించిరి. వారికి వలయు మూడు సంవత్సరముల పూర్ణశిక్షణాప్రణాళికను, ఒక వత్సరపు అవసరశిక్షణాప్రణాళికను గూడ నిర్ణయించిరి. వడుకటను, నేయుటను ఆధారవృత్తిగా దీసికొని ఏడేండ్లు విద్య నేటుల నేర్పుటో అనుబంధమునందు వివరించిరి. అందుకు వలయు పరికరములను, వస్తువులను దెలుపుచు ఎంతెంత సామ్యు వారి కవసరమగునోకూడ నూచించిరి. ఈ రిపోర్టులో గల వివరములు చాల విపులముగను, విస్పష్టముగను నున్నను ప్రజలు సంశయముల దెలుపసాగిరి. అనేకములగు ఇతర విషయములను గూర్చి ప్రశ్నింపసాగిరి. విమర్శలకు అంతేలేదు. ఏ ఇతర రిపోర్టు గాని ఇంత గాఢమును, విపులము నగు పృథకరణమునకు లోనయి యుండలేదనవచ్చును.

రెండవ జాకీరు కమిటీ రిపోర్టు

కాబట్టి కమిటీవారు మఱిల పనిపూని సర్వతోముఖ మగు రిపోర్టును రెండవసారి సిద్ధముచేసి యుండిరి. విమర్శనలకు

సమాధానముల గూర్చిరి. సంజ్ఞాములు బాపిరి. అనుష్ఠానము నకు దిగువారికి ఎన్నియో సదుపాయముల జూపిరి. మొదటి రిపోర్టులో నూచించి విడిచిపెట్టిన యంశములను విపులీకరించిరి. మూలాధారవృత్తివిద్యతో తక్కిన బోధనాంశములకు అనుసంధానముకూర్చు తెల్ల తేలిపిరి. విద్యాప్రచారమున సాయపడగల ఉపాయముల నెన్నిటిలో ఆ రిపోర్టునందు చేర్చిరి. అదివఱకు అనుభవము లేమిచేతను, నిదానముగ ఆలోచించక పోవుట చేతను నూతన విధాన మనుటతోడనే వెఱగుపడి పోవుటచేతను విషమ విమర్శనలకు దిగిన అనేకులు ఈ రిపోర్టును చూచిన పిమ్మట అభిమానులుగ మారిరి. తమ సంకుచితానుభావములచేతను, విశాలదృష్టియు పూర్వశిక్షణము లేమిచేతను వార్ధావిధానము ఆచరణ యోగ్యము కాదని బల్లగుద్ది వాదించిన ఉపాధ్యాయ బృందములు అత్యుత్సాహముతో నిప్పుడీ విధానమును ఆహ్వానించుచున్నవి.

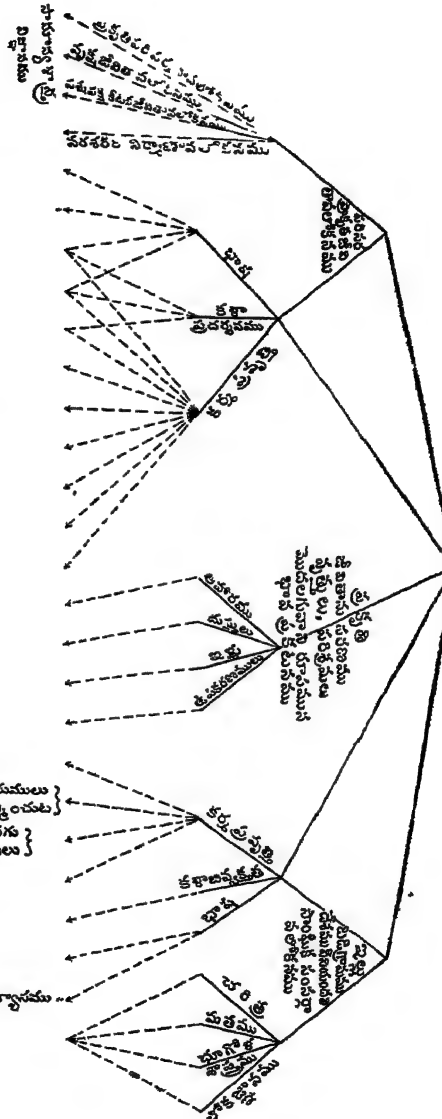
ఈ రెండవ రిపోర్టులో వ్యవసాయము, వడుకుట నేయుట, వడంగము కమ్మరము అను మూడువృత్తివిద్యలను ఆధారవృత్తి విద్యలుగ దీవికొని విద్యాప్రణాళికను ఎట్లు సాగింపవచ్చునో వివరించి యున్నారు. వడుకుట నేయుటను ఆధారవృత్తిగా దీసికొని ఏడుతరగతులలో విద్య నేర్పు పాఠశాలకు భవనములు మొదలగునవి ఎంత విశాలముగ నుండ వలయునో ఎంత వ్యయముగనో తెలుపు అనుబంధ మొకటియు, విద్యార్థిని అధిష్ఠానమూర్తిగ దీసికొనియు, వాని సహజచర్యలను ఆధారముగ చేసికొనియు వివిధబోధనాంశములకు పరస్పర సంబంధ మెటుల కూర్పవచ్చునో ఎటుల వాంఛితార్థవిద్యలను, కళలను,

నా ర్థావిధానము

శాస్త్రములను, శిల్పములను నేర్పవచ్చునో తెలుపు మఱొక అనుబంధ పటమును ఈ రిపోర్టునందు చేర్చబడి యున్నవి. హస్తము యొక్కయు, ఇంద్రియముల యొక్కయు శిక్షణ ద్వారమున మెదడును, హృదయముచు వికసింప జేయుటయు, పాఠశాలద్వారమున సంఘసేవకను నీశ్వరసేవకను మార్గము కల్పించుటయు ప్రధానసూత్రములుగ దీసికొని ఈ విద్యా విధానము నిర్మింపబడినదని చెప్పవచ్చును. ఈ యెదుట నున్న అనుబంధ పటమును కొంచెము శ్రద్ధతో గమనించు నెడల ఈ విద్యావిధానము ఎంత సర్వాంగసౌష్ఠవముగల సమగ్ర ప్రణాళికయో విశదము కాగలదు.

అధిష్టాత యగు శివవు

ప్రకృతిం సూర్షిన కథలు గీతములు
 వాగ్రూప ప్రకటనము
 వ్రాతతోడి ప్రకటనము
 గాటకరిచనము ..
 గానము, చిత్రలేఖనము
 లలిత కళలు మా ప్రకర్మము
 ఆరామకృషి, వ్యవసాయము
 మాదిరివస్తువుల సంగ్రహణము
 పరిశీలన యాత్రలు పర్యటనములు
 పండుగలు జాబిలు
 పను, పశి, కీటకాదుల పెంచుట
 ఆటలు .
 వ్యవసాయ కర్మ
 వడకుట, వేయట
 షటుక పనులు వద్రంగము
 వద్రంగము, కమ్మరిము
 సాంఘిక సేవా నిర్వాణము
 బతులు, పంచాయతరులు, సహకారసంఘములు
 నిర్మించుట }
 జాతీయములును, మతపరిబంధములు నగు }
 ఉత్సవములు }
 పరిశీలనయాత్రలు, పీఠయాత్రలు
 లలిత కళలు, సంగీతము
 వ్రాతల రూపమున భావ ప్రకటనము
 వాగ్రూపప్రకటనము, వాదము, ఉపన్యాసము
 సంఘశాస్త్రము .

తృతీయ పాఠము

వి వ రణ ము

పరిశ్రమద్వారా విద్యనేర్చుటలో పరమార్థము

పరిశ్రమకును, విద్యకును గల సంబంధమునుగూర్చియు, పరిశ్రమద్వారా విద్యనేర్చుటయొక్క ఆంతర్యమునుగూర్చియు తమ మనసులోని యభిప్రాయమును మహాత్మాజీ ఇట్లు తెలుపుచున్నారు :—

నేను దక్షిణాఫ్రికానుండి వచ్చిన పిమ్మట నన్ను చూడ వచ్చిన యనేకమంది విద్యార్థులతోడి పరిచయమునుబట్టి చాల కాలము క్రిందటనే నేను ప్రస్తుత విద్యావిధానముయొక్క నిరుపయోగత్వమును, దీనిని మార్చవలసిన యావశ్యకతను గ్రహించితిని. అందువలన ఆశ్రమవిద్యాలయములో పరిశ్రమల నేర్పాటు చేసితిని. పరిశ్రమల శిక్షణమీద హెచ్చుశ్రద్ధచూప సాగితిని. దీని పర్యవసానముగ త్వరలోనే విద్యార్థులకు విసుగును, తనకు విద్య లోపమగుచున్న దను అసంతృప్తియు కలిగెను. కాని వారి యసంతృప్తి సరియైనదికాదు. ఏల యన సామాన్యపునూశ్వలో నేర్చుకొనుదానికంటె వారు హెచ్చు విద్యనే నేర్చియుండిరి. అయినను ఇందలి లోపమేమో యని దీర్ఘముగా యోచించి విద్య లోపించు పరిశ్రమను నేర్చుట కాక, పరిశ్రమద్వారా విద్య నేర్పదగు నను నభిప్రాయము నకు వచ్చితిని. అందువలన పరిశ్రమ విసుగు కలిగించునదికాక యానందదాయనియైన విద్య వికసించి నూతనార్థముతో గోచరించును. కాంగ్రెసువారు మంత్రిపదవుల స్వీకరించగనే

నా యభిప్రాయములు ప్రజల యెదుట నుంచుట కుత్సాహము కలిగెను. చాలమంది ఈ విధానమును హర్షించుట సంశోషమును గలిగించుచున్నది.

ఇంగ్లీషుభాషను నేర్చుకొనుటకును, వల్లెవేయుటకును మన బాలబాలికలకు హెచ్చుకాలము పట్టుచుండుటయు, అప్పటికిని వారు ఉపాధ్యాయుడు చెప్పునది గ్రహించలేకపోవుటయు, తెలిసినదానిని స్వంతమాటలతో స్పష్టముగా చెప్పలేకపోవుటయు జరుగుచుండుటవల్లనే మనము ఆంగ్లభాషను విసర్జించగోరుచున్నాము. మరియు కేవలము అశ్రద్ధవల్ల వారు మాతృభాషను మఱచుచున్నారు. ఈ రెండు అనర్థములను తొలగించుటకు వృత్తి విద్యా బోధనమే సాధనము.

సూక్తులు ప్రారంభదినమున వచ్చిన విద్యార్థుల మనస్తత్వము వారికి వ్రాతకూతలు భూగోళజ్ఞాన మొతచూత్రమున్నదో తెలిసికొని తక్షణి వడకుట నేర్ప నారంభింతురు.

పెక్కు సరిశ్రమ లుండగా తక్షణి నేల ప్రారంభించవలెనని మీరడుగ వచ్చును. కారణము, తక్షణి యనాది సిద్ధముగా వచ్చుచున్న పరిశ్రమ యగుటయు, తొలుదొల్త మనచే నుద్ధరింపబడిన దగుటయు నై యున్నది. శతాబ్దముల క్రిందట మనగుడ్డకు వలయు నూలంతయు తక్షణిమీదనే తయారయ్యెడిది. చరభాతరువాత వచ్చినది, అత్యధికమైన సన్ననూలుకు మరల తక్లనే ఆశ్రయింపవలసి వచ్చెడిది. తక్షణి నిర్మాణము మానవుని యద్భుత ప్రజ్ఞకు నిదర్శన మయ్యెను. దీని వలన యంగుళుల నైపుణ్యమంతయు బ్రదర్శించ వీలయ్యెను. కాని తక్షణి వాడువాడు విద్యాహీనులగుటచే దాని యాంతర్యమును వారు

గ్రహించక విడిచిపెట్టిరి. పూర్వవైభవముతో నీ పరిశ్రమను మనము సాగించగోరు నెడల గ్రామజీవితమును పునర్నిర్మించి యుద్ధరింప గోరు నెడల మన బాలబాలికల విద్య తక్కినో సే ప్రారంభము కావలెను. తరువాత తక్కి పూర్వము భారతీయదినచర్యయం దెట్టిస్థానమును వహించెడిదో బోధింతును. పిమ్మట వారికి కొంత చరిత్రను బోధించి ఈ పరిశ్రమ ఎట్లు అణగద్రొక్కబడినదో నేర్పదును. మొగలు పరిపాలన నుండియు చరిత్ర ప్రారంభించి తూర్పుఇండియా కంపెనీ ప్రవేశము, వారు సాగించిన దోపిడివ్యాపారము, అంతరువులుగా వారెటుల దాడి సాగించి యణచి యణచి తుద కెట్లు మన ప్రధానపరిశ్రమగొంతు నులిమి పూడ్చిపెట్టినదియు దెలుపుదును. పిమ్మట తక్కి నిర్మాణమునుగూర్చి ముచ్చటించును. బహుశక ప్రారంభమున నిది యొక వెదురుముక్కకు అడుగున రేగడిమట్టిముద్ద లేక తడిచేసిన సిండిముద్ద ఎండబెట్టినదమ నంటించి చేసియుందురు. ఇట్టి తిక్కిలు నేటికిని బీహారు బెంగాలు ప్రాంతములలో నక్కడక్కడ వాడుకలో నున్నవి. తరువాత క్రమముగా నీ మట్టిబిళ్ళకు బదులు చిల్లపెంకు బిళ్ళ వాడబడుచుండెను. మన కాలమున నీ పెంకు బిళ్ళకు మారు ఇనుప లేక ఇత్తడి బిళ్ళను, వెదురు ఊచకు బదులు ఊక్కు ఊచను వాడుచున్నాము. బిళ్ళయొక్కయు ఊచయొక్కయు పరిమాణము, దాని హెచ్చుతగ్గు లెట్లుండరానిదియు కూడ వారికి బోధించవలెను. పిమ్మట వ్రత్తి, అందలి రకములు, వాని కనుకూలమగు నేలలు, ఏ దేశములలో పండునది, మన దేశమున నేరాష్ట్రములలో వైరగుచున్నది వగైరాలనుగూర్చి

కొన్ని యపన్యాసముల నీయవలసియుండును. ఈ వివరములను బోధించుటలో కొంతవ్యవసాయ జ్ఞానమునుగూడ కలిగింతును.

ఈ విషయములనన్నిటిని బోధించ గలుగుటకు ఉపాధ్యాయు డెంతయో జ్ఞానము సంపాదించవలసియుండును. మఱియు విద్యార్థులకు వడకిన గజములు లెక్కించుట, నూలు నెంబరు కట్టుట, చిలపలు తీయుట, ఒక్కొక్క పుంజమునకు పడుగులో నెన్ని పేకలోనెన్ని పోగులు లుండునది గమనించుట ద్వారా ప్రాథమిక గణితమును నేర్పగలము. ప్రత్తిని పడించుట దగ్గఱ నుండి ఏరుట, పట్టుట, ఏకుట, వడుకుట, పడుగుచేయుట, నేయుట వగైరా బట్ట తయారగువరకు గల పద్ధతులను బోధించుటలోనే ప్రతివిద్యార్థికిని మెకానిక్సు, చరిత్ర, గణితములను బోధించగలము.

శారీరక మానసికములకు, ఆత్మకును వలయు విద్యనంతయు పరిశ్రమద్వారా బోధించుటయే నాప్రధానోద్దేశము. బాలుర యవగాహనమంతయు పరిశ్రమయొక్క వివిధరంగములను బోధించుటద్వారా నాకర్షించి తద్వారానే భూగోళము, చరిత్ర వగైరా విషయములనన్నిటిని నేర్పవలసియున్నది.

ఇట్టివిద్య నేర్పబడు నెడల దాని ప్రత్యక్ష ఫలితముగా నది స్వయంపోషకము కాగలదు. స్వయంపోషకత్వమే ఈ విధాన విజయమునకు తార్కాణముగాదు. పరిశ్రమను శాస్త్రీయరీతిని బోధించుటద్వారా మానవుని వ్యక్తిత్వమంతయు వికసించి ప్రత్యక్ష మగుచున్నదా యనునదియే ప్రధానపరీక్ష. వాస్తవ మునకు ఏదోవిధముగా నూలును స్వయంపోషకముగా నొనర్పగల నను ఉపాధ్యాయుని నేను తిరస్కరింతును. ప్రతి విద్యార్థియు తనలోని శక్తులనన్నిటిని నుపయోగింప నేర్చినచో

ఆనివార్యముగానే ఈ విధానము స్వయంపోషకమగును. శారీరికముగా దినమునకు మూడుగంట లొక పరిశ్రమయందు నిచేయు బాలకుడే స్వయంపోషకత్వ మలవరచుకొనుచున్నచో మనస్సు నక్షను, ఆత్మకును ఆనంద మొనకూర్చు నవకాశములతో బని చేయు నెడల నెంతవిజయ మగునో చెప్పనలెనా ?

మహానాయకుల అభిప్రాయము

(శ్రీ) ముద్రవాహగా రిటు లనుచున్నారు :

“ ఇప్పటి విద్యావిధానము క్రింద చదువు నేర్చు పిల్లవాండ్రు పట్టభద్రు లయిన పిమ్మటను సయితము తమ చదువువలన ఏమి ప్రయోజనమును బడయగలరో ఎఱుంగజాలకున్నారు. తరుణ వయస్కులగు బాలురును బాలికలును కడఁదిద్రులయిననే తప్ప ప్రైవరీస్కూళ్ళనుండి సెకండరీస్కూళ్ళను, సెకండరీ స్కూళ్ళనుండి కాలేజీలకును చదువులకై ఎగ్రబాకుచున్నారు. అందుకు మితిమీరిన కర్చు. ఈ స్కూళ్ళలోను, కాలేజీలలోను తాము నేర్చుచున్నామని నటించు సభ్యతను గుఱించిగాని, విద్యను గుఱించిగాని వారికి అభిమానమా శూన్యము. ఇక వారీ చదువుల నేర్చుట యెందుల కందురా ? తాము చేయ గల పనిగాని, చేయవలసిన పనిగాని వారికి తెలియకుండుటే కారణము. తమకు వలయు జీవనవృత్తిని నిర్ధారణ చేసికొనుట యనెడు అతి క్లిష్టసమస్యను తేల్చుటలో కాలయాపనము చేయుటకు తగిన మిషగా మాత్రమే వారీ చదువుల నవలంబించుచున్నారు. ఇటుల గమ్య మనునది లేక తమ జీవితములో ఇరువదేండ్ల ప్రాయమును, ఇంకను నెక్కుడు కాలమును గడపిన విద్యార్థులు ఆలస్యము, సందేహము, కర్తవ్యమూఢత్వము,

అసమర్థత మొదలగు అవలక్షణములకు దానులై తమబ్రతుకు తెలుపును తెలిసికొనజాలక కుందుచుండి రనుట సర్వవిదితమే. ఒరిస్సారాష్ట్ర విద్యాశాఖామంత్రి మాన్యశ్రీ విశ్వనాథదాసుగారి టుల పలికిరి :

“జాతీయమును, ప్రయోజనకరమును కాని విద్య యేదియు విద్య యనిపించుకొనదు. ఈనాడు మన పాఠశాలలందు గణప బడు విద్య జాతీయమూ కాదు; ప్రయోజనకారియూ కాదు. అది స్కూలునందును, కాలేజీయందును ప్రవేశించు బాలకుని యొక్కయు, యువకుని యొక్కయు కల్పనా చాతుర్యముచు హాసము చేయునట్టి ఒకానొక విషభోధవాపద్ధతిగా నున్నది. సరునందలి శ్రేష్ఠతరాంశమును వెలికి దీసి వానిలో సరునియెడను నారాయణుని యెడను అనురాగమును నెలకొలుపుట యే విద్యాశిక్షణముయొక్క పరమ లక్ష్యము. ఈ ప్రమాణముల ననుసరించి పరీక్షించుచో ఈదేశమున గణపబడు విద్యకును, ఆదర్శమునకును పొత్తు కుదురుటలేదు.”

నలుబది యేండ్లనాడే శ్రీ వివేకానందస్వాములవారుచు మన విద్యాపద్ధతిని గుఱించి పరితాపము వెలువరించుచున్నారు. శ్రీ వారొకప్పుడు చెన్నపురి విద్యాధ్యలగూర్చి యిట్లనిరి :

“కటా ! ఇప్పుడు మీరెటు లున్నారు? ఏమిచేయుచున్నారు?

...

...

...

...

పొత్తాలను సొగసుగ చేతబూని సముద్రతీరాన తిరుగు బాడలు; యూరపియనుల మెడడుమండి రాలిన ముక్కలేవో నాలుగు జీర్ణము చేసికొనకయే వలైవేయుట, ముప్పది రూపాయల గుఱుస్తాగిరి సంపాదించుట యెట్లా యని పంచప్రాణాలను

ఆ మహోద్యమమునకై అర్పణము చేయుట, లేదా లాయరే ఐపోవుట - అంతటితో భారతయువకులు ఆశావర్సిత మహోన్నతాగ్రమును అందికొన్నట్లే!

ప్రతి విద్యార్థియొక్క కాళ్ళను చుట్టవేసికొని “బువ్వెట్టు బాబయ్యా” అంచు వాపోవు పసికూనల గుంపోకటి! ఇసీ! మీ పొత్తములను, మీ గౌనులను, మీ విశ్వవిద్యాలయ యోగ్యతాపత్రములను ఒక్కొక్కటి మిమ్ముల సయితము ముంచివేయజాలు నీరైన ఈ సముద్రదాన లేదా!”

ఇంకొక సందర్భమున శ్రీ వారిట్లు వ్రాసియున్నారు :

“మనవిద్యల నన్నిటిని విదేశీయుల నిగ్రహానిగ్రహాధికారములు లేకుండ మనము నేర్చుకొనుట అవసరము. దానితో పాటు ఆంగ్లభాషను, భౌతికశాస్త్రములను నేర్వవలయును. ఉద్యోగాలకై దేవులాడక ప్రజలు తమ జీవనోపాధిని గణించుకొనుచు ముసలితనాన ఉపకరించు నిమిత్తము కొంత నిలువ చేసికోగల్గుపాటి సంపాదనను చేసికొనగలుగునటుల వారికి సాంకేతిక విద్యలను నేర్పుటయు, పరిశ్రమలను అభివృద్ధిపఱచుటయు అవసరము.

మనజాతి పూరికొంపలలో నివసించు జాతి యని జ్ఞప్తి నొంచుకొనుడు. కటకటా! వీరికొఱకు ఎవరును ఏమియు చేయుటలేదే.

వీరి కష్టావస్థలను విద్య నేర్చుకొని, వీరినిగూర్చి ఇసుమంతయు శ్రద్ధ తీసికొనని ప్రతివాడును ఈకోట్లకొలది జనము విద్యల నెఱుంగక కూటికిపేదలై యుండునంతకాలమును మహాద్రోహి యగుచున్నాడనియే నేను వక్కాణింతును.”

ఈ తీరుగా జాతీయీవసరముల గుర్తించిన మహామహులెల్లరుచు ప్రస్తుత విద్యాపద్ధతులవలన అవర్థములను, జాతీయ విద్యాపద్ధతియొక్క ఆవశ్యకతను చాటియున్నారు. దేశ దారిద్ర్యమును, నిరుద్యోగ సమస్యను రూపుమాపునట్టియు, మిక్కిలి ధనవ్యయముతో అవసరములేనట్టియు విద్యావిధానమునకై అన్వేషణలను సాగించియున్నారు తత్ఫలితముగా వార్ధా విధానము వెలువడినది. దీనిని నాదరమతితో పరిశీలించుటయు, లోపములున్న సవరించి యాచరణలోబెట్టు సదుపాయముల గూర్చుటయు ప్రతి భారతీయునకును విధాయక ధర్మము.

వార్ధావిధానమున కొన్ని ప్రధానాంశములును, మరికొన్ని సామాన్యాంశములును కలవు వీరిని విమర్శన దృష్టితో గమనింపవలయును. ఈ ప్రధానాంశములను ముందు విచారితము.

ప్రతిఫలము దొనగు చేతిపనిద్వారా విద్య గఱపుట

దీని అర్థము స్పష్టపడుటకై శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు హరిజన పత్రికలో వ్రాయుచు వచ్చిన అంశముల గమనితముగాక.

ప్రతి చేతిపనియు ఈ నాడు యాంత్రికపద్ధతిని అనగా బుద్ధి వికాసముతో పని లేని అనుకరణ పద్ధతిని నేర్పబడుచున్నది. అటుల గాక శాస్త్రీయముగా నేర్పవలయును. అనగా బాలుడు చేయు ప్రతి కర్మాంగమును గురించియు, అదెందులకు అవసరమో, దానివలన ప్రయోజన మేమో వానికి తెలుపవలయును.

ఏవియోకొన్ని సరకులను తయారుచేయుటకొరకు మాత్రమే చేతిపనిని నేర్పుటకాక అవి విద్యార్థుల బుద్ధికుశలతను వృద్ధిపఱచు కొరకుగా నేర్పుట అవసరము.

ఏదో ఒక వృత్తిగాని, కొన్ని వృత్తులుగాని బాలబాలికలకు పూర్ణవికాసమును బడయుటకు సాధనములుగా నుపకరించవలయును. కాబట్టి పాఠ్యాంశములు వృత్తివిద్యకు సంబంధపడినవి నిర్ణయించవలయును.

వృత్తితో సంబంధపడిన అభ్యాసములు విద్యార్థియొక్క బుద్ధిని చురుకుగాను, ఉల్లాసవంతముగాను నుంచును. మఱియు బుద్ధిని వ్యవసాయమునుగూర్చి పరిణతికి దెచ్చును.

ఉష్ణమణమునుమాత్రము వృత్తితో మొదలుపెట్టి తక్కినదాని నంతను ఆనుపంగికముగ దీసికొనివచ్చుట నా మతము కాదు. విద్యా శిక్షణము యావత్తును వృత్తుల ద్వారమునను, వానిని నేర్చుకొలదిని వానితోపాలు నాగిరావలయును.

ఉదారవిద్యయని పేరొందిన నేటి చదువుతోపాటుగా ఏదేని వృత్తిని కూడ నేర్పు ప్రణాళికనే నేను ప్రతిపాదించుచున్నది. ఏదేని వృత్తినో, పరిశ్రమనో ఆధారముగ దీసికొని దానిద్వారమున విద్యాశిక్షణము నంతను నొసగుడనుటే నా అభిమతము.

ఆచరణరూప శిక్షణముద్వారా వృత్తిని గుఱించిన శాస్త్రజ్ఞానమును, కళాభిరుచినికల్పించుచు దానిద్వారానేవిద్యనంతిని నేర్పుటవలన నేటి అనర్థములు తొలగగలవు.

ఈ భావముల నన్నిటిని సంగ్రహముగా శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు హరిజన పత్రికలో నిట్లు వివరించిరి :

“విద్యార్థులకు ఏదేని వృత్తివిద్యాశిక్షణమును గణపవలయును. ఆ ప్రత్యేక వృత్తికి సంబంధపడిన వాని బుద్ధి, వాని

శరీరము, వాని చేతివ్రాలు, వాని కళాభిజ్ఞత మొదలగువాని నన్నిటిని వృద్ధికి తేవలయును.

పిల్లలకు చేతిపనులుమాత్రమే నేర్పడని నేను కోరుటలేదు. ఆ చేతిపనుల నాధారము చేసికొని చరిత్ర, భూగోళశాస్త్రము, గణితము, భౌతికశాస్త్రము, భాష, చిత్రరచన, సంగీతము అన్నియు నేర్పడనియే నేను కోరుచున్నాను.

ఆధారవృత్త్యనువర్తనపద్ధతి అని ఈ పద్ధతిని పేర్కొనుచున్నారు. ఈ వార్ధావిధానము ప్రస్తుతపు విద్యావిధానమునకు పూర్తిగ భిన్నమై, ఆకారణముచేత అపూర్వపద్ధతిగ కాన్పించుచున్నది.”

ఒక పొరపాటు

చెన్నరాష్ట్రములో కొన్ని పాఠశాలలందు వడుకుట, నేయుట, నవారునేత, గుండీలు చేయుట మొదలగు విషయములను నేర్పచున్నారు. ఈ హేతువుచేత “వార్ధాపాఠశాలలు” ప్రారంభమయ్యె యున్నవని కొందఱు ప్రవచించుచున్నారు. మధ్యరాష్ట్ర విద్యామాత్యుడును, విద్యాశాఖాధికారియు తనను చూడ వచ్చినప్పుడు ఈ పొరపాటును గుఱించి మహాత్ముడు ఈ క్రిందిరీతిని వివరించియున్నాడు :

“సర్వమునకును చేతిపనియే మూలాధారముగ నుండవలయును. కాబట్టివృద్ధిసంఘమువారు పల్లెటూళ్ళ విద్యాప్రచారమున చేతిపనియొక్క ప్రయోజనమును ప్రధానాంశముగ గుర్తించిరని విన్నాను. విఖ్యాత విద్యానిపుణులు నా పద్ధతిని ఆమోదించుచున్నారని నాకు సంతోషమే. అయినను

చేతిపనికి నే నెంతటి ప్రాధాన్యము నిచ్చుచున్నానో అంతటి ప్రాధాన్యత వారిచ్చుచున్నారని పోచదు. ఏమన బుద్ధి వికాసము హస్తశిక్షణము ద్వారమున రావలయునని నావాదన. 'హస్తశిక్షణము' అనిగో పారశాలలో ప్రదర్శనార్థము పెట్టుకొను విలువమాలిన వస్తువులనో బొమ్మలనో తయారు చేయించుటకాదు. అమ్ముట పోదగిన వస్తువులను నిర్మాణము చేయవలయును."

ఈ తీరున పొరబడిన మఱొకరికి శ్రీ గాంధీమహాత్ము డిటుల వ్రాసియున్నారు :

"వడుకుట, ఏకులుచేయుట మున్నగు పనులు బుద్ధిశిక్షణకు సాధనముగానుండవలయు'నను సూత్రమును మీరు బొగుగ గ్రహించి యుండలేదేమో యని అనుకొనుచున్నాను. అక్కడ జరుగుచున్న పని ఇది : బుద్ధి శిక్షణ ప్రణాళికకు అనుబంధముగా ఈ ప్రణాళికను చేర్చి యున్నారు. ఈ రెంటికిని గల భేదమును మీరు గమనింపవలయునని కోరుచున్నాను. వడంగి యొకడు నాకు వడంగమును నేర్పు ననుకొనుడు. నేను ఊరక అతడు చూపినట్లేల్ల పని నేర్చుకొనుచుందును. తత్ఫలముగా నాయా పనిముట్లతో పనులు చేయుటకు నేను సమర్థుడనగుదును. అయినను దాని వలన నాకు బుద్ధివికాసము ఇను మంతయు లభింపకపోవచ్చును. ఆటులగాక అందు కర్మశాస్త్ర ప్రవీణుని వలన నేను వడంగమున శిక్షణ పొందునెడల నా బుద్ధికిగూడ వికాసము లభించియుండును. అప్పుడు నేను వడంగపువనిలో నేర్పరినగుటేగాక శిల్పిని (ఇంజనీయురు) గూడ పొందుటకు పీలుండును. ఎట్లన, ఆ శాస్త్రప్రవీణుడు నాకు గణిత

సిద్ధాంతములను నేర్పును. కలవలలోని వేర్వేరు రకములను గుఱించి తెలుపును. వాని విశేషప్రయోజనముల బోధించును. అవి ఎందెందు దొరకునో ఎఱుకపఱచును. తన్మూలమున నాకు భూగోళముయొక్కయు, వ్యవసాయముయొక్కయు విజ్ఞానము లభించును. మఱియు నాయా ఉపకరణముల ఆకృతులను చిత్రించుటను ఆతడు నాకు నేర్పగలడు. అంకగణితము జ్యోతిశగణితము మొదలగువిజ్ఞానాంశములను బోధించగలడు. కేవలము చదువులమూలమునను, వ్రాయుటమూలమునను నేర్పబడు మానసికశిక్షణముతో మీరు బహుశః హస్తకర్మకు అనుబంధముకూర్చి చూచియుండరు.”

కాబట్టి ఇప్పటిపాఠశాల యొకటి ‘వార్ధావిద్యాలయము’గా మారవలయుననిన పూర్తిగ పరివర్తనము చెందవలసియుండును. జాకీరు హుస్సేనుగారి ప్రణాళికలో తెలుపబడినటుల ప్రతిఫలదాయక మగు చేతిపనిని ప్రవేశపెట్టవలసి యుండును.

వృత్తిద్వారమున బుద్ధికిప్రబోధము కల్పించవలసియుండును.

మూలాధారముగ గొనిన వృత్తితో తక్కిన బోధ్యాంశములకు అనుబంధము కూర్చవలసియుండును.

సాధ్యపడునా ?

జాకీరు హుస్సేనుగారు విద్యాసభలో నిటుల వాక్రుచ్చిరి :

విద్యాశాఖయందు పనిచేయుచున్న వారికి శ్రీ గాంధీజీపద్ధతి కేవలము కొత్తదిగ కాన్పించదు. యధార్థమగు విద్య కర్మ ద్వారమున మాత్రమే నేర్పవలసియుండునని యెఱుంగుదురు. మఱియు “చేతిపని ద్వారముననే ఆయా బోధనాంశము

లన్నియు పిల్లలకు నేర్పవలసి యున్నదనియు వారికి తెలియును. పిల్లలకు పదుమూడేండ్లు వచ్చువఱకును ఏమేమో వస్తురచనను చేయుచు, మార్చుచు, పగులగొట్టివేయుచు, సవరణలు చేయుచు నుండుటనే వారు కోరుచుండురని మనలో ఉపాధ్యాయులుగ నున్న వారికి తెలిసిన విషయమే. ప్రకృతి వారికి విజ్ఞానము గఱపు మార్గమిదియే. పుస్తకాలు చేతపుచ్చుకొని ఒక మూలకూర్చుండు డనుట వారియొక్క దార్జ్వల్యముచూపుటే యగును. కావున చాలమంది ఉపాధ్యాయులు ఏదేని చేతిపనిని తమ బోధనకు ప్రధానసాధనముగ చేసికొని ప్రయత్నించుచునే యుందురు. దీనినే అమెరికాలో “ప్రాజెక్టు” పద్ధతి యందురు. రష్యాలో “కాంటెక్టు పద్ధతి” అందురు. ఈ పద్ధతులకును వార్ధావిధానమునకు కొంత వ్యత్యాసము లేకపోలేదు. ఈరోడు నందలి లండను మిషనుట్రయినింగు పాఠశాలలో ప్రాజెక్టు పద్ధతిని అత్యుత్సాహముతో అవలంబించు చున్నారనియు, జయ ప్రదముగ నుండ గాంచితి మనియు మన విద్యామాత్ర్యులు వార్కే-గారు ధృవపరచుచున్నారు.”

స్వయంపోషక విద్య

వృత్తి విద్యను నేర్పుటయు, తద్వారా బుద్ధివికాసమును చేకూర్పుటయు నను అంశమునకు తరువాత విద్యను స్వయంపోషకముగ చేయు పెట్లనునది ముఖ్య సమస్యగ నేర్పడుచున్నది. వార్ధావిధానమునందలి ఈయంశమును గుఱించి చాలలపోహలు కలుపు. ఈ అంశము నెడ మిక్కిలి ప్రతికూలభావమును కలదు. కాబట్టి కొంతెము లోతునకు దిగి దీనిని పరీశీలించదగును.

స్వయంపోషణ మనగా రెండర్థములు కలవు బడి విడిచిన
తోడనే విద్యార్థి తన జీవనోపాధిని తాను గడించుకోగల
సమర్థత నొసగు విద్య యనుట ఒక అర్థము.

విద్య గఱపుట కగు వ్యయము ఆ సాధనమువలననే సమ
కూడ వలయు ననుట రెండవ అర్థము.

ఇప్పటివఱగాక విద్యార్థి బడివిడిచి పోగానే ఏదోపృత్తిని
అవలంబింపగల్గి యుండవలయు నను అంశమును విచారితము.
దీనివలన దేశమును వీడించుచున్న నిరుద్యోగసమస్య పరిష్కా-
రము కాగలదు. శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు చెప్పినదేమో
చూతము.

“ఇప్పుడు మన బాలుర బుద్ధిబలము వ్యర్థము చేయబడు
చున్నది బడి వీడిన పిమ్మట ఏమి చేయవలయునో శోచక
మన యువకులు వెలవెల బోవుచున్నారు బిడ్డల యొక్క
ఆత్మప్రభావమును, బుద్ధి వైశద్యమును, శరీరబలమును ప్రకాశ
మునకు దెచ్చి ప్రోత్సహము నీయగలదే యథార్థమగు విద్య
యనిపించుకొనును. వార్ధాపారశాల బాలురను నిరుద్యోగ
బాధనుండి రక్షింపగల హామీ నిచ్చునదిగా నుండవలయును.

ఏడేండ్లు శిక్షణ గడచినపిమ్మట పదునాలుగేండ్ల వయస్సు
గల బాలుడు సంపాదనపరుడుగా బడినుండి వెలువడవలయును.
ఈ నాడును బీదవారి బిడ్డలు సహజముగనే తమ తల్లిదండ్రుల
చేతి కక్కఱకువచ్చుచున్నారు. ‘నేను నాతల్లిదండ్రులతోపాటు
పనిచేయనియెడల వారేమి తిందురు? నా కేమి పెట్టగలరు?’
అనెడు భావము వారిమనస్సులో గలదు. అదియు ఒకవిధముగ
విద్యయే. అదే తీరున ఏడేండ్ల ప్రాయమున బాలుని దొర

తనమువారు చేకొని సంపాదనపరునిగా నొనర్చి పొనిని క్షటుం
బమానక (తిప్పి పంపుదురు ఇట్లు మీరు విద్య నేర్చుచున్నారు.
మఱియు నిరుద్యోగ సమస్యను సయితము పరిష్కరించు
చున్నారు.”

ఇక రెండవ అర్థమే వాగ్ధా విధానమునందు ప్రధానము.
పిల్లలు చేయు చేతిపని ద్వారమున పంతుళ్ళ జీతము భర్తీ
కావలయును. శ్రీ గాంధీమహాత్ముడే ఈలంశమును విపులముగ
వివరించియున్నాడు.

“ఈ తీరున సమగ్రముగా భావనచేయబడిన ప్రాథమిక
విద్యావిధానము మొదటి సంవత్సరమును, ఒకవేళ రెండవ
సంవత్సరమును స్వయంపోషకము కాలేకపోయినను మొత్తము
మీద స్వయంపోషకమై తీరును.

చేతిపనులద్వారమున నేర్పబడువిద్య నేను దానికి నిర్ణ
యించిన ఏడు సంవత్సరముల గడువులో మొత్తముమీద
స్వయంపోషకము కాగలదని నా శపథము. మొదటి రెండు
వత్సరములలోను కొంత నష్టము రావచ్చుననియు నేను ప్రత్యే
కముగా చెప్పియే యున్నాను.

విద్యార్థి దినమునకు నాలుగు గంటల కాలము వృత్తిపనిని
చేయుననుకొనుడు. గంటకు అర్థణా చొప్పున నెలకు ఇరువది
యైదు దినములు పనిచేయునని లెక్కవేయనెడల ఆ బాలుడు
గాని, బాలికగాని పాఠశాలకు రు 3-2-0 సంపాదించి పెట్టిన
ట్లుగాను. ఇట్లనుటచేత మొట్టమొదటి నుండియు గంటకు
అర్థణా చొప్పున ప్రతి విద్యార్థియు సంపాదించి పెట్టగల్గనని

భావముకాదు. ఏడేండ్ల గడువుకాలము సంతను లెక్కవేసిన యెడల గంటకు అర్ధణా సంపాదన పేలగలదని అర్థము.

ఏడు సంవత్సరములమీద లెక్కవేయునెడల ఈ విధానము స్వయంబోధకము కాగల దను దృఢవిశ్వాసము నాకు గలదు. మొదటి సంవత్సరములో ప్రతిపిల్లవాడును దినమునకు ఒక అర్ధణాయే సంపాదించినను రెండవసంవత్సరము అతడు ఒక అణా సంపాదింపగల్గును. ఈ విధముగా వారి ఉత్పత్తిశక్తి వృద్ధి పొందుచుండును. కాన అనంతరజీవితమున వారు తమ జీవనోపాధిని గడించుకొనగల వారగుదురు.

ఉపాధ్యాయుని జీతమును వాని విద్యార్థుల చేతిపరిశ్రమ మూలమున సమకూర్చగల్గుటను గుఱించి నేను చాల పట్టుదలతో ఆలోచించుచున్నాను. * * *

“నివేశన స్థలములు, భవనములు, పరికరములు మొదలగున వన్నియు పిల్లల పరిశ్రమ సంపాదనవలన సమకూడవలయునని నా ఉద్దేశ్యము కాదు. ప్రతివిద్యార్థిని వాని పరిశ్రమవలన వాని బోధ కగు వ్యయమును సంపాదించి ఈగల సమర్థుని చేయవలసి యున్నది.”

(శ్రీ) మామ్రువాలా గారు ఈ విషయమును ఇంకను సుస్పష్టము చేయుచున్నారు.

“సగటున దినమునకు మూడుగంటల చొప్పుననే సవంత్ర రములో తొమ్మిది మాసములకు లెక్కవేసి చూడగా, వార్ధా (లేక శేగామ) పాఠశాలయొక్క ప్రయోజకత్వము నిరూపణ కావలయును. పూర్తి పాఠశాలలో ఏడు తరగతులకు తక్కువ

యుండవు. ప్రతి తరగతిలోను సగటున ఇరువదియైదుమంది విద్యార్థు లుండగలరు. ఎనిమిదిమంది లేక తొమ్మిదిమంది ఉపాధ్యాయు లుందురు ఉపాధ్యాయుని జీతము ఇరువదియైదు రూపాయ లుండవచ్చును. (కనీసము ఇరువదిరూపాయలకు తగ్గరాదు.) అప్పుడు పాఠశాలలో ఉత్పత్తిచేయబడు వస్తువులమీద ఉపాధ్యాయ ఎర్గముయొక్క జీతముల మొత్తము సంపాదింప దగియుండవలయును.”

స్వయం పోషకత్వమును గుఱించిన పూర్తి వివరములు జేలిపోయినవి.

స్వయంపోషకత్వమునకు అవసర మేమి ?

భారతదేశముయొక్క దరిద్రదశయే విద్యాసమస్య కిట్టి పరిష్కారమును కూర్చుటకు మహాత్ముని ప్రేరేపించినది. కోట్లాదిగా నున్న మన బిడ్డలకు విద్య నొసగుటకు గత్యంతరము లేదని నానిశ్చయము అనుచున్నాడు. వైస్రాయిగారు సైనిక వ్యయము తగ్గించువరకును, మనకు చాలినంత రెవిన్యూ లభించువరకును మనము ఆగియుండజాలము. సారాయము మీద వచ్చు రెవిన్యూ లేనిది విద్యాప్రచారవ్యాప్తి సాధ్యము గాదని ప్రజలలో అపోహ వ్యాపించియున్నది. దీనింగూర్చి మహాత్ము డిటుల వ్రాయుచున్నాడు :

“నూతన సంస్కరణముల ఘోరతరాన్యాయము మన బిడ్డలకు చదువులు చెప్పించుకొనవలయు ననిన కల్లు సారాయి ముతానముల వలన వచ్చు రెవిన్యూతప్ప గత్యంతరము లేకుండ చేయుటలో గలదు. అది మన విద్యాసంబంధమును

విక్కు. అయినను అది మనలను భగ్నమనోరథుల చేయ గలదు. మనము దానిని పరిష్కారము చేసియే తీతివలయును. ఆ పరిష్కారము ఎట్టిదైననుకూడ మద్యపాన నిషేధమును గుఱించిన మన ఆదర్శమునకు భంగము రాదగదు. త్రాగుడు వలన రెవిన్యూలేని పక్షమున మన బిడ్డలు విద్యాహీనులై పోవలసినదే యను తలంపే లజ్జాకరమును, అవమానకరమును నైనది. * * *

దేని కదిగా ఆ రెండును అవసరములే రెవిన్యూ ఉండినీ రెవిన్యూ లేకపోనీ, చదువులులభించనీ లభించకపోనీ సంపూర్ణ మద్యపాన నిషేధమును సాధించియే తీతివలయు ననెడిదీక్షతో నిలువబడవలసినదే. అదేతీరున భారతదేశపు గ్రామముల అవసరములను గమనించి మన గ్రామవిద్యాప్రచారమును నిర్బంధము చేయుదుమేని, స్వయంపోషకముగను చేసియే తీరవలయుననెడు శిష్యముతో ప్రారంభింపవలసి యున్నది. * * *

విద్యా సమస్యను ఎటుల పరిష్కారము చేయుటయూ యను సమస్య త్రాగుడు వలన వచ్చు రెవిన్యూను పోనాడుకొనుటతో మహాదుర్మాయముగా ముడిపెట్టబడినది. క్రొత్తవన్నును వేయమార్గములును, సాధనములును కలవనుటనిస్సందేహము. * * *

విద్యావిషయములో జాతిత్యేనా మనము చాలవెనుకబడి యున్నాము. కావున మన కార్యక్రమము డబ్బునూద ఆధార పడునెడల ఆ యంశమును మన మీ తరములో ఒక నియమిత కాలములో మన జాతియెడల మనము నిర్వహింప వలసిన

ధ్యమును నిర్వహింపజాలు ఆశయు లేదు. కాబట్టియే నిర్మాణ
కౌశలముం గూర్చిన ప్రఖ్యాతి సంతను బలిపెట్టవలసి వచ్చి
ననుకూడ విద్య స్వయంపోషకము కావలయునను ప్రతిపాద
నము చేయ సాహసించి యున్నాడను.

*

*

*

*

ఏడు సంవత్సరములు పదునాల్గు సంవత్సరముల మధ్య
ఈడుగల బిడ్డల , క్షేమమునకు దొరతనమువారు పూనుకొని
ఉత్పత్తిప్రదమగు పరిశ్రమ ద్వారమున వారి శరీరములకును,
మనస్సుకును శిక్షణ గజపునల్లు పల్లికు పారశాలలు స్వయం
పోషకములు కానిచో ఆవి బూటకములనియు, ఉపా
ధ్యాయులు నెడగులనియు చెప్పవలసినదే.”

(శ్రీ) గాంధీమహాత్ము డీ వాక్యములందు తన దృఢతర
విశ్వాసమును ప్రకటించియున్నాడు. పాఠశాలలను స్వయం
పోషకముగ నొనర్చుటలో వారి కేలాటి సం దేహమును లేదు.

ఆచరణయోగ్యమేనా?

(శ్రీ) గాంధీమహాత్ము డీతగా నొక్కచెప్పుచున్నను ప్రజ
లలో ఈ విధానము ఆచరణయోగ్యమగు నను నమ్మకము
పూర్తిగ కలుగుటలేదు. ప్రాచీనకాలమున మన దేశమునం
దెల్లెడల నిట్టి విద్యాసంస్థలే యుండియున్నను చాలశతాబ్దముల
నుండి మన మా విధానానికి దూరులమై పోయినకారణమున,
ఇదంతయు విప్లవపంథాగా కాన్పించుచున్నది. ఆకసమునమేడలు
కట్టబోవుటవలె తోచుచున్నది. పోనిండు, ప్రయోగములమున
పరీక్షిం త మన్నను అట్టి ధైర్యము కొరవడియున్నది.
మిషనరీలు కొండలు ఈ విధానముంబోలు పద్ధతిని కొన్ని

పాతశాలలను నడుపుచున్నారు (శ్రీ) డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీపతి గారు వానిని దర్శించి తమ హర్షమును నిటుల దెల్పుచున్నారు:

“ ఆపాతశాలలు ఉదయమున మాత్రమే పనిచేయును. సాయంసమయమున వ్యవసాయపుచనులుగాని, లేక ఏవేని చేతిపనులు గాని చేయుచుండుదురు. విద్యార్థులు చేయుచనుల రకమును బట్టియు, పరిమాణమును బట్టియు వారికి కొంతకూలి ఇయ్యబడుచున్నది. ఈ విధముగా వారినంధ దాదాపు స్వయం పోషకముగ చేయబడుచున్నది. ఆ విద్యార్థులు బడి విడిచి పోయినపిమ్మట తమ జీవనోపాధిని గడించుకొనాలుదురు. ఇతర పాతశాలల విద్యార్థులవలె వీరు బడివిడిచినప్పుడు చెఱువునుండి యొడ్డున వేయబడిన చేవలవలె ఇడుమల బడరు. ఈ పాత శాలల వాతావరణమును విద్యాశాఖాధికారులు నడుపు పాతశాలల వాతావరణము వలె ఉల్లాసరహితమును నిర్ణీతముచునై యుండక, భిన్నముగనుండుట కనిపెట్టితిని. ఈ బిడ్డలు తాము కొంత ప్రయోజనకరమగు పనిని నిర్వహించితి మనెడు భావముతో ఉహహవంతులుగను ఆరోగ్యవంతులుగను నుండిరి. వీరి శరీరములు వృష్టిగ నున్నవి.”

మధురజిల్లాలోని పనుమలై ట్రైనింగు అండ్ హైస్కూలును, డోర్నకల్లు నందలి హైయ్యరు ఎలిమెంటరీ స్కూలును దర్శించిన మదరాసు విద్యాశాఖామాత్యులును వానిం గూర్చి ఇట్టి సాక్ష్యమునే యొసగుచున్నారు. తెలివితేటలతో నిర్వహించు నెడల మన ప్రాథమికవిద్యాలయములను స్వయంపోషకములుగ నొనర్చుటలో సందేహము లుండజాలవు.

ఏదేండ్ల గడువు

చెప్పకోదగినంత ఉత్సాహముతో నడువకున్నను ఉచిత నిర్బంధవిద్య ఇప్పడును కలదు గదా యని కొందఱు పలుకుచున్నారు వార్ధావిధానమువలన కలుగబోవు మాల్ఫేమో విచారితము.

1. ఇప్పటి నిర్బంధ ఉచిత ప్రారంభవిద్య అయిదేండ్లు అయిదు తరగతులలో నేర్పబడుచుండ వార్ధాపాఠశాలలలో నీ విద్య ఏదేండ్లు ఏడు తరగతులలో నేర్పబడును.

2. ఇప్పటి బడిపిల్లల వయస్సు 5 మొదలు 10 సంవత్సరములు. వార్ధావిద్యార్థుల వయస్సు 7 మొదలు 14 సంవత్సరములుగ నుండును.

3. ఇప్పటి నిర్బంధోచితవిద్య బిడ్డల శిక్షణమున ప్రారంభ దశగా నుండెను. వార్ధావిధానమున అది రెండవ దశాంతరముగ నుండును. ప్రథమదశాంతరము 3 వ యేడు మొదలు 6 వ యేడు వఱకు ఇంటికడనే గడచును. దీనిం గూర్చిన వివరములు ఈ గ్రంథమున వేటొకతావున గాననగును.

4. ఇప్పటి బడులలో ఉచితముగను, నిర్బంధముగను అయిదు సంవత్సరములపాటు ఎలిమెంటరీవిద్యమాత్రమే నేర్పుదురు. వార్ధావిద్యాలయములలో ఏడు సంవత్సరములలో ఎలిమెంటరీ విద్యతోపాటు సెకండరీ విద్యనుకూడ నేర్పుదురు.

5. ఇప్పటి ఉచితవిద్యకు అర్థము బిడ్డల చదువులకై తలిదండ్రులు జీతములిచ్చుకో నక్కఱలేదని మాత్రమే. వార్ధావిధానమునందలి ఉచితవిద్యకును 'తలిదండ్రులు జీతా లీయ

నక్కరలేదు. అంతవఱకే అది ఉచితమునదగినను విద్యార్థులు బడులలో చేయు పనులవలన ఉపాధ్యాయుల జీతములు రాబట్ట బడుటచేత నది కేవలము ఉచితము కాదు. మఱియు భవనములు, స్థలములు, పరికరములు మొదలగువానికొకటై ఇప్పటి వలెనే తలిదండ్రులు దొరతనమువారి ద్వారమున పన్నుల రూపమున ధనము నిచ్చుచునే యుందురు.

ఈ తీరుగా ఇప్పటి ఉచిత నిర్బంధ ప్రారంభవిద్యకును, వార్ధా విధాన నిర్బంధ ప్రారంభవిద్యకును స్వభావమునందును, పరమావధియందును, ప్రణాళికయందును గూడ చాలభేదములు గలవు. ఈ భేదముల ననుసరించి కొన్ని శంకలు బయలుదేరుచున్నవి. అందు ప్రధానమగునవి (1) ఏడేండ్ల పాటు మాత్రము విద్యగలవుటచేత వార్ధావిధానము విద్యార్థులను పూర్తిగ గృతకృత్యులను చేయగలదా?

2. విద్యార్థుల వయస్సును నేడు పదునాలుగు సంవత్సరముల మధ్యగా నిర్ణయించుటకు ఉద్దేశ్య మేమి?

3. ఇప్పటికే పెదలగు తలిదండ్రులకు తమ బిడ్డలను అయి డేండ్ల పాటు బడికి బంపుట కష్టముగా నుండగా ఆ గడువును ఏడేండ్లవఱకు పెంచుట న్యాయమగునా!

ఈ సందేహముల దీర్చ ప్రయత్నింతుముగాక! జాకీరు కమిటీనా రిటుల చెలిపేరి :

“విద్యాసభవారు నిర్బంధవిద్యను ఏడు సంవత్సరములలో ఏడు తరగతులందు నేర్పవలసినదిగ నిర్ణయించియున్నారు. బడిలో ప్రవేశించు బాలికకుగాని, బాలుకుగాని ఏడే డ్ల వయస్సుగడవలయును. వారు పదునాల్గుగేండ్ల ప్రాయములోవల బడినివిడ

రాదు. అయినను తలిదండ్రులు కోరునెడల బాలికలుమాత్రము వండేడ్డ వయస్సు పిమ్మట బడి విడువ వచ్చును.”

ఈ ఏడేడ్ల శిక్షణము కమిటీవారు విధించినను మహాత్ముడు అంతటితో పూర్ణస్పృహని బడయలేదు. “ఏడేడ్లుమాత్రమేయని నా విధానము నిర్ణయించియుండలేదు. నేను ఆశించు బుద్ధి వికాసము లభించుటకు ఇంకను హెచ్చుకాలమే పట్టవచ్చును. ఈ శిక్షణ గడువును పొడిగించుటవలన దేశమునకు నష్ట మేమాత్రమును రాదు.” అని శ్రీ గాంధీగా రొకప్పుడు వ్రాసియున్నారు. కమిటీవారి రెండవ రిపోర్టులో వారును విద్యార్థులకు సరియైన నైతిక, సాంఘిక ధర్మములను, తాకిక వ్యవహార విజ్ఞానమును అలవడుట కొరకు వారిని పదునారేడ్లు వచ్చువఱకును విద్యాలయములం దుంచి శిక్షణ గఱపుట తమకు సమ్మతమే యనిరి. కాని ఏడు పదునాలుగేడ్ల మధ్య ప్రాయమున బిడ్డలు విధిగా శిక్షణమును బడయవలయు ననుచున్నారు. ఏడేడ్ల వయస్సు లోవల బిడ్డలకు పౌర సాంఘిక విధులను గురించి బోధనలు చేయుట సుసాధ్యముకాదు. పదునాలుగేడ్లు వయస్సున్నగాని అట్టి విధుల నాచరణలోబెట్టు బాధ్యతను వారిపైని విధించుటకు గాని, ఏదేని వృత్తివలన స్వతంత్రజీవనోపాధి గడించుకోగలరని ఆశించుటకుగాని కమిటీవారు సమ్మతి తెలుపలేదు.

ప్రస్తుతిము తలిదండ్రులు తమ బిడ్డలను అయిదేడ్ల వరకైనను తమ ఆర్థికపరిస్థితులను బట్టి బడులలో నుంచుటకు సమ్మతించుట లేదు. అయినను దేశక్షేమమును విచారించి దొర తనమువారు ఏడేడ్ల తొమ్మిదేడ్ల నిర్బంధవిద్యను విధింప వచ్చునని కొందరిభిప్రాయ పడుచున్నారు. వాఙ్మయపరిచయమును, వృత్తికౌశలమును చక్కగా నమరు విద్యార్థనమును.

మనస్సున బెట్టుకొని వారటులనుట సమంజసమే. ఇంగ్లీషు తప్ప, తక్కిన విషయములలో మెట్రిక్యలేవను విజ్ఞానపరిమాణము గల విద్యను, దానితోపాటు ఒక వృత్తి విద్యను నేర్పుటకు ఏడేండ్లు, హెచ్చుగడు వన వీలులేదు. పాఠశాలలు స్వయంపోషకములే. విద్యార్థుల బడులలో గడించు ఆర్జునలో కొంతభాగము తలిదండ్రుల కచ్చు వసతి గలుగునెడల ఏడేండ్ల పరిమితిని హెచ్చించుటలో తలిదండ్రుల ఆక్షేపణ యుండరాదని ముఘవాలాగారు తమ అభిప్రాయమును తెలిపిరి. అయినను తలిదండ్రుల ఇప్పటి ఆర్థికస్థితిని గమనించి ఏడేండ్లపాటు నిర్భంధము చాలునని కమిటీవారు నిర్ణయించిరి.

దేశభాషలు

వార్ధావిధానములో నాలుగవ ప్రధానాంశము పాఠములు చెప్పుటలోను, బోధ్యాంశముల జరుపుటలోను మాతృభాష కెట్టి ప్రాముఖ్యత నొసగవలయు ననునది. ఏవిషయము బోధించి నను అది బిడ్డల మాతృభాషలోనే బోధింపవలెను. ఇప్పటివలె ఇంగ్లీషును ప్రథమభాషావిషయముగను, విద్యార్థి స్వభాషను రెండవ భాషావిషయముగను నుంచక, మాతృభాషను ప్రథమ భాషాంశముగను, బోధన కంటిటికిని ఆధారముగను కమిటీ వారు నిర్ణయించియున్నారు. హిందీ లేక హిందూస్థానీ రెండవ భాషగా నిర్ణయింపబడినది. ఆ యా రాష్ట్ర దొరతన ములవారు వసతుల ననుసరించి, అవసరమును విచారించి ఇంగ్లీషును అనుబంధభాషగా నేర్పాటుచేయవచ్చును.

కమిటీవారి మొదటి రిపోర్టులో నున్నటుల విద్యాబోధన కంటిటికిని మాతృభాష ముఖ్యధారముగానుండితీరవలయును.

మాతృభాషలో తప్పలు లేకుండ వ్రాయుటను, చదువుటను, ధారాళముగ భావములను వ్యక్తముచేయుటను నేర్చుకొననిది ఎవరును ఊర్జితభావసంపదను గడింపజాలరు. బిడ్డలు పరంపరగా వచ్చు తమజాతియొక్క భావసంపదను, అనుభూతులను, ఆశయములను పరిగ్రహింపజాలరు. నరియైన నైతికధార్మిక భావముల పూరింపుచు సాంఘికవిద్యను నేర్పుటకు మాతృభాష ఎనలేని సాధనముగ నుండును. మఱియు బిడ్డకు తనయొక్క రసజ్ఞతను, కళాభిజ్ఞతను ప్రకటించుటకు సహజధోరణి లభించును. సక్రమ శిక్షణము గలిగినయెడల వాఙ్మయపఠనము అనందానుభవము నడిచును, సరసానుభూతికిని, కల్పనాచార్యమునకును సాధనము కాగలదు. తదనుగుణముగ పాఠ్యక్రమమును కమిటీవారు నూచించియుండిరి.

హిందూస్థానీ

రెండవ భాషగా హిందూస్థానీకి మాతృభాష ప్రక్కను శారవపదవి నొసగి నిర్బంధముగా నేర్పవలయునని కమిటీవారు నిర్ణయించివారు. ఈ జాతీయపాఠశాలలలో చదువు విద్యార్థులందఱును మనజాతీయ సమష్టిభాషయొక్క పరిచయము కలిగి యుండవలయు ననుటే ఇందుకు హేతువు. భారత దేశమున హిందువులు మహమ్మదీయులు నను రెండు సభ్యజాతులవారు ఆధిశ సంఖ్యాకులుగ నున్నారు. ఈ రెండు తెగలవారికిని మూలభాషను, విశాలమును నగు వాఙ్మయము కలదు ఇరువుర కను హిందూస్థానీ సమానభాషగా వ్యాప్తిగాంచునెడల ఈ త్రిపు తెగలలోను గల నాయక శిఖామణులను, ప్రభుత్వమును, భక్తులను రచించిన గ్రంథములలోని ఉత్తమభావరాశిని

ఒండొరులు పంచుకొనుటకు వసతి యేర్పడును. మఱియు వివిధరాష్ట్ర ప్రజలు ఈ సామాన్యభాష ద్వారమున సన్నిహిత పరిచయమును గుదుర్చుకొని జేశోద్ధరణ కగు సమష్టికార్యము లందు కలసిమెలసి పనిచేయగల్గుదురు. హిందూస్థానీనే హిందీగా దాదాపు వాడుచున్నారు. ఈ భాషను హిందువుల యొక్కయు, ముసల్మానులయొక్కయు భాషలనమ్మే శ్రేణముగ నెంచదగును. దేశీయు లెల్లఱును అన్యోన్యమై త్రిశోకూడి సంభాషించుకొనుటకును, సభలలో ఉపన్యాసముల నిచ్చుకొనుట కును, సమష్టిమహోద్యమములను నడుపుటకును ఈ భాష నుభయ పుగా నుపకరించును.

హిందూస్థానీభాషయే మాతృభాషగా గల రాష్ట్రములందు దానినే ముఖ్యభాషగా నెన్నుకొందురు. తదితర ప్రాంతము లందు దానిని రెండవభాషగా నియమించి సర్వసాధారణ వ్యవహారమున కుపకరించునంతటి జ్ఞానము మాత్రమే ఏకవ తరగతి విద్యార్థుల కలవడునటుల విద్యాప్రణాళికయందు వసతి నేర్పాటుచేసిరి. ఏవవతరగతిలో ఉత్తీర్ణుడగునప్పటికి విద్యార్థి హిందూస్థానీలో కొలదిపాటి ఉపన్యాసమునిచ్చుటకును, సంభాషణ జరుపుటకును సమర్థత కలిగియుండవలె ననిరి.

అతడు తేలికశైలిలో వ్యవహారసంబంధపు ఉత్తరముల వ్రాయగల్గి యుండవలయును. సులభశైలిలోనున్న గ్రంథము లను, 'వార్తాపత్రికలను, వ్యాసములను చదివి అర్థము చేసికో దగియుండవలయును. ఇంకను వివరములకొరకు విద్యాప్రణాళి కలో 'చూడదగును.' ఇంతమాత్రపు హిందూస్థానీభాషను

ఏ మూడుసంవత్సరములలోనో నేర్చుకొనుట విద్యార్థులకు కష్టమనియు, మాతృభాషలకు దీని పోటీవలన నష్టము వాటిల్లుననియు వాదించుట విచారితము. ఎంతెంతబాధయోషడి ప్రధానభాషగా నేర్చుకొనవలసిన అంగభాషనుండి ముక్తులై, బోధ్యాంశముల నన్నిటిని మిక్కిలి దుర్గ్రాహ్యముగా ఆ పరభాషద్వారమున నేర్చుకొనవలసిన బాధ తొలగించువారై విద్యులనేర్చు వార్ధావిద్యాలయపు బాలబాలికలు అస్తవ్యవంతు లనుటలో సందియములేదు. అనేక కారణములచేత దురభిమానము నహించి ఆందోళనముల సాగించువారికి చెప్పవలసిన దేమి యుండగలదు! ఇంకొక విషయము. హిందూస్థానీభాష నేర్చుకొనుట చాల సులభముకూడను.

అహింసాధర్మము

ఇంతవఱకు వార్ధావిధానమందలి నాలుగు ప్రధానవిషయములంగూర్చి వివరించియుంటిమి. అహింసాధర్మమును గుఱించి కూడ వానితోపాటు ప్రధానముగ నెంచి విచారించవలగును. దీనిని గుఱించి విద్యాసభలో మహాత్ముని ఉపన్యాసము నిది వఱకే గమనించియుంటిమి. సాధారణముగా అన్ని ప్రాంతములందును, అన్ని వార్తాపత్రికలలోను ప్రత్యేకగ్రంథములలో సయితము మహాత్మునికి అత్యంతప్రియముగా ఆహింసాతత్వమును గుఱించి విపులప్రచారము జరిగియే యున్నది. దేశమున నన్ని కక్షలవారును అంగీకరించిన సామాన్య విషయమే ఇది. ఇందునుగుఱించి కాకా కలేల్కారు సభలో తెలిపిన నాలుగుముక్కలు పాఠకులకు తెలిపి ఈ విషయమును ముగియుముగాక :— “యాంత్రికయుగము వచ్చిపడుటతో మన

మీనాడు కీలుబొమ్మలుగ చేయబడిన జాతీయై పోతిమి. ఏల
యన మనము యంత్రములతో తయారైన నస్తువులను కొను
చుంటిమిగాన మనముగూడ యంత్రసిద్ధనస్తువుల నిర్మాణమును
సాగించితిమా మనమును పరపీడాకరజాతియే యగుదుము.
కాని దేశములోని సమస్తజనులు పెంపుడు పశువులును
పనులలో వినియోగింపబడు వజ్రకును యంత్రసాహాయ్యము
నకు పూని వాని నోటి కడ నన్నమును దీయుట మనకు
ధర్మము కాదు. విద్యయు. దౌర్జన్యమును పరస్పర విరుద్ధవిష
యములని నా యభిప్రాయము. కాన. విద్యను అహింసా
దృక్పథమునుండి చూడవలసి యుండును. మొదట మొదటగా
నేను విప్లవప్రియుడనై యుంటిని. దౌర్జన్యమునందును, శారీరక
హింసయందును నాకు విశ్వాసముండెడిది. కాని యధార్థమగు
విద్యను అహింసాతత్వపద్ధతినే నేర్పవలసినదనియు, శ్రీ గాంధీ
మహాత్ముని విద్యావిధానమున అహింసయే ప్రధానోద్దేశ్య
మనియు నేను గ్రహించినాడను.”

ఇంతవఱకు వార్ధావిధానమందలి ప్రధానాంశములగూర్చి
చర్చించి యున్నాము. ఆ యా యంశములగూర్చిన శ్రీ గాంధీ
మహాత్ముని అభిప్రాయములను, అక్కడక్కడ మఱి ఇతరుల
భావములను తెలుపుచు విషయమును చాల సుస్పష్టముగ
ప్రకటించియుంటిమి. అయినను ఈ సందర్భమున నింక కొన్ని
అంశములను గుఱించియు వ్రాయుట ఈ నూతనవిధానమున
కును, ఇప్పటి విద్యాతివత్తతికిని గల తారతమ్యమును అవ
గాహన చేసికొనుటలో. శోడ్పడగలదను విశ్వాసముతో అటుల
చేయుచున్నాము.

మెట్రిక్యులేషను ప్రమాణము

వార్ధావిధానము ప్రారంభవిద్యను గూర్చినదిని చెప్పుకొనుచున్నను ఈ ప్రారంభవిద్యలో ఇప్పుడు మెట్రిక్యులేషను చదువు విద్యార్థులు నేర్చు విషయములు ఆ ప్రమాణమునకు తగ్గకుండ ఇవడ్చబడియున్నవి. కాని ఇప్పటి హయ్యరు ఎలిమెంటరీ స్కూళ్ళలోనే ఎనిమిది తరగతులు యుండునే, వార్ధాపాఠశాలలో నుండేది పదితరగతులు మాత్రమే గదా! ఇందు చదువు విద్యార్థులకు మెట్రిక్యులేషను ప్రమాణపు విద్య రాగలదని మురియుట హాస్యాస్పదమని కొండలు హేళనచేయ బూనుకొన్నారు. దీనిం గుఱించి శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు తెలుపు సమాధానమును గమనింతము.

“నేను ప్రాథమిక విద్యకు అత్యంత ప్రాధాన్యత నిచ్చుచున్నాను. నా అభిప్రాయము ప్రకారము ఈ ప్రాథమికవిద్య ఆంగ్లభాష కాక తక్కిన అంశములలో మెట్రిక్యులేషను ప్రమాణమునకు తగ్గదు.

ఏదేండ్లుగాని, అంతకు మించిగాని గడవుతో ఆంగ్లభాష మినహాగా తక్కిన విషయములను మెట్రిక్యులేషనుప్రమాణము వలకు బోధించు ప్రాథమికవిద్య ఇప్పుడు ప్రైమరీ, మిడిల్ స్కూలు, హైస్కూలు విద్యలు అని పేర్కొనబడుచున్న విద్యయొక్క స్థానము నాక్రమించవలయును.

మీరు సెకండరీవిద్య అని మురియు విద్య ఏమిటి? పాపము! విద్యార్థులను తమమాతృభాషద్వారమున ఏకేంద్రముగా నేర్చుకొనగలదానిని విజాతిభాషద్వారమున యేదేండ్లు నేర్చుకొన బలాత్కరించునదియేగదా! మీరు మనస్సును

నిబ్బరపఱచుకొని పరభాషద్వారమున విషయగ్రహణము గావించు దుర్బరభారమునుండి బిడ్డలను ముక్తులగావించి, వారి కాలుసేతులను సార్థకముగ వినియోగించుటను నేర్ప నిశ్చయించుకొంటిరా, విద్యారమస్యయొక్క చిక్కు పరిష్కార మయినట్లే.

వచ్చియురాని అంగము, గణితము, భాగోళశాస్త్రము, చరిత్రను శూర్చిన మిడిమిడి జ్ఞానము కన్న హెచ్చుగ నేమియు మనబిడ్డలు హైస్కూళ్ళలో నేర్చుటలేదని నా దృఢ విశ్వాసము. వీనిలో కొన్నింటిని ప్రాథమిక తరగతులలోనే తమ మాతృభాష ద్వారమున నేర్చియే యుంటున్నారు. మీ రిప్పుడు నేర్పు విషయముల నేమియు తగ్గింపకయే పాఠ్య క్రమమునుండి అంగమును మాత్రము తొలగించితిరేని ఇప్పటి వలె పదునొకండేండ్లకు మారుగా ఏడేండ్లలో ఆ సర్వమును మన బిడ్డలు నేర్చుకొనగలరు సుడి ! ఇంతియే కాక వారికి చేతి పనియు నేర్పనచ్చును. దానితో వారు దొరతనమునకు కొంత ప్రతిఫలమునుకూడ నొసగజాలుదురు."

ఈ యంశమును గుఱించి వార్ధాపాఠక్రమమును పరిశీలించినను, శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు విద్యాసభలో చెప్పిన ఉపన్యాసమును పఠించినచు సమగ్రముగా తెలియగలదు.

విద్యాబోధన తరగతులు

ప్రస్తుతము ఎర్పాటైయున్న తరగతుల విభజన కన్న వార్ధావిధానమున చూపట్టు తరగతులవిభజన భిన్నముగ నుండును. ఆ యేర్పాటు చాల లాభకర మని శ్రీ గాంధీమహాత్ముడు విశదముచేసి యున్నాడు.

“వివ్వార్థి ప్రధానాప్రధానాంశముల గుర్తింపచుకొని కొంచెము అలవరచుకొని తన అభిరుచిని పెంపుచేసికొన జూచువఱకు భాషాలిపిని నేర్పుట నాపియుంచవచ్చును. ఇది వివరీతవిస్తవప్రతిపాదనగ తోచవచ్చును. కాని ఇందువలన బిడ్డలకు శ్రమ చాల తగ్గును. వారొక్క యేడాదిలో ఇన్ని డంతకమించి చాలకాలములో నేర్చుకొనునంత నేర్చుకొన జాలుదురు.

ఇట్లనుటచేత వ్రాయట చదువుట మూలమున శిక్షణ గఱపు పనిని చిట్టచివర వఱకు ఆపిపెట్టవలయు నని నేను ప్రతిపాదించుటలేదు. ఇందుకు మారుగా ఆశిక్షణము ప్రప్రథమముననే ఆరంభమగును. సామాన్యవిజ్ఞానమున దానికి ప్రధానస్థానముగల దనుట యధార్థమే. చదువుట కొంచెము ఆలస్యముగను, వ్రాయట చిట్టచివరకును రావచ్చునని చెప్పి యున్నాను. ఈ మాట నెన్నిసార్లైనను చెప్పుచుందును. కాని ఈ కార్యమంతయు మొట్టమొదటి సంవత్సరకాలము లోపలనే జరుగవలయును సుడీ ! అందుమూలమున ఈ నాటి ప్రైమరీ స్కూలులోని బాలుడు గాని, బాలిక గాని మొదటి సంవత్సరములో నేర్చుకొనగలుగు సామాన్యవిషయజ్ఞానమునుమించి నేనూహించుచున్న పాఠశాలలోని బాలుడు గాని, బాలికగాని అనగా ఏ డేండ్లబిడ్డ ఒకయేడు గడచునప్పటికి చాలపొచ్చుగా నేర్చుకొనగల్గును. తప్పులు లేకుండ చదువగలుగును. పిల్లలు ఇప్పుడు వ్రాయు చిక్కిరి బిక్కిరి వ్రాతలకంటె నిర్దుష్టముగా అక్షరములను చిత్రింపగల్గుదురు. అప్పటికే బిడ్డలు తేలిక కూడికలు, తీసివేతలు, ఎక్కములు నేర్చుకొనగలుగుదురు. *

నావిధానము ననుసరించుచో, అక్షరాలను దిద్దుటకంటెను, చిత్రలేఖనముకంటెను ముందుగా పనిముట్లను పట్టుకొను నేర్పు చేతి కలవడును జీవితములో ఇతర విషయములను నేర్చుకొను నటులనే అక్షరములయొక్కయు, మాటలయొక్కయు చిత్రములను కన్న గ్రహింపనేర్చును వస్తువుల పేరులను, వాక్యముల అర్థములను జెవి గ్రహింపనేర్చును. శిక్షణమంతయు స్వభావ సిద్ధియుగా నుండును. ఉల్లాసవంతముగా నుండును. కాబట్టి దేశమున గల వాని యన్నింటను ఈశిక్షణ విధానము మిక్కిలి సత్వరమైనదియు, చౌకయైనదియు నగును. నా పాఠశాలలోని బిడ్డలు వ్రాయుటకన్న త్వరితముగా చదువ నేర్తురు. వారు వ్రాయు ప్రారంభించునప్పుడు నే నిప్పుడు గిలుకునటుల ఆకులు పెట్టక తాము చూచు వస్తువుల ఆకృతులను చక్కగ లిఖింప గల్గుదురు. నేననుకొను పాఠశాలలే ఎన్నడైన నెలకొలువబడు నెడల చదువుట విషయములోమాత్రము త్వరితగతిలో ఇప్పటి శ్రేష్ఠతమపాఠశాలతో పోటీకి నిలువజాలును. వ్రాత చాలకీ నాడు తప్పులు కుప్పలుగ నున్నవి. అటుల గాక నిర్దోషముగ నుండగోరువట్ల అందుసహితము పోటీకి నిలువగల్గును.”

వస్తువులను దొరతనమువారు కొనవలెను

బడిపిల్లలు సిద్ధముచేయు వస్తువులను దొరతనమువారు కొనవలయు నను పద్ధతి అపూర్వమైనది. ఇది సులభముగా అర్థము కాదు. శ్రీ గాంధీమహాత్ముని ప్రతిపాదనను విచారితముగాక! “ఈ పాఠశాలలో తియారగు సరకును దొరతనమువారు తీసికొను పక్షమున ప్రతి పాఠశాలయును స్వయంపోషకముగను.

ఇందు కొంత ప్రత్యేక కేంద్రాలయమును నిర్మాణము చేయవలసియుండుచుగదా యనిన దొరతనమువారే తమ యుపయోగార్థము ఆ సరకులలో చాలవరకు వినియోగము చేసికొనదగును.

* * * దేశములో అనుకూల పరిస్థితులను మంత్రులు సమకూర్చుచో ప్రజలే హెచ్చుఖరీదుల నిచ్చికూడ బడులలో తయారగు సరకులను కొనుచుండగలరు. ఈ రీతిగా వాని అమ్మకములో గలుగు చిక్క తీరిపోవును. గుడ్డవిషయములో దొరతనమువారి కవసరమగుదాని నంతను హెచ్చువెల నిచ్చి యైనను బడులనుండియే కొందురని నా యాశ. ఎరవాడ జైలులోని ముద్రణాలయము సంగతి చూడుడు. వారి రేట్లు తక్కిన స్థానికములగు ముద్రణాలయముల రేట్లకంటె హెచ్చుగ నున్ననుకూడ గవర్న మెంటువారు తమ అచ్చుపని నంతటిని అక్కడనే చేయింతురు. మన పనియు అదే తీరున జరుగ వలయును.”

దేశములోని పాఠశాలలను పోషించు భారము గవర్న మెంటు మీద కలదు. కావున వార్తాపాఠశాలలు నెలకొల్పు బడునప్పుడు దొరతనమువారి రీవిషయమున తోడ్పడగల ఏర్పాటులను ఆలోచించి చేయగలరు.

జీవనపరిస్థితుల కనుసరణము

ఈ హితీయవిద్య జీవనపరిస్థితులకు అనుసరణముగా నుండ వలయును. ఇప్పటి విద్యావిధానములో ఈ లక్షణ మేమోత్రమును గోచరించదు. భౌతికపరిసరములకు, సాంఘికపరిస్థితులకు, వృత్తికర్మకు అనుగుణ్యమగు విద్యాప్రణాళికను నిర్మించు

టకై కమిటీవారు శ్రద్ధతీసికొనిరి. కాన నూతనపాఠశాలలో కర్మప్రవృత్తి కనుకూలమగు విద్యావ్యవస్థలు లుండును గాని ఇప్పటివలె కేవలము వార్తలను తలలో క్రక్కిపెట్ట జూచు చదువుల ప్రోవులుండవు. సాంఘిక విషయ విజ్ఞానమునకును, సామాన్య శాస్త్రములకును అనుబంధ ముండుతరున కమిటీ వారు పాఠ్యక్రమము నేర్పాటుచేసియున్నారు. విషయవిజ్ఞాన మును బోధించుటలో పరస్పరసంబంధమును కూర్చుటే గాక, బిడ్డలయొక్క గృహములు, గ్రామములు, అందలి వృత్తులు, కళలు మున్నగు సాంఘిక వాతావరణమునకు సంబంధించిన బోధనాంశముల నేర్పాటుచేసిరి. అందువలన చుటుకుగా విజ్ఞానమును గఱచుటే గాక బిడ్డలు తమ విజ్ఞానసాహాయ్యమున తమ సాంఘికపరిస్థితులను బాగుగ బఁజీలించి తెలిసికొని వానిని నియమించుటకును ప్రయత్నము చేయగలుగుదురు.

పౌరధర్మము

వార్ధావిధానము పౌరధర్మమునకు అగ్రస్థానము నొసగు చున్నది. ఇప్పటి బడులలో దీని కుచితస్థానము లేనే లేదు. ఆభివృద్ధిభారతమున పౌరధర్మము పూని ప్రతివాడును సరిష్టమున ప్రజాస్వామ్యముల సంరక్షింపవలసియుండును. దేశోభ్యుదయమునకు ఉపకరించు ఆర్థిక రాజకీయ సమర్థులండును పౌరుల అధికారమును హెచ్చుగ పాటింపబడవలయును. ప్రతి వారూను తమ ప్రత్యేకపరిస్థితులనేగాక సమస్తసమర్థులను, అధికారములను, విధులను గుర్తించి వర్తింపవలయును. ఇందుకు దగిన పునాదులు ప్రాథమిక విద్యావిధానమున నిర్మితములై యుండవలసిన ఆవశ్యకతను జాకీరుకమిటీవారు వ్యక్త

వజ్రముచున్నారు. వారి రిపోర్టున ఈ క్రింది వాక్యములు గమనింపదగినవి:

“ * * * మఱియు నీ కాలమున బుద్ధిమంతుడగు ప్రతి పౌరుడును ఏదో కృషియందు నియుక్తుడై నాగరికమును, నుశిష్టతమును నగు సంఘమునకు ఏదో రూపమున సేవ యొనర్ప దగియుండవలయును. శ్రీమంతులైనను, పేదవారైనను సంఘమునకు చీడపురుగులుగను, భామిచ్చువారుగను ఉండునటుల వారిని తయారుచేయు విద్యావిధానము గర్వర్యము. అట్టి పద్ధతివలన సంఘము నందలి నిర్మాణశక్తి నశించుటయేగాక జాతికి అపాయకరమును, అవినీతికరమును నగు మానసికస్థితి యేర్పడును. మా విధానము అందులకు ప్రతిగా మానవుల కువయోగించు ప్రతికృషియు పాక్షినిశోసహా గౌరవభాజన మను తలంపు గలిగి నిర్మాణక్రియారూపులై తమ కాళ్ళపై తాము నిలువబడక క్రిగల ఉత్తమపౌరులను తయారుచేయ సమకట్టుచున్నది.”

ఈ భావము అత్యంతము పాటించ దగినదని వేరుగ వాదించుట అనవసరమగుచు. ఈ విధానము మేము మొదటనే నూచించునటుల భారత దేశమునకు అపూర్వముకాదు. “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ”, “ఈశావాస్యమిదగ్ం సర్వం”, “అహిమాత్మా” * * “సర్వభూతాశయస్థిత”, అని తత్వవేత్తల చేతను, అవతారములచేతను ప్రకటింపబడిన ఈ పుణ్యభూమి యందు పృథ్వులకు హెచ్చుశక్తులు కల్పించి కొన్నిటిని గర్వించు దుస్థితి ఇటీవలి దుర్దశయే. పరదేశపు పోటీవలన దేశీయ పృథ్వులు క్షీణింపగా ప్రజలు జీవనోపాధిని గోల్పోయి అల్లాడు

పరిస్థితులలో విదేశపుచదువుల వలన కొండటికి ధనలాభమును, గౌరవమును, అధికారపదవులును లభించినవి. శరీరము అలయకయే వీర లనుభవించు సుఖముల జూచి భ్రాంతులైన ప్రజలు తుదకు వీరినే ఆదర్శపురుషులుగ మన్నింపజొచ్చిరి. వ్రాయసగానికి గౌరవము ఎక్కువ; వ్యవసాయమునకు గౌరవము శూన్యము. స్వప్నదర్శకునకు పూజ్యత హెచ్చు; వస్తు నిర్మాణమునకును పూజ్యత మున్న. కబురులుచెప్పువానికి రాబడి అమితము; కాలు సేతులతో పనిచేయువానికి ప్రతి ఫలము పూజ్యము. ఇటుల పరిస్థితులు తారుమారైనవి. ఏ శుభకార్యములందుగాని, ఏసందర్భములందైననుగాని అందుప కరించు సాధనమును ప్రారంభమున పూజించు నాచారము భారతీయులందు నేటికిని కలదు. ఉపనయనకాలమునందు ఘోరకర్మసమయమున ఉత్తమవర్ణములవారు సయితము మంగలిక త్రిని పూజించి మంగలికి వస్త్రదానముచేయుదురు. పెండ్లిండ్ల కాలమున ముందుగ డప్పువాయిండు హరిజనునకు తాంబూల మిత్తురు. గృహనిర్మాణకాలమున మున్ముందుగ మూలరాతినిస్థాపించి దానిని పూజింతురు. కాశ్యపని వానికి బహుమతుల నిత్తురు. నడి దూలము లెత్తునప్పుడు వానిని ఆరాధింతురు. వడంగికి కానుకల చెల్లింతురు. వస్తు వదృశ్య మైనది. దాని నీడ మాత్రము నిలిచి యున్నది.

వృత్తిగౌరవమునకు మఱొక నిదర్శనము. సకలవృత్తులకును విశ్వకర్మ అనగా దేవశిల్పి అధిష్ఠాన దేవత. వాని సంతానముగా అయిదుగురు బ్రహ్మలు ఉద్భవించిరి. వీరివలన అయిదుగురు ఋషులు భూలోకమున నవతరించిరి. వీరివలన కన్యము, వడ్రంగము, కంచరము, కాశ్యము, స్వర్ణవృత్తి ప్రపంచమువ

సాగింపబడినవి. ఇవన్నియు అత్యంతపావనము లగు బ్రాహ్మణ వృత్తులని శాస్త్రములు ఘోషించుచున్నవి. ఈ సందర్భమున చెమటకోర్చి, అతికష్టముతో నిర్వహించి, స్వల్పలాభమును బడయు కమ్మకి ప్రథమగౌరవస్థానమును, సుఖలాలసుల కుపకరించు సుకుమారస్వర్ణశిల్పికి కడపటి పదవియు నొసగ బడియుంట ముఖ్యముగ గమనిత్రుగాక. ప్రతి వృత్తికిని సగబంధించిన వేదములు, తంత్రములు, ఆగమములు ఎన్నియో కలవు. ఆ యీ వృత్తుల నవలంబించువారు అ యీ శిక్షణాలయములందు ఉపనయనకర్త చేసికొని ప్రవేశించి వేదవిద్యతో పాటు వృత్తివిద్య నేర్చుకొని పలయునను శాస్త్రీయమముకలదు. ఇటుల వృత్తులకు గౌరవము, శిక్షణాలయములకు మాన్యత, శిక్షణాచార్యులకు పూజ్యత సుస్థాపితమై యుండిన భారత భూమిలో నేడు గవర్న మెంటు ఆఫీసులో దాస్యముచేయువానికి గణ్యత, వస్తునిర్మాణముచేసి దేశసౌభాగ్యమును సృష్టించు వానికి న్యూనత యేర్పడినవి. శ్రీ గాంధీమహాత్ముని తపః ఫలముగా వార్ధావిధానరూపమున ప్రాచీన విద్యాశిక్షణాలయములు దేశమున నెలకొని పవిత్రవిద్యలతో గూడిన వృత్తులు ప్రవర్ధనమై విశ్వకర్మపరాత్పరుని అనుగ్రహమునకు పాత్రత ముఖ్య లభించు సూచనలు గోచరింపనగుచున్నవి.

చతుర్థ పాదము

నిదర్శనము

మధ్యరాష్ట్రమునందలి వార్ధానగర సమీపమున శేగామ యను పల్లెయందు తప మొనరించుచున్న శ్రీ గాంధీయహాఃముషికి విశ్వకర్మభగవానుడు అభినవ కర్మయోగ మనం దగు వార్ధా శిక్షను బోధించినాడన దగును. సత్యాహింసలు దీని మూల సూత్రములు. సత్యము వలన తనలో ఆత్మసర్వనము చేసి విద్యార్థి తాను తీర్చుడు కాగలడు. అహింసావ్రతము వలన పరుల కష్టాభివృద్ధియు పరిగ్రహము చేయక వారి యెడ ఏ తీటు నను అన్యాయముచేయక సర్వభూతాంతరాత్మను సేవించి ముక్తుడు కాగలడు. ఇదంతయు సిద్ధాంతనిదర్శనమున వచ్చును. నిదర్శనములు ఎచ్చోనైనను చూపట్టునా? అను ప్రశ్న నిక విచారితము.

వార్ధావిద్యాసభయందు ఈ విధానము శ్రీ గాంధీయహాః త్మనిచేత ప్రతిపాదించబడినది. కావున ఆరాష్ట్రప్రభుత్వము వారు నిదర్శనముల చూడవలసిన బాధ్యతను వహించుట సమంజసము. కాబట్టి ఆ ప్రభుత్వమువారి పూర్తి సహాయ సానుభూతులతో వార్ధాలోనే వార్ధా విద్యావిధానము నూచించు తెలుగున ఒక ట్రైనింగుస్కూలును (ఉపాధ్యాయ శిక్షణాలయమును), ఒక ప్రాక్టీజింగు స్కూలును (అనుష్ఠానమును నేర్పు విద్యాలయమును) నెలకొల్పబడినవి. వీరి నిదర్శనము మనకు రెండు విధముల నుపకరించును. జాతీయకమిటీ వారి సూచనలను ఏ తీరున ఆచరణలో ప్రారంభముచేయు

వచ్చునో గ్రహించవచ్చును. ఇతర రాష్ట్ర ప్రభుత్వములవారును ఏ తీరున సహాయ ప్రోత్సాహము లిచ్చి యిట్టి పాఠశాలలను నెలకొలుపవచ్చునో తెలియనగును.

ప్రైనింగుస్కూలు

మధ్యరాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారు పూర్వ మున్న నార్మల్ స్కూలును వార్ధారకపు ప్రైనింగుస్కూలుగా మార్చిరి. దాని కిప్పుడు “విద్యామందిర ప్రైనింగుస్కూలు” అని పేరిడిరి. విద్యామందిరము లనుపేర తాము స్థాపించు వార్ధాపాఠశాలల యందు విద్య గణపుటకు అర్హులగు ఉపాధ్యాయులను తయారు చేయుటే వారి యుద్దేశ్యము. విద్యామందిరముల వివరము వేటాకచో నీ గ్రంథమున చూడనగును.

ఈ విద్యామందిర ప్రైనింగుస్కూలు పరిపాలన కొఱకును దానింగూర్చిన సలహాలను గవర్నమెంటువారికి తెలుపుట కొఱకును ఒక కమిటీ ఏర్పాటు చేయబడినది. ఈ కమిటీలో నలుగురు ఉద్యోగులును, అయిదుగురు ఉద్యోగేతరులును నియమింపబడిరి. ఈ కమిటీయొక్క పరిపాలనక్రిందనే ప్రైనింగు స్కూలు నడుచుచున్నది.

వేర్వేలు రకములవారికి శిక్షణ గణపుటకై వేర్వేలు శిక్షణాప్రణాళికలు కల్పింపబడినవి. ప్రారంభమున రెండువారములపాటు కొలదిపాటి శిక్షణక్రమము నేర్పాటుచేసిరి. వాయవ్య సరిహద్దురాష్ట్రదొరతనమువారిచే పంపబడిన నలుగురు ఉద్యోగులు, బీహారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వము పంపిన ముగ్గురు ఉద్యోగులు, ఒరిస్సారాష్ట్ర ప్రభుత్వము పంపిన ముగ్గురు

ఉద్యోగులు బొంబాయి ప్రభుత్వము పంపిన అయిదుగురు ఉద్యోగులును, వార్ధాప్రైనింగు స్కూలు ఉపాధ్యాయు లందఱును హాజరైరి. చెన్న రాజధానినుండి తిన్నెవల్లి జిల్లాబోర్డు వారిచే పంపబడిన యొకరును, కోయంబత్తూరుజిల్లా శ్రీరామ కృష్ణమిషనువారిచే పంపబడిన మఱొకరుకూడ హాజరైరి. అచ్చట బోధింపబడిన విషయములలో (1) వార్ధావిధానము నకు మూలాధారములగు సూత్రములు (2) ప్రైనింగు స్కూళ్ళను ఏర్పాటుచేయు పద్ధతి (3) పాఠ్యక్రమములను సిద్ధముచేయుట అనునవి ముఖ్యమైనవి.

ప్రాతపద్ధతి ప్రకారము ప్రైనింగై ఇదివఱకే కొంత బోధ నానుభవము గల ఉపాధ్యాయుల కొకటి, వార్ధావిధానము యొక్క ఉద్దేశ్యము నామోదించి ఆ ప్రణాళికయందుత్సాహము చూపువారలకు మఱియొకటి—రెండు ప్రైనింగుశాఖ లేర్పరుపబడినవి. ఒకశాఖలో వార్ధావిధానానుసారము బోధించు సామాన్యసూత్రములు, ఆ పద్ధతియొక్క భావవైశిష్యము, మఱియు పడుకుట, అట్టలతో వస్తువులు చేయుట యను వృత్తి విద్యలు నేర్పబడినవి. గణితమునకు సామాన్యశాస్త్రవిషయములకు వృత్తిపనులతో అనుబంధము ఎట్లు కూర్చునగునో బోధింపబడినది.

రెండవశాఖలో నింకను వివరములతో ఆ యా విషయములు నేర్పబడినవి. ఇందులో మధ్యరాష్ట్ర ప్రభుత్వము వారిచే నెన్నకొబడిన ఉపాధ్యాయులుగా నుండబోవు విద్యార్థులు 160 మంది చేరిరి. వీరిని ఆరుతరగతులుగా విభజించిరి. వీరికి ఎనిమిది నెలలలో ప్రత్యేకితక్షణ మీయబడినది. వార్ధాపాఠ

శాలలలో మొదటి రెండుతరగతులకు బోధించుటకు వీరు అర్హులుగ నుందురు. వీరు ఈ శిక్షణాసంతరము గవర్నమెంటు వారి విద్యామందిరములో రెండు సంవత్సరములపాటు పనిచేసి తిరిగి వచ్చి ఒక సంవత్సరము శిక్షను బొందుదురు. అప్పుడు వీరు నాలుగు తరగతులకు బోధింపగలుగుదురు ఇట్లు క్రమేణా ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణ మేర్పాటు చేయబడుచున్నది.

ప్రాకృజింగు స్కూలు

ప్రాకృజింగుస్కూలు అనగా పైనింగుస్థూలులోని మాదిరి బడి ఇందు ఏడు తరగతు లున్నవి. వీనిలో మొదటి రెండు తరగతులు మాత్రము వార్ధావిధానమున నడుపబడుచున్నవి. తగిన ఉపాధ్యాయులు దొరికు వఱకు తక్కిన తరగతులను వార్ధావిధానము ననుసరింపజేతురు. మదరాసు రాష్ట్ర విద్యాశాఖామాత్యుడు వాళ్ళేగారు అచ్చటి బోధనాక్రమ మును గురించి ఇటుల తెలుపుచున్నారు :

“నేను చాలసేపు మొదటితరగతిలో బోధ జరుగుచుండగా కనిపెట్టి చూచితిని ఉపాధ్యాయుడు వఱకుటను నేర్పు చున్నాడు. తక్కినవాడ వడికించుచు దానితోపాటు మాతృ భాషను, లెక్కలను, భూగోళమును అనుబంధపఱచి పిల్లలకు చెప్పుచుండెను. ఆపిల్లలు 18 నుండి ఏడేండ్లకుడువారు. వారందఱు చురుకుగాను ఉత్సాహముగాను నేర్చుకొనుచున్నారు. వారికి ప్రాతనేర్పి యుండలేదు. కాని వారు బోధ్యమైనది అంతే ను చదువగల్గియున్నారు. తాము వఱకు నూలయొక్క న్నెంబరును లెక్కవేయగలరు. తాము ఒకటి, రెండు, మూడు

దినములలో వసుకగల నూలు మొత్తమును బోర్డుమీద అంకెలను చూపి నూచింప గలుగుచుండిరి. కొంతసేపటికి సంగీతముపాడ నారంభించిరి. తరువాత ఆరుబైట పాటలు పాడుచు ఆటల సాగించిరి. క్రియాపూర్వకపాఠ్యక్రమ మన నేమో నేను బాగుగ గ్రహింపగల్గితిని. పిల్లలందఱు సంతోషము గను ఉల్లాసముగను చురుకుగ నుండిరి. వార్ధావిధానమును విమర్శించువారు ఆరోపణచేయు 'బాలురశ్రమ' ఘోషకరీకూలి పని' అనెడు కీడులేమియు నాకు గోచరించలేదు."

ప్రయోజనకరమగు చేతిపని

"ఆయా జట్టులవారు తయారుచేసిన చేతిపనుల ప్రయోజన స్వభావమును పరీక్షించితిని. ఆ విధానమును హర్షించు నావంటి వానికి సయితము ఆశ్చర్యమును గొలుపు లెక్క చేసూరినది.

"ఉపాధ్యాయులుగా తరిఫీదుపొందు విద్యార్థుల తరగతి వారు అట్టలతో పనిచేయుకొఖయందు సగటున దినమునకు రెండు గంటలపని జరుగును. అక్కడ శిక్షణపొందు విద్యార్థి నెలకు తేల్చుగల నికరమగు లాభము ఒక రూపాయ. అట్టలు మొదలగువాని ఖరీదు నష్టమైపోయిన భాగము అంతయు తీసి వేయగా తేలినదే ఆ నికరలాభము. వారు 750 మాదిరులు తయారు చేసినారు. అందులో 650 అప్పటికే ప్రేక్షకులకు అమ్ముడు పోయినవి. అందువలన వచ్చిన మొత్తము 125 రూపాయలు. వారు తయారుచేసిన వస్తువులు సాగసకు ఆకృతులు గలిగి ఉపయోగకరమగు వస్తువులుగ నున్నవి. అవేవన—వేర్వేలు పరిమాణములు రూపములుగలిగి రంగులు పూవులు గల ఖద్దరు తొడుగులతో అలంకరింపబడిన పెట్టెలు,

అద్దుడు కాగితాల అట్టలు, ఉత్తరాల అట్టలు, ఆఫీసుఫైలు పుస్తకాలు, పోస్టుఫోలియోలు, ఫోటోలుంచు పుస్తకములు, పుస్తకాలకవధులు, కలాలపెట్టెలు, పెన్నిలులు, గుండుసూదులు పెట్టుకొను పశ్చిరములు మొదలగునవి. దీనినిపట్టి వార్ధాపాతి శాలలు ఆ రాష్ట్ర మంతటను నెలకొనునప్పుడు అందలి అట్ట పనులశాఖ వలన రాష్ట్రమంతటను ఆ గవన్నమెంటువారి ఆయా కార్యాలయము లన్నింటికిని కావలసిన అట్టవస్తువు లన్నియు సపైచేయగలుగు నని లెక్కవేయబడుచున్నవి.

“ప్రాకృతజిగున్నూలులోన, ఏడేండ్లు అంతకు పైబడిన వయసు మొదటి తరగతి పిల్లలు నన్నాశ్చర్యానందమున దేల్చినారు. జాకీరు హుస్సేను కమిటీవారి అంచనా ప్రకారము తొమ్మిది నెలలు వడుకుటను నేర్చిన అనంతరము ప్రతి విద్యార్థియు, సంవత్సరమునకు 28 దినములు పనిచేసి రు2-9-0 మాత్రము సంవత్సరపు సంపాదన చూపగలడనిరి. ఈ బడిలో మొట్టమొదటి తరగతిలోనే దినమునకు గంటన్నర పనితో నెలకు 28 దినములు చొప్పున సంవత్సరము మీద 270 దినాలకు సగటు ఆదాయము ఒక్కొక్కనికి రు 3-0-0 తేలినది. విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు హెచ్చు అనుభవమును చాక చక్రమును గడించిన కొలదిని ఇంతకన్న చాల ఎక్కువ రాబడి తీయగల రనుట సహజమేకదా ! ఆరు, ఏడు తరగతులు స్వయంపోషకము లగుటకు మించిన ఆదాయమునే చూపును. ఏడు సంవత్సరముల పూర్తి శిక్షణమును పాటించు నెడల శ్రీ గాంధీమహాత్ముడాశించు విధమున ఉపాధ్యాయుల జీతము షకు సరిపోవు రాబడిని సమకూర్చునంతమట్టుకు ఈ విద్య చక్కగ స్వయంపోషకము కాగలుగును.

విద్యార్థుల ప్రావీణ్యము

“విద్యార్థుల ప్రావీణ్యమును చూతుమా, ఈ విద్యార్థులు మునుపటి పద్ధతిని తయారైనవారికన్న ప్రవీణులనుటకు సందియ మినుమంతయులేదు. విషయజ్ఞానమందా, మునుపటి వారికన్న మిన్నలుకాకున్నను వారితో సములనుట నిశ్చయము. చదువులందుచూపు ఉల్లాసము, ఏకాగ్రచిత్తత, కార్యశూలత, చుఱుకుదనము, ఆరోగ్యముల విచారితమా. ఈ విద్యార్థులు తప్పక అధికులని ఒప్పుకొన వలయును.

“ఈ పద్ధతివలన గలుగ గల లాభములలో ముఖ్యములని నాకు దోచినవి చెప్పెదను.

(1) చదువుట, వ్రాయుట, చిత్రలేఖనము, మాతృభాష, బహుహృద్యమగు మార్గమున ఈ బిడ్డలు నేర్చుకొనుచున్నారు. మఱియు వారి చిట్టిచేతులు తక్కితో చుఱుకుగ పని చేయుచున్నవి. ఎంతటి వ్యత్యాసము! మునుపటివలె వట్టి సిద్ధాంతముల రూపమునను ఉత్సాహము గొలుపని పద్ధతిలోను విజ్ఞానము సుపార్జనము చేయుటకు మారుగా ప్రయోజన కరమగు విషయ విజ్ఞానమును వారి మనస్సులలో చక్కగ అమర్చి పెట్టుచున్నవో అనునటుల పిల్లలచేతులు, కండ్లు, వారి మొదడును కాన్పించినవి. కథనము, గానము, సంభాషణము, నాటకము, హస్తకర్మ, ఆటపాటలు అన్నియు నుపయుక్తములుగ కూర్పు చెందింపబడినవి. అందువలన వృత్తిక్రియలు చేయు సమయముల నడుమ బాలురకు పనిలో మార్పు, చేతులకు విశ్రాంతి అమరుచున్నవి.

శిక్షణవైఖరి

శిక్షణవిషయ మందుమా, ఓహో! ఇప్పటివద్దతికి ఎంత భిన్నము. ఈనాడు ఉపాధ్యాయుని ముఖ్యముగా చిన్నతరగ తుల ఉపాధ్యాయుని కాలమున శ్రద్ధయు పిల్లలను ఇటునటు చంచలించకండ సుస్థిరముగ కూర్చుండచేయుటలోనే వ్యర్థ మగు చుండెను. వార్ధావిద్యాలయమున బలాత్కారపుశిక్షణకు గాని, చివాల్లు పెట్టుటకు దండించుటకు గాని అగత్యమే లేదు. బాలరు సహజముగ చకచకలాడుచుందురు. వారు అల్లరికి మరిగిరేని వారి బాల్యోత్సాహమునకు ఇప్పటి విధానము తిన్నని అవకాశము చూపజాలకపోవుట చేతనే. చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుండి నిరంత ముపాధ్యాయుడు చెప్ప చుండు దానిని వినుచుండట యన అస్వాభావిక విషయము. వార్ధాపాఠశాలలో వారి చేతిపని వారి కార్యోత్సాహమునకు అవకాశము చూపుచున్నది. అందువలన తమకు తెలియ కండనే క్రమశిక్షణను శాంఠిని పోషించుటలో ఆ బాలకులు ఉపాధ్యాయునికి తోడ్పడుచున్నారు. మామూలుగా గోచ రించు సోమరి అల్లరి పిల్లలకు మారుగా తరగతిలోని వారంద టును కార్యపరులును శ్రద్ధాళురు నై కాన్పించిరి. ఆ కార్య పరత్వము ఆ శ్రద్ధయు బహుస్వభావజన్యమును అప్రయత్న సిద్ధము సుడి!

“అప్పుడు నాతోడనుండిన కెంటు (ఇంగ్లాండు) మండలము వందలి ట్రెన్సిల్వేనియాపట్టణపు సెంట్ క్రిస్టఫర్సు సర్సర్ ప్రినింగు కాలేజి అధ్యక్షురాలగు ఆంగ్లనారీమణి వింతచెంది ఈవార్ధావిధానము ‘మాంటెస్సోరా’ వద్దతికన్న చాల శ్రేష్ఠ

తరమైన" దని పలికినది ఏమాత్రమును దురభిమానము లేక స్వతంత్రముగ పరిశోధింప గల ఈ దొరసాని సాక్ష్యమెంతయు విలువ గలది గదా !

ఉపాధ్యాయవృత్తికి శిక్షణబడయు విద్యార్థులు

ఇచ్చట ఉపాధ్యాయ వృత్తికై శిక్షణ బడయుచున్న విద్యార్థులందును అద్భుతమగు పరిసర్తనము గోచరించినది. అసమర్థుడగు ఉపాధ్యాయుడు సయితము ఈ వార్ధావిధాన శిక్షణములందు సమర్థుడగు మారుచున్నాడు. ఈ నూతన శిక్షణ విధానమే ఉపాధ్యాయునికి శ్రేష్ఠతమ జ్ఞానదాయనియై ఒప్పుచున్నది. మెదడుతోడను చేతితోడను కంటితోడను పని చేయుటచే వాని విశిష్టస్యక్తి ప్రభావము సునిర్మిత మగుచున్నది. ఈ విధానము క్రింద అతడు జాగరూకుడును, చుటుకు గలవాడును, ఉత్సాహవంతుడును, శ్రద్ధావంతుడును అగుచున్నాడు. ఇంతేకాక ఈ శిక్షణ క్రమమునబడి అతడు తనకు తెలియకుండగనే తన వృత్తియందును, తన తోడి విద్యార్థులందును అనురక్తి గలవాడగుచున్నాడు.

ఈ విధానము జయప్రదమగునా కాదా యనియు, వందల కొలదిగా నెలకొలుపబడిన వార్ధావిద్యాలయములకు వలయు ఉపాధ్యాయులు వేలకొలది లభింతురో లేదో యను సంశయముల బాపుటకు ఈ నిదర్శనము చాలదా ?

కేవలము పక్షపాతబుద్ధితో దురభిమానము వహించి యథాతథముగా ప్రత్యక్షానుభవములను స్వీకరింపని సంశయాత్ములకు తప్ప ఈ వార్ధావిద్యావిధానము ఇప్పటికి చూపగల నిదర్శనములు సంతృప్తిని సగియే తీరును.

విద్యామందిర పాఠశాల

విద్యామందిర పాఠశాల, వార్ధాపాఠశాల అను పదములు ఈ గ్రంథమున పలుసారులు వాడబడియున్నవి. వాని అర్థమును విశదీకరింతుముగాక.

ఇంతవఱకు వ్రాసిన దానిని బట్టి వార్ధాపాఠశాల యనగా జాతీయ ప్రాథమిక విద్య కొఱకుగాను వార్ధావిద్యాసభవారి చేతను, జాకీరు హుస్సేను కమిటీవారిచేతను ప్రతిపాదించబడిన పాఠ క్రమము ననుసరించి నడుపబడు పాఠశాల యని స్పష్టపడియే యుండును. అట్టివి గవర్నమెంటు, లోకల్ బోర్డు లేక ఏ ఇతర కమిటీయో వ్యక్తియో స్థాపించి పోషించునదిగ నుండవచ్చును. అటువంటి పాఠశాలలను పరిపాలించుటకై “విద్యామందిర ప్రణాళిక” ఉద్దేశింపబడినది. విద్యామందిర ప్రణాళిక ననుసరించి పరిపోషించబడు వార్ధాపాఠశాలను విద్యామందిరపాఠశాల అందురు.

విద్యామందిర ప్రణాళికయొక్క విశిష్టత

విద్యామందిర ప్రణాళికయొక్క విశిష్టత ఎందున్నది? విద్య, మందిరము అను పదముల కర్థమును విచారించుడు. విద్య యనగా సంస్కృతమున జ్ఞానము అని అర్థము. మందిరము అనగా ఇల్లు, భవనము అని అర్థము. కొన్ని ప్రాంతములందు ఆలయము, దేవళము అనియు అర్థముచెప్పుచున్నారు. కాబట్టి విద్యామందిరము అనగా జ్ఞానభవనము లేక జ్ఞానాలయము అని అర్థమువచ్చుచున్నది. ఈ పేరును మధ్యరాష్ట్ర ప్రభుత్వము వారు పైన పేర్కొనబడిన భావముతో నెలకొలుపబడిన పాఠ

శాలల నిర్వహణమునకై ప్రత్యేకముగ నేర్పాటుచేసిన పాలక వర్గమునకు అనువర్తింప జేయుచున్నాను.

(1) ఏ దయూమయుడగు వ్యక్తియో సంవత్సరమునకు రెండు వందల రూపాయల ఆదాయమునిచ్చు భూమిని దానమియ్య వచ్చును. ఇది విద్యామందిర పాఠశాలలోని ఒక ఉపాధ్యాయుని జీతమునకు సరిపోవును. ఈ పాఠశాలలలో ప్రస్తుతము మొదటి నాలుగు తరగతులు మాత్రమే ఉండును. మొత్తము అరువదిమంది పిల్లలు, ఇద్దరు ఉపాధ్యాయులు నుండగలరు. ఒక్కొక్క ఉపాధ్యాయుడు మొత్తము ముప్పదిమంది గల రెండేసి తరగతులకు విద్య నేర్పుచుండును. వారిలో ఒక ఉపాధ్యాయుని జీతమునకు దానముగా నీయబడిన భూమిపైని వచ్చు రెండువందల రూపాయల ఆదాయము సరిపోవును. రెండవ ఉపాధ్యాయుని జీతమునకు నాలుగు తరగతుల విద్యార్థులును తయారుచేయు వస్తువుల అమ్మకము వలన సమకూరును. ఇట్టి పాఠశాల ఏడు తరగతులతోడి పూర్తిపాఠశాలగా వృద్ధిపొందు నప్పటికి అప్పుడప్పుడేర్పడు 5, 6, 7 తరగతులకు విద్యార్థుల సంపాదన ఆ క్రొత్త ఉపాధ్యాయుల జీతములకు సరిపోవు చుండును. విద్యార్థుల వృత్తి కౌశలము వృద్ధియగుచుండును గాన పైతరగతుల విద్యార్థులు సంపాదించు సొమ్ము కూడ హెచ్చుచుండును.

(2) మధ్యరాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారు ప్రతి తాలూకాలోను రెండేసి విద్యామందిర పాఠశాలల వంతున రాష్ట్రమంతటను 160 పాఠశాలలను ప్రారంభించుటకు రెండు లక్షల రూపాయలను ప్రత్యేకించినారు. ఈ ధనము అవసరమగునంతమంది

ఉపాధ్యాయుల పైనింగు కొఱకును, తాము నెలకొలుపు 160 పాఠశాలల భవనముల కొఱకును దానమీయబడిన భూముల వలని ఆదాయము మొదటి సంవత్సరము రాదు కావున ఆ మొదటి సంవత్సరము ఇద్దరు ఉపాధ్యాయుల జీతముల కొఱకును ఉద్దేశించబడినది.

(3) దాన మీయబడిన భూమిని ఎవరికేని కౌలు కిచ్చుటకు పూర్వము మొదటి మూడు సంవత్సరములవరకు మధ్యరాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారి వ్యవసాయశాఖవారే దానిని సాగుచేయుదురు.

(4) ఈలోపున విద్యామందిర పాఠశాలల ఉపయోగమును బడయు ప్రతిచోటునను గవర్నమెంటువారు స్థానికముగా “విద్యామందిర కమిటీ” నొకదానిని నెలకొలుపుదురు. అట్టి కమిటీలో భూదానము చేసినవారును, ఇట్టి పాఠశాలలం దభిమానముగల యితరులు కొండఱుచు మెంబర్లుగా నుండుదురు. ఈ కమిటీలు భూముల వ్యవసాయమును పాఠశాలల పరిపాలనమును చూచుచుండును. తుదకు వీనినే రాష్ట్రమంతటికిని “విద్యామందిర బ్రస్తు”లుగా నేర్పాటుచేయుదురు.

విద్యామందిర ప్రణాళిక క్రింద నుండనీ లేక యితరపరిపాలన క్రింద నుండనీ పూర్ణముగా వార్ధాపాఠశాలలో ఏడు తరగతులు వార్ధావిధానము ననుసరించి పెట్టబడును. గవర్నమెంటువారికి ప్రస్తుతము చాలినంత డబ్బు లేకపోవుటచేతను ప్రత్యేకశిక్షణను బడసిన ఉపాధ్యాయులు చాలినంతమంది లేకపోవుటచేతను ప్రారంభముచేయకుండ ఆలసించుట గవర్నమెంటువారికి సమ్మతము కాదు కావునను విద్యామందిర పాఠశాలలలో నిష్పాదు మొదటి నాలుగు తరగతులనే పెట్టిరి. వానిలో కొన్ని పాఠ

శాలలందు త్వరలోనే 5, 6, 7 తరగతులను చేర్చి పూర్తి వార్ధాపాఠశాలస్థితికి తెచ్చెదరు. నాలుగు తరగతులలోనున్న పాఠశాలలు వానికి ఆధారములుగ నుండి తమయందు తీర్పు లైన విద్యార్థులను వానికి బంపుచుండును. ఈ పాఠశాలలో అనేకము క్రమేణా పూర్తి విద్యాలయములుగ పరిణామము పొందును. కొన్ని మాత్రము, అసగా కొడిపాటి జనసంఖ్య గల యూశ్మలోనివి మాత్రము పైవానికి ఆధారముగా నుండి జరుగుచుండును.

ఈ తీరున విద్యాసమస్య పరిష్కారమునకు ప్రథమముగా పూనుకొనిన మధ్యరాష్ట్ర ప్రభుత్వమును ఆదర్శముగా గొని తక్కువగల రాష్ట్ర ప్రభుత్వములు అచిరకాలములో విద్యావిషయమున తమ ధర్మమును నిర్వహించుగాక !

సెంట్రల్ ఎడ్యుకేషన్ బోర్డు ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్

ఈ వార్ధావిధానము యోగ్యమై జయప్రదముగ అనుష్ఠింప బడగలదనుటకు మతాక గొప్ప నిదర్శనము కలదు. దేశమందంతటను ప్రచారములోనున్న విద్యాప్రణాళికలను పరీక్షించి ఆయారాష్ట్ర ప్రభుత్వములకు సలహా నిచ్చుచుండుటకును, ప్రధానప్రభుత్వమువారి నీతిని వ్యక్తముచేయుటకును ఇండియా గవర్నమెంటువా రొక సెంట్రలు అడ్యుకేషన్ బోర్డు ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనును స్థాపించియుండిరి. ఆ సెంట్రలుబోర్డువారు వార్ధా విధానమును పరిశీలించు నిమిత్తము బొంబాయిగవర్నమెంటు విద్యాశాఖామాత్యులును, ప్రధానామాత్యులును కూడ నగు మాస్య శ్రీ బి. జి. ఖేరుగారి ఆధిపత్యముక్రింద నొక కమిటీని

నియమించిరి. ఈ కమిటీవారు 1938 సం॥ జూన్ 28, 29, 30 తేదీలందు సిఘ్నానగరమున చేరి వాగ్ధావిధానమును గాఢపరిశీలనముచేసి ఒక రిపోర్టును సిద్ధముచేసి పంపిరి. ఈ రిపోర్టును సెంట్రలు అడ్వైజరీబోర్డు ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ వారు న్యూఢిల్లీలో డిశంబరు 31వ తేదీని సమావేశమై విచారణలో పెట్టిరి. వీరు సాధారణముగా భేరుకమిటీవారి సిఫారసులను ఆమోదించియున్నారు. వారి ఆమోదమును బడిసిన భేరుకమిటీ సిఫారసులను ఈ క్రింది పొందుపఱచుచున్నాము.

(1) ప్రాథమిక (Basic) విద్యను మొట్టమొదటగా గ్రామములందు ప్రవేశపెట్టవలెను.

(2) ఆరు పదునాలుగేండ్ల వయస్సున నిర్బంధము అమలులోనుంచవలెను. అయినను అయిదేండ్ల బిడ్డలు సయితము ప్రాథమిక పాఠశాలలలోనికి రాదగుదురు.

(3) ప్రాథమిక (Basic) పాఠశాలలలో నుండి ఇతర విధములగు పాఠశాలల లోనికి తొలగి చనుటను సుమారు పదునొకేండ్ల వయసు పిమ్మట 5 వ తరగతి గడచిన యనంతరము అంగీకరింపవలెను.

(4) ఆయా రాష్ట్రభాషలలోనే బోధలు చేయవలయును.

(5) 'భారతదేశమంతటికిని ఒక సామాన్యభాష యుండుట వాంఛనీయము. ఉర్దూ, హిందీ లిపుల రెంటిలో హిందూస్థానీ భాషయే అట్టి సామాన్యభాషగా నుండవలెను. ఏ లిపి నేర్చుకొనునది బిడ్డల ఇచ్చకు వదిలివేయవలెను. ఆలిపిలోనే వారికి బోధలు నలుపు అవకాశమును కల్పించవలయును. ప్రతి

ఉపాధ్యాయుడును ఉద్ధ, హిందూస్థానీ లిపుల రెంటిని నేర్చి యుండవలెను.

(6) పనిద్వారమున నేర్చు విద్య వార్ధావిధానము నందలి వృద్ధు - ఆబట్టు రిపోర్టులోని సిఫారసులతో ఏ క్షీ భవించుచున్నది. ఈ పనులు క్రింది తరగతులలో పలు రకములుగ నుండవలయును. పై తరగతులలో ఒక ఆధార వృత్తికి మార్గము జూపవలయును. అందువలన తయారగు వస్తువులు అమ్ముడుపోవునవిగనుండి వాని రాబడి పాఠశాల పోషణకు వినియోగపడవలయును.

(7) క్రింది తరగతులలో విద్య కర్మలద్వారమున నేర్ప బడవలయును.

(8) కొన్ని సాంప్రదాయిక విషయములు ఆధారముగ గొనిన వృత్తితో అను సంబంధము కూర్చు పీలుచేనివిగ నుండును వానిని స్వతంత్రముగ నేర్పవలయును.

(9) ఉపాధ్యాయుల శిక్షణము రికగ్నైజు చేయవలయును. వారి గౌరవము పెంపొందింపవలయును.

(10) ఏ ఉపాధ్యాయునికిని నెలజీతము 20 రూపాయలకు తక్కువ యుండదగదు.

(11) ఉపాధ్యాయులుగ స్త్రీలను హెచ్చుగ జేర్చుకొను ప్రయత్నము చేయవలయును.

(12) అర్హులగు శిక్షణ బడసిన ఉపాధ్యాయులు లభించి నప్పుడే ఈ ఆధార విద్యాలయములను నెలకొలుపవలయును.

(13) అనుభవము ననుసరించి పార్శ్వక్రమమును మార్పుచుండ వలయును.

(14) ఆధార పాఠశాలలందు ఆంగ్లమును ఐచ్ఛికవిషయముగను చేర్చదగదు.

(15) ప్రతి సంఘమునకు తగిన మతబోధ చేయించుటకు గవర్నమెంటువారు వసతులను సమకూర్చవలెను

(16) అన్యులు వచ్చి పరీక్షచేయ నవసరములేదు. శిక్షణ పూర్తియైన వెనుక పాఠశాలయందే జరుపబడు పరీక్ష నాధారము చేసికొని బడి విడిచిపోవునప్పుడు ఒక విడుదల సర్టిఫికెట్టు నీయవలయును.

(17) పదకొండు సంవత్సరములు అంతకు పైబడినవయస్సు గల పిల్లలు ఇతర పాఠశాలలకు పోగోరు నెడల వారికిని విడుదల సర్టిఫికెట్టు నీయవలయును.

(18) పాఠశాలలోపల జరుగు పరీక్షల ఫలితములు నూపర్వైజరు తనిఖీకి లోబడియుండిన వైనను ఒక తరగతి నుండి మఱియొక తరగతికి చేయు ప్రమోషనులు పాఠశాలాధికారులే నిర్ణయించవలయును.

భేరు కమిటీవారి రిపోర్టులో చక్కగ యోచించదగిన యంశములు కొన్ని గలవు.

ఉదాహరణకు ఇంగ్లీషునుగూఢించి వారుచెప్పునది చూతము. ఇంగ్లీషుకావలయుననికొరు బాలురవిషయములో ఏదునొకండు సంవత్సరముల వయస్సు దాటిన పిమ్మట 5 వ తరగతి అనంతరము వారిని ఇంగ్లీషు నేర్పు పాఠశాలలకు మార్పుటవలన

వారికి అవకాశము కల్పించవలయును. వార్ధాసాతశాలలలో మాత్రము ఇంగ్లీషు నేర్పరాదు.

స్వయంపోషకత్వముంగూర్చి యిట్లు వ్రాసినారు. వార్ధా విధానపు ప్రధాననూత్రము లాభదాయకముగు వృత్తికర్మ ద్వారమున విద్యాభ్యాసము సాగవలయుననుటే. కాని “లాభకరముగు” ననుటకు మారుగా “నిర్మాణచాతుర్యముగల” అనుట సమంజసమని తోచుచున్నది. లాభకరము దనుటచేత లాభము తీయుటే ప్రధానమై విద్యాభివృద్ధిమాట అప్రధానముచేయబడి యుట అర్థము చేయుబడుచున్నది. వార్ధావిధానము వృత్తికర్మ యందలి విద్యాప్రబోధాంశమునకే ప్రాధాన్యత గలదని మా అభిప్రాయము. పైతరగతులలో అమ్ముడుపోవు వస్తుజాలమును నిర్మాణము చేయించుట ఆక్షేపణీయము కాదు. అమ్ముడు పోదగిన వస్తువులు నిర్మాణము కాగల్గినగాని విద్యయొక్క ప్రయోజన ఫలితార్థములు తృప్తికరములనుటకు వీలులేదనుట తథ్యమే. ఆ వస్తువుల అమ్మకమువలన వచ్చు సొమ్మును పాత శాల పోషణకు చక్కగా వినియోగించవచ్చును.

ఆశయము

ఇంకొకవిషయము గమనింపదగియున్నది. పెంట్రలు అడ్విజరీ బోర్డు ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనువారి ఆమోదమును బడసిన కమిటీసిఫారసులుకూడ రాష్ట్రప్రభుత్వమువారనువర్తింపవలసిన నిర్బంధము లేదు. విద్యాసమన్వయందు అభిమానము గల అధికారవర్గము చేత ఒసగబడు సలహాల రూపముననే ఆ సిఫారసులుచేయబడినవి. ఈ సలహాలను తమ దృష్టిలో పెట్టుకొని తమ విద్యా

విధానమును పరిశోధించుకొని ఉచితప్రణాళికను రాష్ట్రప్రభుత్వములు సిద్ధముచేసికోవలసి యున్నవి. ఆయా రాష్ట్ర విద్యా శాఖాధికారులు వాగ్ధావిధానమును పూర్ణముగ పరిశీలించి ప్రధానాప్రధాన సూత్రముల విచక్షణచేసి, తమ రాష్ట్రపసరములకు అర్హులగు తీరున ప్రాథమిక వృత్తికర్మాధార విద్యాలయముల నెలకొల్పుదురుగాక !

ఓం తత్సత్

